

A turisztikai szolgáltatókat érintő aktuális jogszabályok 2017

Összeállításunkban a turisztikai szolgáltatókat érintő legfontosabb jogszabályok aktuális módosításait gyűjtötte egybe **dr. Salamon András** ügyvéd, az Idegenforgalmi és Utazási Ügyvédek Nemzetközi Fórumának tagja.

A kézirat lezárva: 2016. december 31.

Kiadja: Turizmus Kft.

Felelős kiadó: Szebeni Zsolt

Felelős szerkesztő: Wagner Zsuzsa

© Turizmus Kft.

www.turizmus.com

A kiadó és a szerző mindent megtett annak érdekében, hogy a szakkönyvben közölt információk a megjelenés időpontjában hatályos szabályoknak megfeleljenek, de az esetleges tévedésekből adódó következményekért felelősséget nem vállalnak.

Minden jog fenntartva! A szakkönyvet sokszorosítani, bővített vagy rövidített formában kiadni, bármilyen módszerrel feldolgozni, tárolni és közreadni (pl. mikrofilm, szemlézés, szöveges adatbázis, internet) kizárólag a kiadó írásos engedélyével szabad.

TARTALOMJEGYZÉK

Adatvédelem	3
Bankjegy- és pénzérme-utánzatok	3
Bejelentési kötelezettség	4
Címregiszter	4
Civil szervezetek	4
Egyenlő bánásmód	5
Egyszerűsített foglalkoztatás	5
Élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás	6
Fogyasztóvédelem	11
Fogyasztó és vállalkozások közötti szerződések	13
Gazdasági társaságok	14
Harmadik országbeli állampolgárok	14
Kereskedelem	15
Külföldre utazás	16
Legionella-fertőzési kockázatot jelentő létesítmények	17
Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal	17
Minimálbér és garantált bérminimum	18
Munka Törvénykönyve	19
Munkavédelem	21
Munkába járással kapcsolatos utazási költségtérítés.....	23
Nemdohányzók védelme	24
Nemzeti Turisztikai Tanácsadó Testület	24
Pénztárgépek	24
Polgári perrendtartás	25
Polgári Törvénykönyv	26
Szabálysértések	49
Szálláshely-szolgáltatási tevékenység	50
Tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalma	50
Turisztikai térségek	51
Tűzvédelem	53
Utazási szerződés	53
Utazásszervező és -közvetítő tevékenység	53

Adatvédelem: Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény

A törvény hatálya kiterjed a személyes adatok feldolgozására, kezelésére, függetlenül attól, hogy azt automatizált vagy manuális módszerrel végzik.

Személyes adatnak minősül többek között a név, a személyi szám, lakcím, igazolványszám stb.

Adatkezelésnek minősül a személyes adatok felvétele, gyűjtése, rögzítése, lekérdezése, összekapcsolása, felhasználása, tárolása stb.

Adatkezelő az a személy, aki az adatkezelést végzi, lényegtelen, hogy saját elhatározásából vagy másik személy utasítására.

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság adatvédelmi nyilvántartást vezet az adatkezelőkről és tevékenységükről. A törvény 65. § (1) bekezdéséből következik, hogy mindenki, aki személyes adatot kezel – függetlenül attól, hogy természetes személy vagy jogi személy – köteles magát, mint adatkezelőt a hatóságnál bejelenteni. A bejelentés elmulasztása bírságot vonhat maga után.

A törvény 65. § (3) a) pontja értelmében a hatóság nem vezet nyilvántartást arról az adatkezelésről, amely az adatkezelővel ügyfélkapcsolatban álló személyek adataira vonatkozik.

Ennek következtében az utazási vállalkozóknak és a szállodáknak, amennyiben csak a velük ügyfélkapcsolatba, azaz szerződéses kapcsolatba (utazási szerződés, utazásközvetítői szerződés, szállásfoglalás, vendég bejelentkezése) került személyek adatait kezelik (azaz felveszik az utas, vendég személyes adatait és azokat rögzítik), nem kötelesek bejelentkezni a hatóságnál.

Amennyiben az utazási vállalkozás, a szálloda ezeket a személyes adatokat bármilyen célból – például hírlevél küldése, továbbítás külföldre vagy belföldre harmadik személynek stb. – tárolja, feldolgozza, kezeli, úgy ajánlatos a tevékenységet a hatóságnál bejelenteni.

(Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, 1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/c., www.naih.hu)

A Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.21.165/2015/5. számú jogerős ítéletében megállapította, hogy az utazásszervező a törvény értelmében adatkezelőnek minősül, ezért ha az érintett utas személyes adatait kezeli (például azokat az utazási szerződésben rögzíti), akkor az utasnak a megadott személyes adatai kezelésével kapcsolatos tájékoztatáskérése nem utasítható el.

Az ítélet egyben azt is rögzítette, hogy az emberi emlékezetben megőrzött adatok, információk nem tartoznak a törvény hatálya alá, azaz ezekről az utazási iroda (és értelemszerűen a szálloda) nem köteles tájékoztatást adni.

2016. május 24-én lépett hatályba az Európai Parlament és a Tanács 2016/679/EU rendelete a természetes személyek személyes adatkezelésének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról.

A rendeletet 2018. május 25-étől kell alkalmazni. Tekintettel arra, hogy a rendelet kötelező és közvetlenül hatályosul valamennyi tagállamban, így Magyarországon is, várhatóan legkésőbb 2018. május 25-étől a 2011. évi CXII. törvény hatálytalanná válik.

Bankjegy- és pénzérme-utánzatok: 2/2010. (I. 28.) MNB rendelet

A forint- és euróbankjegyek, illetve -érmék utánzásáról szóló 2/2010. (I. 28.) MNB rendelet módosulása következtében nem kell az MNB – illetve az EKB (Európai Központi Bank) – engedélye a forint- és euróbankjegyek utánzásához, ha azok:

- anyaga az eredetitől eltérő papír,
- egyoldalú, és mérete legalább 25%-kal kisebb vagy nagyobb az eredetinél,
- kétoldalas kivitel esetén a mérete legalább az eredeti kétszerese vagy a fele.

Forintérme-utánzat fémből az MNB engedélye nélkül készíthető, amennyiben

- nem szerepel rajta a „forint” felirat,
- mérete a rendelet mellékletében meghatározott tartományon belül van,
- anyagösszetétele eltér az eredetitől, és megfelel a rendelet mellékletében előírtaknak.

Euró pénzérme utánzása az EKB engedélyével lehetséges.

Bejelentési kötelezettség: 2007. évi I. törvény a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról

A 2016. évi CIV. törvény a 27. § (2) és (3) bekezdéseit módosította.

A változtatás lényege, hogy igazolvány kiadása céljából az eljáró hatóság az EGT (Európai Gazdasági Térség, amelynek tagállamai az EU-tagállamok, valamint Liechtenstein, Norvégia és Izland, továbbá a személyek szabad mozgása tekintetében Svájc) állampolgár adatairól értesíti a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását kezelő szervet.

A 2007. évi I. törvény végrehajtásáról szóló 113/2007. (V. 24.) Korm. rendelet értelmében az EGT állampolgár magyarországi tartózkodási helyét, szálláshelyét csak akkor köteles bejelenteni a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal illetékes regionális igazgatóságán, ha a magyarországi tartózkodása a 90 napot meghaladja. A bejelentési kötelezettség az EGT állampolgárt és nem a szálláshelyet kötelezi.

A szálláshely a Ptk. szabályai szerint szerződéskötési feltételként előírhatja az EGT állampolgárnak a szálláshelyre való megérkezési bejelentkezésének kötelezettségét (bejelentőlap).

A szálláshely az EGT állampolgár személyi okmányát bejelentkezéskor elkérheti, annak átadására azonban az EGT állampolgár nem kötelezhető. Amennyiben az EGT állampolgár a személyi okmányát önként átadja a szálláshelynek, úgy annak másolása, visszatartása stb. kizárólag az EGT állampolgár előzetes beleegyezésével lehetséges.

Címregiszter: 345/2014. (XII. 23.) Korm. rendelet

A központi címregiszterről és címkezelésről szóló 345/2014. (XII. 23.) Korm. rendelet 2016. évi módosulása alapján 2017. január 1. hatállyal a központi címregiszter működéséért felelős szervként a kormány a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásért felelős minisztert (jelenleg a belügyminiszter) jelöli ki.

A módosított jogszabály értelmében minden Magyarországon található ingatlannak – mint például lakás, iroda, telek, pince stb. – címmel kell rendelkeznie. Az ingatlanok címeit a központi címregiszter tartalmazza, amelynek nyilvántartója és adatkezelője 2016. december 31-ig a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala volt. 2017. január 1-jétől a Belügyminisztériumban tartják nyilván és kezelik a címregisztert.

A jogszabály a címképzésért felelős szervként az ingatlan fekvése szerint illetékes települési önkormányzat jegyzőjét, a fővárosban a kerületi önkormányzat jegyzőjét, a Fővárosi Önkormányzat által közvetlenül igazgatott Margitsziget esetében a főjegyzőt jelöli ki.

Jogilag nem létezőnek minősül az az ingatlan, amelynek címe nem szerepel a címregiszterben.

A civil szervezetek működéséről szóló 2011. évi CLXXV. törvény

A 2015. évi CXXXV. törvény módosította a 8. § (2) és (3) bekezdéseit.

A változtatás következtében a civil szervezetek, egyesületek, érdekképviselői szervezetek egy évnél hosszabb reklám- vagy hirdetési szerződést csak a döntéshozó szerv külön felhatalmazása alapján köthetnek.

Az egy évnél hosszabb, vagy határozatlan időre kötött szerződés esetében a megkötéstől számítva évente szükséges a döntéshozó szerv felhatalmazása, ennek hiányában a szerződés a törvény erejénél fogva automatikusan hatályát veszti.

Az egyenlő bánásmódról szóló 2003. évi CXXV. törvény

A törvény alapján és értelmében egyenlő tisztelettel és körültekintéssel kell eljárni minden Magyarországon tartózkodó – ebből adódóan nem csak magyar állampolgár – természetes személlyel, jogi személlyel és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezettel.

A jogszabály előírja, hogy az egyenlő bánásmód szabályait többek között az „előre meg nem határozott személyek számára szerződés kötésére” ajánlatot tevő vagy erre felhívó személy – azaz például az utazási iroda, szálloda – köteles megtartani.

A törvény 8. §-a tételesen megnevezi a hátrányos megkülönböztetés eseteit. A taxatív felsorolás azt is jelenti, hogy a hátrányos megkülönböztetés kizárólag akkor realizálódik, ha az adott magatartás megvalósítja a 8. §-ban említett esetek valamelyikét.

Jogsértés esetén az Egyenlő Bánásmód Hatóság jár el, illetve a jogsérelmet szenvedett fél személyiségi jogának megsértése miatt bírósághoz fordul. A személyiségi jogi perek törvényszéki hatáskörbe tartoznak. Mind a hatóság, mind a bíróság előtti eljárásban a sértett félnek nem kell bizonyítania a hátrányos megkülönböztetést, elegendő, ha azt csak valószínűsíti. Valószínűsítés esetén a másik félnek kell bizonyítania, hogy a valószínűsített körülmények nem álltak fenn.

A törvény 30. §-a alapján hátrányos megkülönböztetés a szolgáltatás megtagadása a 8. §-ban megnevezett valamelyik tulajdonság alapján.

E paragrafus alá tartoznak az utazási irodák, szálláshelyek, amennyiben az utassal, a vendéggel való szerződéskötést a 8. §-ban felsorolt tulajdonságok valamelyikére hivatkozva tagadják meg.

E szabály alól kivétel a 30. § (2) bekezdése:

„(2) A 8. §-ban meghatározott tulajdonságok alapján meghatározható csoport tagjai részére létrehozott, a hagyományápolás, a kulturális és az önazonosság fenntartását szolgáló, a szűkebb közönség számára nyitva álló létesítménybe a belépés korlátozható, tagsághoz, illetőleg külön feltételekhez köthető.”

A Ptk.-ban rögzített szerződéskötési szabadság alapján mind az utazási iroda, mind a szálláshely azzal köt szerződést, akivel akar, a másik fél szerződéskötési ajánlatának, javaslatának elutasítását pedig nem kell megindokolni.

Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény

Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény az alábbi módosításokkal hatályos 2017. január 1-jétől:

A foglalkoztatási szövetkezet alkalmi munkára kikölcsönzött tagjaira az egyszerűsített foglalkoztatás szabályai nem alkalmazhatók.

„9. § (1) E törvény alkalmazásában a 7. § (2) bekezdésében említett foglalkoztatásból származó jövedelemnek a kifizetett (nettó) munkabér száz százalékát kell tekinteni.

(2) A 7. § (2) bekezdésében említett foglalkoztatásból származó bevételből a természetes személynek nem kell jövedelmet megállapítania és bevallást benyújtania, feltéve, hogy az egyszerűsített

foglalkoztatásból származó bevétele nem haladja meg az egyszerűsített foglalkoztatás naptári napjainak száma és az adóév első napján hatályos kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) vagy – ha részére alapbérként, illetve teljesítménybérként legalább a garantált bérminimum 87 százaléka jár – a garantált bérminimum napibérként meghatározott összegének szorzatát (e szorzat a továbbiakban: mentesített keretösszeg)."

• A 7. § (2) bekezdése:

„(2) A személyi jövedelemadó- és járulékfizetési kötelezettségekre az egyszerűsített foglalkoztatás esetén

a) a 2. § 1. és 2. pontjában meghatározott mezőgazdasági és turisztikai idénymunka esetén,

b) a 2. § 3. pontjában meghatározott alkalmi munka eseteiben az Szja.tv. és a Tbj. rendelkezéseit a 8–9. §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni."

A törvény 9. §-a (2) bekezdésének módosítása utal a 7. § (2) bekezdésére. A 7. § (2) bekezdése értelmében a turisztikai idénymunkában foglalkoztatottak esetében a személyi jövedelemadóról, illetve a társadalombiztosításról szóló törvényben meghatározott különleges szabályokat kell alkalmazni.

A 9. § (2) bekezdése értelmében a turisztikai idénymunkában foglalkoztatottaknak nem kell jövedelmet megállapítani és bevallást készíteni, amennyiben bevételük megfelel a (2) bekezdésben előírt feltételeknek.

A munkáltató 2017. január 1-jétől az egyszerűsített foglalkoztatás megkezdése előtt köteles a törvény 11. §-ában felsorolt adatokat az elsőfokú adóhatóságnak elektronikus úton vagy telefonon – az országos telefonos ügyfélszolgálat által fenntartott ügyfélvonalon keresztül – bejelenteni.

Az a munkáltató, aki a 300 ezer forintot, vagy ezt meghaladó összegű adótartozást halmoz fel a 8. § (2) bekezdésében és/vagy a 8. § (3) bekezdés a) pontjában szereplő adók tekintetében, további egyszerűsített foglalkoztatásra nem jogosult mindaddig, míg adótartozását ki nem egyenlíti.

Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásról szóló 36/2014. (XII. 17.) FM rendelet

A jogszabály 2014. december 20-án lépett hatályba, kivéve azon pontjait, amelyeket a rendelet 2015. január 1-jén, április 1-jén és július 1-jén léptetett életbe.

Az FM rendelet a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló 1169/2011/EK rendelet kiegészítése. Az EK rendeletet 2014. december 13-ától kell alkalmazni, kivéve a 9. cikk (1) bekezdésének l) pontját, amely csak 2016. december 13-án lép hatályba.

Az EK rendelet 9. cikk (1) bekezdés l) pontjának 2016. XII. 13-i hatálybalépése következtében a 36/2014. (XII. 17.) FM rendelet jelentősen módosult. A módosítások 2016. XII. 13., illetve 2017. I. 1. hatállyal léptek életbe.

Tekintettel arra, hogy az EK rendelet közvetlenül hatályosul valamennyi tagországban, így Magyarországon is, elsősorban ennek a rendeletnek az előírásait kell figyelembe venni.

Ha az EK rendelet és az FM rendelet között esetleg ellentmondás található, akkor az EK rendelet szabályait, megfogalmazásait szükséges alkalmazni.

A rendeletek hatálya

EK rendelet 1. cikk (3) bekezdés	FM rendelet 1. §
<i>„(3) Ez a rendelet valamennyi élelmiszer-vállalkozóra vonatkozik, függetlenül attól, hogy</i>	<i>1. § (1) E rendeletet - a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel - alkalmazni kell</i>

azok az élelmiszerlánc mely szakaszában működnek, amennyiben azok tevékenységei összefüggnek a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásával. Ezt a rendeletet a végső fogyasztóknak szánt összes élelmiszerre alkalmazni kell, beleértve a vendéglátás, illetve a közétkeztetés által szállított élelmiszereket és a vendéglátás, illetve a közétkeztetés részére szánt élelmiszereket is.”

a) a végső fogyasztóknak szánt élelmiszerekre, beleértve a vendéglátás, illetve a közétkeztetés keretében forgalomba hozott és a vendéglátás, illetve a közétkeztetés részére szánt élelmiszereket is,
b) a 2/C. alcím tekintetében a nem a végső fogyasztóknak szánt élelmiszerenzimekre, élelmiszerenzim-készítményekre, élelmiszer-adalékanyagokra és aromákra, valamint
c) valamennyi élelmiszer-vállalkozóra, amelynek tevékenysége összefügg a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásával.
(2) E rendeletet nem kell alkalmazni az élelmiszerek magánfogyasztásra történő előállítására.
(3) A kistermelők által előállított és forgalomba hozott élelmiszerek esetén nem kell alkalmazni a 3. §-t, a 4. § (2)-(4) bekezdését, az 5. § (1) bekezdés c) pontját, (2) és (3) bekezdését, valamint a 6. §-t.

2016. XII. 13. hatállyal módosult a rendelet 2. §-a:

„2. § (1) E rendelet alkalmazásában

1. nem előrecsomagolt élelmiszer: a végső fogyasztónak szánt élelmiszer, amelyet

- a) csomagolás nélkül kínálnak a végső fogyasztó, a vendéglátás, illetve a közétkeztetés részére,
 - b) az értékesítés helyén a fogyasztó kérésére, a fogyasztó fizikai jelenlétében csomagolnak, vagy
 - c) közvetlen értékesítés céljára a forgalmazás helyén, de a fogyasztó távollétében becsomagolnak;
- 1a. távértékesítés: élelmiszer távközlő eszközzel történő értékesítése;

2. tétel: az élelmiszerek azon csoportja, amelyeket azonos körülmények között termeltek meg, állítottak elő vagy csomagoltak.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl e rendelet alkalmazásában

- a) az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint
- b) az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló 2008. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Éltv.)

fogalom-meghatározásait kell figyelembe venni.”

2016. XII. 13. hatállyal módosult a rendelet nem előrecsomagolt élelmiszerekre vonatkozó kötelező tájékoztatásának szabálya:

„3. § (1) Az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 9. cikk (1) bekezdés a) és e)-h) pontja szerinti adatokat – a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel – kötelező feltüntetni

- a) a 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, nem előrecsomagolt élelmiszereken – a 7/A. §-ban foglalt élelmiszerek kivételével –, valamint
- b) a nem előrecsomagolt kenyereken.

(2) A nem előrecsomagolt kenyerek minőségmegőrzési ideje a lejárat nap nevének feltüntetésével is megadható.

(3) Nem előrecsomagolt élelmiszer végső fogyasztónak történő értékesítése esetén az eladás helyén, jól látható módon – a fogyasztók tájékoztatása céljából – fel kell tüntetni

- a) az élelmiszer nevét,
- b) az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet III. melléklet 2.1. és 2.2. pontjában meghatározott kiegészítő elemeket, valamint

c) az 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet V. mellékletében előírt kiegészítő információkat.

(4) Nem előrecsomagolt élelmiszerek esetén a végső fogyasztót kérésére tájékoztatni kell - a tápértékjelölés kivételével – az előrecsomagolt élelmiszerek esetében az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa és az Éltv. felhatalmazása alapján kiadott jogszabály alapján kötelezően feltüntetendő adatokról (a továbbiakban: előrecsomagolt élelmiszereken kötelezően feltüntetendő adatok). ”

- Az EK rendeletben és az FM rendeletben előírt tájékoztatási kötelezettség az éttermeket, szállodai éttermeket, kávézókat, cukrászdákat is terheli, amennyiben a vendégnek (a fogyasztónak) helybeni fogyasztásra vagy elvitelre készítenek élelmiszert (ételt).
- Az élelmiszer fogalmát a 178/2002/EK rendelet 2. cikke határozza meg:
 - „E rendelet alkalmazásában az „élelmiszer” minden olyan feldolgozott, részben feldolgozott vagy feldolgozatlan anyagot vagy terméket jelent, amelyet emberi fogyasztásra szánnak, illetve amelyet várhatóan emberek fogyasztanak el. Az „élelmiszer” fogalmába beletartozik az ital, a rágógumi, valamint az előállítás, feldolgozás vagy kezelés során szándékosan hozzáadott bármely anyag, többek között a víz is. Az élelmiszer fogalmába beletartozik a 98/83/EK irányelv 6. cikkében – a 80/778/EGK és a 98/83/EK irányelvben megfogalmazott követelmények sérelme nélkül – meghatározott megfelelőségi pontot követően a víz is.”
- A forgalomba hozatal és a végső fogyasztó fogalmát a 178/2002/EK rendelet 3. cikkének 8. és 18. pontja határozza meg:
 - „8. forgalomba hozatal: élelmiszer vagy takarmány készen tartása eladás céljára, beleértve az élelmiszer vagy takarmány eladásra való felkínálását, vagy az élelmiszerek és takarmányok ingyenes vagy ellenérték fejében történő átadásának bármely egyéb formáját, valamint az élelmiszerek és takarmányok eladását, forgalmazását vagy átadásának egyéb módját;”
 - „18. végső fogyasztó: egy élelmiszer utolsó fogyasztója, aki nem egy élelmiszer-ipari vállalkozás tevékenysége során használja fel az élelmiszert.”

Mivel az 1169/2011/EK rendelet az élelmiszerek tájékoztatásával kapcsolatban kizárólag az élelmiszer szót használja, annak fogalmát illetően utal a 178/2002/EK rendelet 2. cikkére, amelynek értelmében az élelmiszer magában foglalja a vizet is. Az éttermekben, kávézóknak, cukrászdákban felszolgált ivóvizetknél figyelembe kell venni a 98/83/EK irányelv alapján meghozott 201/2001. (X. 25.) Korm. rendelet előírásait is.

A tájékoztatás módját az 1169/2011/EK rendelet tagállami hatáskörbe utalja.

A tájékoztatás módját a módosított 36/2014. (XII. 17.) FM rendelet 2016. XII. 13-tól hatályos 4–7. §-ai adják meg.

„4. § (1) Nem előrecsomagolt élelmiszer végső fogyasztó részére történő értékesítése esetén az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 9. cikk (1) bekezdés c) pontja szerinti allergiát vagy intoleranciát okozó anyagok és termékek (a továbbiakban: allergiát vagy intoleranciát okozó anyagok és termékek) késztermékben való jelenlétéről a végső fogyasztót e §-ban és az 5-7. §-ban foglaltak szerint, a vásárlást megelőzően tájékoztatni kell.

(2) Az allergiát vagy intoleranciát okozó anyagok és termékek késztermékben való jelenlétére vonatkozó tájékoztatásnak a végső fogyasztó számára könnyen elérhetőnek kell lennie és a tájékoztatás megadása nem járhat a végső fogyasztó számára többletköltséggel.

(3) Az allergiát vagy intoleranciát okozó anyagok és termékek késztermékben való jelenlétére vonatkozó tájékoztatást az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet II. mellékletében felsorolt anyagok és termékek nevére hivatkozással – az 5. §-ban foglalt eset kivételével – jól látható módon, fizikai vagy elektronikus hordozón az adott nem előrecsomagolt élelmiszer eladásra kínálásának helyén kell feltüntetni.

(4) A (3) bekezdés szerinti tájékoztatás elérhetőségének helyére a végső fogyasztó figyelmét jól

olvasható módon, a létesítményben elhelyezett fizikai vagy elektronikus hordozón fel kell hívni.

5. § (1) Az allergiát vagy intoleranciát okozó anyagok és termékek késztermékben való jelenlétére vonatkozó tájékoztatás szóban is megadható, amennyiben

a) a létesítményben folyamatosan jelen van a szóbeli tájékoztatás megadásáért felelős személy,

b) a fogyasztó – kérésére – a tájékoztatást haladéktalanul megkapja az ételkészítés átadásának helyén, a vásárlást megelőzően, és

c) a szóbeli tájékoztatás a létesítményben elérhető írásos dokumentumon alapul.

(2) Az allergiát vagy intoleranciát okozó anyagok és termékek késztermékben való jelenlétére vonatkozó tájékoztatás szóbeli megadása esetén a nem előre csomagolt ételkészítés eladásra kínálásának helyén jól látható módon, fizikai vagy elektronikus hordozón fel kell tüntetni, hogy az allergiát vagy intoleranciát okozó anyagok és termékek késztermékben való jelenlétére vonatkozó tájékoztatás szóbeli megadása az ételkészítés eladásra kínálásának helyén kérhető.

(3) Az ételkészítés-vállalkozónak belső eljárást kell kidolgoznia az allergiát vagy intoleranciát okozó anyagok és termékek késztermékben való jelenlétére vonatkozó szóbeli tájékoztatás megadásának módjáról és ki kell jelölnie a szóbeli tájékoztatás megadásáért felelős személyt. A belső eljárást fizikai vagy elektronikus adathordozón dokumentálni kell és a személyzet, valamint az ellenőrző hatóság számára könnyen elérhetővé kell tenni. A belső eljárásnak ki kell terjednie a forgalomba hozatal során érintett munkatársaknak az allergiát vagy intoleranciát okozó anyagokkal és termékekkel összefüggő veszélyekre vonatkozó oktatására is, amelynek megtörténtét az ételkészítés-vállalkozónak dokumentumokkal kell tudnia igazolni.

6. § Amennyiben a létesítményben nem előre csomagolt ételkészítési eszközöket a végső fogyasztó számára több különböző helyen kínálnak megvételre, a 4. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatást és az 5. § (2) bekezdése szerinti információt valamennyi helyen fel kell tüntetni.

7. § Az allergiát vagy intoleranciát okozó anyagok késztermékben való jelenlétére vonatkozó tájékoztatás nem kötelező, amennyiben

a) a nem előre csomagolt ételkészítés megnevezése egyértelműen utal az érintett allergiát vagy intoleranciát okozó anyag vagy termék nevére, vagy

b) az ételkészítés-vállalkozó a fogyasztóval történt előzetes egyeztetés alapján személyre szabottan biztosít olyan ételkészítést a fogyasztó számára, amely nem tartalmaz allergiát vagy intoleranciát okozó anyagokat és termékeket.”

Az 5. § (3) bekezdése gyakorlatilag 2015. július 1-jétől hatályos:

„(3) Az ételkészítés-vállalkozónak belső eljárást kell kidolgoznia az allergiát vagy intoleranciát okozó anyagok és termékek késztermékben való jelenlétére vonatkozó szóbeli tájékoztatás megadásának módjáról és ki kell jelölnie a szóbeli tájékoztatás megadásáért felelős személyt. A belső eljárást fizikai vagy elektronikus adathordozón dokumentálni kell és a személyzet, valamint az ellenőrző hatóság számára könnyen elérhetővé kell tenni. A belső eljárásnak ki kell terjednie a forgalomba hozatal során érintett munkatársaknak az allergiát vagy intoleranciát okozó anyagokkal és termékekkel összefüggő veszélyekre vonatkozó oktatására is, amelynek megtörténtét az ételkészítés-vállalkozónak dokumentumokkal kell tudnia igazolni.”

A 6. és 7. § értelmében a fogyasztó számára könnyen elérhető módon kell feltüntetni a tájékoztatást a vásárlás, fogyasztás előtt, például az étlapon, a menükártyán, az étteremben, kávézóban stb. vagy a bejáratnál elhelyezett táblán, illetve a 7. § a) és b) pontjában meghatározott esetekben a vállalkozás mentesül a tájékoztatási kötelezettsége alól.

A tájékoztatási kötelezettség teljesíthető szóban vagy elektronikus úton, egyebek között tableten is. A nem vagy nem megfelelő tájékoztatás miatt a Ptk. 6:62. §-ának (3) bekezdése alapján az éttermet, kávéházat stb. kártérítési kötelezettség terhelheti.

Például: Ha az étterem nem vagy nem megfelelően (a rendeletekben előírt tartalommal) tájékoztatja a vendéget, s ezért ő nem az elfogyasztott étel minőségétől, hanem az abban lévő, neki allergiát okozó anyagtól megbetegszik, akkor megalapozottan követelhet kártérítést és sérelemdíjat az étteremtől.

Ugyancsak 2016. XII. 13. hatállyal a rendelet újabb paragrafusokkal egészült ki: 7/A-7/E §.

„Az állati eredetű élelmiszerekre vonatkozó további tájékoztatási követelmények

7/A. § Az állati eredetű élelmiszerek forgalomba hozatalának és az értékesítés helyén történő élelmiszer-előállításnak élelmiszer-higiéniai feltételeiről szóló 64/2007. (VII. 23.) FVM-EüM együttes rendelet 4. § (1) bekezdésében felsorolt tevékenységekből származó élelmiszerek jelölésének az előrecsomagolt élelmiszereken kötelezően feltüntetendő adatokat kell tartalmaznia, a tápértékjelölés kivételével.

7/B. § (1) Amennyiben a Magyarországon előállított és forgalomba hozott élelmiszer megnevezése a védett őshonos mezőgazdasági állatfajták és a veszélyeztetett mezőgazdasági állatfajták körének megállapításáról szóló 4/2007. (I. 18.) FVM-KvVM együttes rendeletben szereplő őshonos állatfajta neve vagy arra utaló megnevezés, akkor az élelmiszer előállítójának és forgalomba hozójának rendelkeznie kell az adott fajta Magyarországon elismert tenyésztő szervezete által kiadott, az adott egyedre vonatkozó fajtaazonossági igazolással. Az igazolásnak tartalmaznia kell az egyed azonosító számát, a származó tenyészet számát, valamint a keresztezett állat esetében a fajtaösszetételt is.
(2) A mezőgazdasági haszonállatok tartásának állatvédelmi szabályairól szóló 32/1999. (III. 31.) FVM rendelet 4. számú mellékletében foglaltaknak megfelelően hizlalt libából és kacsából Magyarországon előállított termékek végső fogyasztó számára történő forgalomba hozatala esetén az előrecsomagolt élelmiszereken fel kell tüntetni „Az állatvédelmi előírásoknak megfelelő töméses hizlalásból” kiegészítő jelölést.

7/C. § A tartósított szardínia forgalmazására vonatkozó közös előírások, valamint a tartósított szardínia és szardíniához hasonló termékek kereskedelmi megnevezésének megállapításáról szóló, 1989. június 21-i 2136/89/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 2136/89/EGK tanácsi rendelet) 1a. cikk 2. pontja szerinti tartósított szardíniához hasonló termékek esetén a 2136/89/EGK tanácsi rendelet 7a. cikk (1) bekezdése szerinti „szardínia” kereskedelmi megnevezés használatakor az összetevők között fel kell tüntetni a 2136/89/EGK tanácsi rendelet 1a. cikk 2. pontja szerinti halfajnak a Magyar Élelmiszerkönyv kötelező előírásairól szóló 152/2009. (XI.12.) FVM rendelet 38. melléklete szerinti tudományos nevét és kereskedelmi megnevezését.

Vendéglátó-ipari termékekkel kapcsolatos tájékoztatási követelmények

7/D. § (1) A nem távértékesítés útján forgalmazásra kerülő, nem előrecsomagolt vendéglátó-ipari termékek esetén a 2. alcímben foglalt rendelkezések közül a 3. § (3) és (4) bekezdését, valamint a 4-7. §-t kell alkalmazni.

(2) A nem előrecsomagolt vendéglátó-ipari termék távértékesítés útján történő forgalmazása esetén biztosítani kell, hogy a végső fogyasztó

a) az allergiát vagy intoleranciát okozó anyagok és termékek késztermékben való jelenlétéről az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 14. cikk (1) bekezdésének megfelelően, és

b) kérésére - a tápértékjelölés kivételével - az előrecsomagolt élelmiszereken kötelezően

feltüntetendő adatokról

tájékoztatást kapjon.

Az élelmiszerenzimekkel, élelmiszerenzim-készítményekkel, élelmiszer-adalékanyagokkal és aromákkal kapcsolatos tájékoztatási követelmények

7/E. § A Magyarország területén nem végső fogyasztóknak történő értékesítésre szánt

a) élelmiszerenzimek és élelmiszerenzim-készítmények csomagolásán az 1332/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkében,

b) élelmiszer-adalékanyagok csomagolásán az 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 22. cikkében,

c) aromák csomagolásán az 1334/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikkében előírt információkat magyar nyelven kell feltüntetni.”

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény

A fogyasztóvédelmi törvény békéltető testülettel, illetve annak eljárásával kapcsolatos szabályok egy részét módosította a 2015. évi CXXXVII. törvény.

A változtatás a 29. § (4), (4a), (5a), (5b), (8), (11) és (12) bekezdéseit érintette.

„29. § (4) Az elnök az eljárást meghallgatás kitűzése nélkül megszünteti, ha tudomására jut, hogy

a) a felek között ugyanabból a ténybeli alaphól származó ugyanazon jog iránt

aa) békéltető testület előtt eljárást indítottak,

ab) közvetítői eljárást indítottak,

ac) per van folyamatban vagy annak tárgyában már jogerős ítéletet hoztak,

b) a felek között ugyanabból a ténybeli alaphól származó ugyanazon jog iránti ügyben fizetési meghagyás kibocsátására került sor,

c) a jogvita komolytalan vagy zaklató jellegű,

d) a kérelemből megállapítható, hogy az ügy nem minősül fogyasztói jogvitának, illetve ha a békéltető testület egyéb okból nem rendelkezik hatáskörrel a vita elbírálására vagy

e) a fogyasztó a hiánypótlási felhívást – az erre nyitva álló határidőben – nem teljesítette.

(4a) Az elnök a kérelem meghallgatás kitűzése nélküli elutasítása esetén ennek tényéről, valamint indokáról a feleket a kérelem kézhezvételétől számított huszonegy napon belül értesíti.

(5a) Az (5) bekezdés szerinti értesítésnek arra is ki kell terjednie, hogy

a) a megtett egyezségi ajánlat elfogadása előtt a fogyasztó szabadon dönthet arról, hogy elfogadja a békéltető testület ajánlását, az egyezségi ajánlatot, valamint a kötelezést tartalmazó határozatot,

b) az eljárásban való részvétel nem zárja ki, hogy a felek bírósági eljárás keretében folyamodjanak jogorvoslatért,

c) a döntés tartalma esetlegesen eltérhet a bíróság által meghozott határozattól, valamint

d) a vállalkozás 36/C. § szerinti általános alávetési nyilatkozatot tett-e.

(5b) Az (5) bekezdés szerinti értesítés magában foglalja a békéltető testület eljárásában meghozatalra kerülő döntések joghatására történő figyelemfelhívást, valamint az arra történő kioktatást is, hogy a felek nem kötelesek az eljárás során jogi képviselőt igénybe venni, azonban az eljárás bármely szakában kérhetnek független szakvéleményt, illetve képviselheti vagy segítheti őket harmadik fél. Az értesítés kiterjed az eljárás várható időtartamára, valamint az eljárás időtartama meghosszabbításának lehetőségére is.

(8) Az értesítésben a vállalkozást fel kell szólítani, hogy az értesítés részére történt kézbesítésétől számított nyolc napon belül írásban nyilatkozzon (a továbbiakban: válaszirat) a fogyasztó igényének jogosságát és az ügy körülményeit, valamint a tanács döntésének kötelezéseként történő elfogadását (a továbbiakban: eseti alávetés) illetően, nyilatkozatában jelölje meg az állításait alátámasztó tényeket és azok bizonyítékait, valamint csatolja azokat az okiratokat (ezek másolatát), amelyek tartalmára bizonyítékként hivatkozik. Figyelmeztetni kell a vállalkozást, hogy egyezség létrehozatalára feljogosított személy részvételét köteles biztosítani a meghallgatáson, továbbá az ügy érdemére vonatkozó nyilatkozattételének elmaradása esetén a tanács a rendelkezésére álló adatok alapján határoz. Az értesítés kiterjed a (11) bekezdésben meghatározott együttműködési kötelezettségről történő tájékoztatásra, valamint arra, hogy annak megsértése esetén a fogyasztóvédelmi hatóság általi bírságkiszabásra kerül sor.

(11) A vállalkozást a békéltető testületi eljárásban együttműködési kötelezettség terheli. Ennek keretében köteles a (8) bekezdésben rögzített tartalommal, az ott említett határidőn belül válasziratát megküldeni a békéltető testület számára és a meghallgatáson egyezség létrehozatalára feljogosított személy részvételét biztosítani. Amennyiben a vállalkozás székhelye vagy telephelye nem a területileg illetékes békéltető testületet működtető kamara szerinti megyébe van bejegyezve, a vállalkozás együttműködési kötelezettsége a fogyasztó igényének megfelelő írásbeli egyezségkötés lehetőségének felajánlására terjed ki.

(12) A (11) bekezdésben meghatározott együttműködési kötelezettségét megsértő vállalkozásról a békéltető testület értesíti a székhelye szerint illetékes fogyasztóvédelmi hatóságot.”

A módosítás alapján a békéltető testület tárgyalás kitűzése nélkül jogosult megszüntetni az eljárást, ha például egyértelmű, hogy a fogyasztó kifogása alaptalan, komolytalan vagy zaklató jellegű. Határozott együttműködésre kötelezi a vállalkozásokat a békéltető testületi eljárásban a 29. § megváltoztatott (8) és (11) bekezdése.

Az együttműködés egyik eleme (8), hogy a vállalkozás köteles érdemben nyilatkozni a békéltető testület által megküldött fogyasztói panaszra, mégpedig annak kézhezvételétől számított 8 napon belül. Az érdemi nyilatkozat megküldése elmulasztásának következménye a fogyasztóvédelmi bírság, amelyet a fogyasztóvédelmi hatóság köteles kiszabni.

Az együttműködési kötelezettség másik eleme (11), hogy a vállalkozás a békéltető testületi tárgyalásra olyan személlyel köteles képviseltetni magát, aki egyezségkötésre való felhatalmazással rendelkezik. A hangsúly az egyezségkötési felhatalmazáson van, annak összege a törvény hatáskörén kívül esik.

Amennyiben a vállalkozás nem teljesíti a (11) bekezdés előírását, úgy a békéltető testület értesíti a fogyasztóvédelmi hatóságot. A fogyasztóvédelmi hatóság saját hatáskörében dönt az esetleges bírság megállapításáról.

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 17/B. § (5) bekezdése 2016. július 4. hatállyal a következő mondattal egészült ki:

„A korábbi, érdemben megválaszolt panasz tartalmával azonos tartalmú, ugyanazon fogyasztó által tett, ismételt, új információt nem tartalmazó panasz, valamint az azonosíthatatlan személy által tett fogyasztói panasz kivizsgálását a vállalkozás mellőzheti.”

Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

A 387/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 2017. január 1. dátummal hatályon kívül helyezte a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóságról szóló 225/2007. (VIII. 31.) Korm. rendeletet.

Ez azt jelenti, hogy 2016. december 31-ével megszűnik a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság.

A hivatkozott kormányrendelet fogyasztóvédelmi hatósággént

- a) a fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatalát (a továbbiakban: járási hivatal),
 - b) a fővárosi és megyei kormányhivatal megyeszékhely szerinti járási (fővárosi kerületi) hivatalát (a továbbiakban: megyeszékhely szerinti járási hivatal),
 - c) a Pest Megyei Kormányhivatalt, valamint
 - d) a fogyasztóvédelemért felelős minisztert (a továbbiakban: miniszter)
- jelölte ki.

A rendelet általános fogyasztóvédelmi hatósággént – a jogszabályban megnevezett kivételektől eltekintve – a járási hivatalt nevezi meg.

Fogyasztóvédelmi hatósággént a miniszter jár el többek között

- a szervezett utazásokkal,
- a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen szerződési feltételekkel,
- a vállalkozások fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatával,
- a távollévók között kötött szerződéseknek a fogyasztók védelmével,
- az üzlethelyiségen kívül kötött szerződésekkel kapcsolatos jogsértések esetén.

A fogyasztó és a vállalkozás közötti szerződésekről szóló 45/2014. (II. 25.) Korm. rendelet

A 45/2014. (II. 25.) Korm. rendelet állapítja meg a fogyasztó és a vállalkozások közötti szerződések speciális szabályait.

A rendelet két fogyasztói szerződéstípust foglal magában: a vállalkozás székhelyén, telephelyén kívül kötött szerződéseket és a távollévők között létrejövő szerződéseket.

A rendelet nem vonatkozik az utazási szerződésekre [2. § i) pont].

Az utazási szerződésekre a Ptk. és a 281/2008. (XI. 28.) Korm. rendelet szabályait kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy az utazási vállalkozó székhelyén, telephelyén kívül (például az Utazás Kiállításán) kötötték őket, vagy elektronikus úton (online) jöttek létre.

Ha a szálloda elektronikus úton értékesíti szolgáltatását, akkor alkalmazni kell a rendelet előírásait. A rendelet 3. §-a 2015. január 1-jétől hatályos.

"3. § A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény szerinti személyszállítási szolgáltatásokkal, és a légi közlekedésről szóló törvény szerinti légi személyszállítással, valamint a vízi személyszállítás feltételeiről szóló jogszabály szerinti személyszállítással kapcsolatos szerződésre kizárólag a 7. § és a 15. § (1) és (2) bekezdése alkalmazandó."

A szerződéseknek részletesen tartalmazniuk kell többek között a fizetési, a szállítási, a teljesítési feltételeket, a teljes költséget és minden egyéb díjat. A feltüntetett ár az a végleges ár, amelyet a fogyasztónak fizetnie kell. A feltüntetett árra más járulék, rejtett költség nem rakódhat.

A fogyasztó a vásárlástól, megrendeléstől az onnan számított 14 napon belül indokolás nélkül elállhat. A szolgáltató a vásárlás, megrendelés előtt köteles felhívni a fogyasztó figyelmét a 14 napos elállási határidőre. Amennyiben e felhívást elmulasztja, vagy nem megfelelően tájékoztat, az elállási határidő automatikusan meghosszabbodik 12 hónappal. [21. § (2) bekezdés]

A szolgáltató az elállás tudomására jutásától számított 14 napon belül köteles a szolgáltatás árát a teljesítéssel összefüggésben felmerült költséggel (például szállítási költség) együtt visszafizetni a fogyasztónak.

Ha a szolgáltató a szerződéskötéssel kapcsolatban telefonos ügyintézkést nyújt, akkor nem lehet emelt díjjal terhelni a fogyasztót.

A fogyasztó tájékoztatásával kapcsolatban 2017. január 1-jei hatállyal módosult a rendelet 11. § p) pontja:

(Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés és a távollévők között kötött szerződés megkötését megelőzően a vállalkozás köteles világosan és közérthető módon tájékoztatni a fogyasztót.)

„p) adott esetben a szerződés időtartamáról, és ha a szerződés határozatlan időre szól vagy a szerződés a határozott idő elteltét követően határozott időre meghosszabbodik vagy határozatlan idejűvé alakul át, a szerződés felmondásának feltételeiről;”

A módosított 11. § p) pont hatálybalépésével egy időben hatályát veszti a 11. § q) pontja.

A 453/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet alapján 2017. január 1-jétől súlyos jogsértésnek minősül, ha az elektronikus kereskedelmi szolgáltatást nyújtó vállalkozás

a) a szerződéskötést megelőzően nem tájékoztatja a fogyasztót a fogyasztó és a vállalkozás közötti szerződések részletes szabályairól szóló 45/2014. (II. 26.) Korm. rendelet 11. § (1) bekezdés b)–d), h), i), m), n) vagy p) pontjában meghatározott adatokról,

b) felróható magatartása miatt a fogyasztó a jogszabályban meghatározott elállási jogával nem tudott élni, vagy

c) tisztességtelen általános szerződési feltételt alkalmazott, amennyiben a feltétel tisztességtelenségét közérdekű igényérvényesítés vagy közérdekű keresetindítás során a bíróság megállapította.

Gazdasági társaságok

Határidők meghosszabbítása

2016. március 10-én hirdették ki az új Ptk. hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvényt (Ptké.) módosító 2016. évi I. törvényt.

A törvény 2016. március 11-én lépett hatályba.

A módosítás értelmében a Ptk. hatálybalépésekor nyilvántartásba vett, illetve bejegyzés alatt álló egyesületek és alapítványok legkésőbb 2017. március 15-éig kötelesek összhangba hozni létesítő okiratukat a hatályos törvényi rendelkezésekkel.

Meg kell jegyezni, hogy a módosított Ptké. 11. § (1) bekezdése a létesítő okirat új Ptk.-hoz való hozzáigazítását már nem köti a Ptk. hatálybalépését követő első okirat-módosításhoz, ezért a civil szervezetek 2017. március 15-éig a korábbi szabályok szerint működhetnek tovább.

A gyakorlatban kialakult ellentmondásokat, illetve értelmezési nehézségeket rendezi a módosított Ptké. 12. § (4) bekezdése, amely egyértelművé teszi, hogy ha a változásbejegyzési kérelem egyéb cégadat bejelentése miatt már nem illeték- és költségtérítés-mentes, úgy csak olyan összegű illetéket kell megfizetni, amelyet az érintett egyéb adatváltozás után egyébként is fizetni kell (például: a korlátolt felelősségű társaságot terhelő kötelező tőkeemelés után járó nagyobb összegű illetéket akkor sem kell megfizetni, ha a cég ezzel egyidejűleg egyéb adatváltozást is bejelent).

A módosított Ptké. 13. § (2) bekezdése egy évvel meghosszabbította a korlátolt felelősségű társaságok esetében a hárommillió forint törzstőke felemelésére vonatkozó 2016. március 15-ei határidőt. Ennek értelmében a korlátolt felelősségű társaságok legkésőbb 2017. március 15-éig kötelesek a törzstőkéjüket felemelni vagy átalakulni, illetve egyesülni más társasággal, úgy, hogy a tőkeemelésről kizárólag az új Ptk. rendelkezései alapján határozhatnak.

Ki kell emelni, hogy mindaddig, amíg a társaság nem dönt a törzstőke felemeléséről, nem határozhat az új Ptk. szerinti továbbműködésről sem, ezért addig az időpontig a Gt. rendelkezései vonatkoznak rá.

A vezető tisztségviselő felelőssége

A vezető tisztségviselő felelősségére vonatkozó szabályok rendezése körében a vezető tisztségviselő szerződésen kívüli károkozásáért felelősséget megállapító Ptk. 6:541. §-ának 2016. július 1-jével történő hatályon kívül helyezésével egyidejűleg a Ptk. 3:24. §-a egy új (2) bekezdéssel egészült ki. Ennek alapján a vezető tisztségviselő által e jogkörében eljárva harmadik személynek okozott károkért a jogi személy felel.

Ha azonban a kárt a vezető tisztségviselő szándékosan okozta, a jogi személlyel egyetemlegesen felel.

Osztalékelőleg

A Ptk. és a számviteli törvény közötti összhang megteremtése érdekében a 3:186. § (1) bekezdés b) pontjában és a 3:236. § (1) bekezdés b) pontjában „az utolsó beszámoló szerinti üzleti év könyveinek lezárása óta kimutatott, az előző üzleti évi” rendelkezés helyébe „a közbenső mérlegben kimutatott” szöveg lép.

Harmadik országbeli állampolgárok

A Magyarországon egyidejűleg foglalkoztatható harmadik országbeli állampolgárok legmagasabb létszámáról szóló 19/2015. (VII. 3.) NGM rendelet

A rendelet alapján a nemzetgazdasági miniszter határozza meg a tárgyévben foglalkoztatható

harmadik (nem EGT tagállam) országbeli állampolgárok számát. A foglalkoztató a fővárosi kerületi, illetve járási hivatalnál jelentheti be igényét. A 2015. évben a miniszter 59 000 harmadik országbeli állampolgár foglalkoztatását engedélyezte, a 2016. évre vonatkozó legmagasabb létszámot 49 000 főben határozta meg a miniszter (Hivatalos Értesítő 2016/22. szám). A 2017. évre engedélyezett legmagasabb létszámról szóló NGM közlemény 2017-ben jelenik meg a Hivatalos Értesítőben.

2007. évi II. törvény a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról

A 2016. évi CXXI. törvény új, 74/A §-t iktatott a jogszabályba:

„74/A. § (1) Az e törvényben meghatározott eljárások lefolytatása céljából az oktatási intézmény azokról a külföldi hallgatókról, akik a tanulmányaikat megkezdték, befejezték vagy megszakították, illetve akik a beiratkozási kötelezettségüknek nem tettek eleget, vagy akiknek a hallgatói jogviszonya megszűnt, e tények bekövetkeztétől számított nyolc munkanapon belül a következő adatok közlésével köteles tájékoztatni az oktatási intézmény székhelye szerint illetékes idegenrendészeti hatóságot:

a) oktatási intézmény adatai (név, cím),

b) harmadik országbeli állampolgár természetes személyazonosító adatai, tartózkodásra jogosító okmányának száma,

c) a hallgatói jogviszony típusa, keletkezésének, szünetelésének és megszűnésének időpontja és módja,

d) a hallgató által folytatott képzés megnevezése, finanszírozásának módja és munkarendje, megkezdett félévek, a hallgatói jogviszony szünetelésének ideje, a képzés befejezésének várható időpontja.

(2) Az oktatási intézmény az (1) bekezdés szerinti bejelentését elektronikus azonosítást követően elektronikus úton is megteheti.”

A módosítás 2017. január 1-jétől hatályos.

A törvény végrehajtási rendeletét, a 114/2007. (V. 24.) Korm. rendeletet a 113/2016. (V. 30.) Korm. rendelet módosította, 2016. IX. 30-i hatállyal.

A módosítás a vállalaton belüli áthelyezés célú tartózkodási engedély kiadására és a mobilitásra vonatkozó szabályokat iktatta a rendeletbe 72. J., K és L § formájában.

A rendelet 153. §-a alapján a szálláshely köteles a vendégkönyvben rögzíteni a harmadik országból érkezett vendég úti okmányában lévő adatokat. A szálláshely üzemeltetője köteles gondoskodni a vendégkönyv beszerzéséről, vezetéséről és a tárgyévet követő év március 31-éig történő leadásáról. A vendégkönyvet a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal illetékes regionális igazgatóságán lehet beszerezni, illetve ott kell leadni.

A szálláshely üzemeltetőjének döntésétől függően a vendégkönyv manuális (könyv formájában) módszerrel és számítógéppel is vezethető.

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény

A 2015. évi LXVI. törvény az alábbi pontokban módosította a kereskedelmi törvényt:

Régi	Hatályos
6/F § (2) Utazásszervezői és utazásközvetítői tevékenység csak akkor folytatható, ha a vállalkozás	6/F § (2) Utazásszervezői és utazásközvetítői tevékenység csak akkor folytatható, ha a vállalkozás

a) által munkavállalóként vagy foglalkoztatásra irányuló egyéb jogviszony alapján foglalkoztatott legalább egy személy, illetve egyéni vállalkozás esetén az egyéni vállalkozó rendelkezik a külön jogszabályban meghatározott utazásszervezői minősítő vizsgával vagy szakképesítéssel és szakmai gyakorlattal (a továbbiakban: tevékenységért felelős személy), c) vezető tisztségviselője, vezető beosztású munkavállalója és a tevékenységért felelős személy, illetve egyéni vállalkozás esetén az egyéni vállalkozó nem volt olyan vállalkozás tulajdonosa, tagja, vezető tisztségviselője, vezető beosztású munkavállalója, amelyet a tevékenység megkezdését megelőző öt éven belül az utazásszervezői vagy utazásközvetítői tevékenységre vonatkozó jogszabályi rendelkezések megsértése miatt vagy ilyen tevékenység engedély nélküli folytatása miatt jogerős hatósági határozatban eltiltottak az utazásszervezői vagy utazásközvetítői tevékenység végzésétől,	a) által munkavállalóként vagy foglalkoztatásra irányuló egyéb jogviszony alapján foglalkoztatott legalább egy személy, illetve egyéni vállalkozó esetén az egyéni vállalkozó vagy az általa határozatlan időre foglalkoztatott, az utazásszervezői és utazásközvetítői tevékenység folytatásában személyesen közreműködő személy rendelkezik az utazásszervező és -közvetítő tevékenységről szóló kormányrendeletben meghatározott képesítéssel és szakmai gyakorlattal, valamint nyelvismerettel (a továbbiakban: tevékenységért felelős személy), c) vezető tisztségviselője, vezető beosztású munkavállalója és a tevékenységért felelős személy, illetve egyéni vállalkozó esetén az egyéni vállalkozó nem volt olyan vállalkozás tulajdonosa, tagja, vezető tisztségviselője, vezető beosztású munkavállalója, tevékenységért felelős személye, amelyet a tevékenység megkezdését megelőző öt éven belül az utazásszervezői vagy utazásközvetítői tevékenységre vonatkozó jogszabályi rendelkezések megsértése miatt vagy ilyen tevékenység engedély nélküli folytatása miatt jogerős hatósági határozatban eltiltottak az utazásszervezői vagy utazásközvetítői tevékenység végzésétől,
---	--

A 2015. évi LXVI. törvény 91. § (4) b) pontja hatályon kívül helyezte az utazásszervezői szakmai minősítő vizsgáról szóló 3/1992. (I. 13.) IKM rendeletet.

A 2015. évi CLXXXVI. törvény 2016. január 1-jei hatállyal módosította a kereskedelemről szóló törvény 6/E és 6/F §-át. A változás következtében az engedélyezési eljárást bejelentési kötelezettség váltotta fel. A 2016. január 1. után induló utazásszervezői és-utazásközvetítői tevékenységet, illetve tartós szálláshelyszolgáltatást a jogszabályban megnevezett hatóságnál kell bejelenteni. Az illetékes hatóság a tevékenység megkezdéséről szóló bejelentést tudomásul veszi és a vállalkozást a nyilvántartásba bejegyz, amennyiben a bejelentés tartalma és feltételei megfelelnek a jogszabályokban előírt követelményeknek.

A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény

A 2016. évi CXXI. törvény 2017. január 1-jei hatállyal több helyen módosította a külföldre utazásról szóló törvényt.

A változás egyebek között pontosította az útlevél érvényességi idejének számítási módját, egyes eljárási és adatkezelési kérdéseket.

Az útlevél érvényességi idejét 70 év alatti állampolgár esetében az okmány kiállítását követő születésnapja hónapjától és napjától, 70 év feletti esetében pedig az okmány kiállítását megelőző születésnapja hónapjától és napjától kell számítani.

Ha valaki február 29-én született, és az útlevél lejárata évében nincs ez a nap, akkor a lejárati dátuma február 28.

A módosítás értelmében az útlevélkérelmet személyesen lehet előterjeszteni, az elektronikus ügyintézés szabályai erre nem alkalmazhatók, illetve nem vonatkoznak.

Nem kell személyesen megjelenni, ha például a kérelmező kiskorú, és útlevelének a második biometrikus adatot nem kell tartalmaznia, vagy a kérelmező egészségi állapota ezt nem teszi lehetővé.

A módosított 24. § részletesen felsorolja azokat az adatokat, amelyeket az adatkezelő szerv a nyilvántartásában kezelhet.

A Legionella által okozott fertőzési kockázatot jelentő közegekre, illetve létesítményekre vonatkozó közegészségügyi előírásokról szóló 49/2015. (XI. 6.) EMMI rendelet

A rendelet szerint minden Legionella-fertőzési kockázatot jelentő létesítményben, illetve a fokozott Legionella-fertőzési kockázatot jelentő létesítményben a Legionella-fertőződési kockázat egységes módszertan szerinti felmérését el kell végezni.

A rendelet 2. § g) pontja értelmében a kereskedelmi szálláshelyek és a fürdők fokozott Legionella-fertőzési kockázatot jelentő létesítményeknek minősülnek.

Az előírások betartásáért a létesítmény üzemeltetője, ennek hiányában a tulajdonosa felel.

A kockázatbecslési dokumentáció tartalmi elemeit és a kockázatkezelés módszertanát a rendelet 1. és 2. számú mellékletei tartalmazzák.

A Legionella-fertőzési kockázat felmérését a rendelet hatálybalépésekor már működő intézményben a rendelet hatálybalépését követő egy éven belül, a rendelet hatálybalépése után létesülő intézmény esetében a használatbavételi engedély jogerőre emelkedését követő két hónapon belül kell elvégezni.

A hatósági, ellenőrzési feladatokat a fővárosi kerületi, illetve a járási hivatalok látják el. A rendelet 11. § (3) bekezdése értelmében a járási hivatalok a rendelet hatálybalépését követő 12 hónapig mellőzik a bírság kiszabását.

A rendelet 2016. február 6-án lépett hatályba.

A Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal megszűnése

A 365/2016. (XI. 29.) Kormányrendelet az egyes ipari és kereskedelmi ügyekben eljáró hatóságként 2017. január 1-jei hatállyal a Budapest Főváros Kormányhivatalát jelölte ki.

A kormányrendelet 3. §-a:

„3. § (1) A Kormány a (2) és (3) bekezdésben meghatározott körben Budapest Főváros Kormányhivatalát kereskedelmi hatóságként jelöli ki.

(2) Budapest Főváros Kormányhivatala kereskedelmi hatóságként jár el:

- a) az utazásszervező és -közvetítői tevékenység bejelentésére, nyilvántartásba vételére irányuló eljárásokban és az azokkal kapcsolatos ellenőrzési feladatokban,*
- b) az idegenvezetői tevékenység bejelentésére és nyilvántartásba vételére irányuló eljárásban,*
- c) a lovas szolgáltatók bejelentésére és nyilvántartásba vételére irányuló eljárásban,*
- d) a tartós szálláshasználati szolgáltatási tevékenység bejelentésére és nyilvántartásba vételére irányuló eljárásban,”*

A kormányrendelet 2017. január 1-jén lépett hatályba, és ezzel egy időben az MKEH jogutódlással – a Budapest Főváros Kormányhivatalba való beolvadással – megszűnt.

A Budapest Főváros Kormányhivatal (BFKH) eljárási díjai

Az 54/2016. (XII. 21.) NGM rendelet a Budapest Főváros Kormányhivatal (BFKH) által lefolytatott eljárások díjait állapítja meg.

Az 1. § alapján

- az utazásszervezői és -közvetítői tevékenység bejelentéséért, nyilvántartásba vételéért, változás bejegyzéséért, illetve nyilvántartásból történő törlésért 10 000 Ft eljárási díjat,
- a tartós szálláshely-használati szolgáltatás bejelentéséért és nyilvántartásba vételéért, valamint az adatváltozás bejegyzéséért 20 000 Ft eljárási díjat,
- az idegenvezetői szolgáltatás bejelentéséért és nyilvántartásba vételéért, az idegenvezetői igazolvány kiállításáért és pótlásáért, valamint az adatváltozás bejegyzéséért 10 000 Ft eljárási díjat

kell fizetni.

A rendelet 2017. január 1-jén lép hatályba.

A minimálbér és a garantált bérminimum megállapításáról szóló 430/2016. (XII. 15.) Korm. rendelet

A 454/2015. (XII. 29.) Korm. rendeletet 2017. január 1-jétől hatályon kívül helyezte a 430/2016. (XII. 15.) Korm. rendelet.

A rendelet szerint a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalóknál a minimálbér összege havibér esetén 127 500 forint, hetibérnél 29 310 forint, napibérnél 5870 forint, órabér esetén pedig 733 forint 2017. január 1-jétől. A minimálbér 2018. január 1-jétől havibér esetén 138 ezer forintra, hetibérnél 31 730, napibérnél 6350, órabérnél 794 forintra nő.

A legalább középfokú iskolai végzettséget, illetve középfokú szakképzettséget igénylő munkakörben foglalkoztatott munkavállaló garantált bérminimuma havibérnél 161 ezer, hetibérnél 37 020, napibérnél 7410, órabér esetén pedig 926 forint 2017. január 1-jétől. A garantált bérminimum 2018. január 1-jétől 180 500 forint lesz havonta, hetibérnél 41 500 forint, napibérnél 8300, illetve órabérnél 1038 forint.

Először a 2017. január 1-jén járó munkabérekre kell alkalmazni az új minimumokat.

„A Kormány a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 153. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. § A rendelet hatálya kiterjed minden munkáltatóra és munkavállalóra.

2. § (1) A teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított alapbér kötelező legkisebb összege (minimálbér) a teljes munkaidő teljesítése esetén

a) 2017. január 1-jétől havibér alkalmazása esetén 127 500 forint, hetibér alkalmazása esetén 29 310 forint, napibér alkalmazása esetén 5870 forint, órabér alkalmazása esetén 733 forint,

b) 2018. január 1-jétől havibér alkalmazása esetén 138 000 forint, hetibér alkalmazása esetén 31 730 forint, napibér alkalmazása esetén 6350 forint, órabér alkalmazása esetén 794 forint.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottaktól eltérően a legalább középfokú iskolai végzettséget, illetve középfokú szakképzettséget igénylő munkakörben foglalkoztatott munkavállaló garantált bérminimuma a teljes munkaidő teljesítése esetén

a) 2017. január 1-jétől havibér alkalmazása esetén 161 000 forint, hetibér alkalmazása esetén 37

020 forint, napibér alkalmazása esetén 7410 forint, órabér alkalmazása esetén 926 forint,
 b) 2018. január 1-jétől havibér alkalmazása esetén 180 500 forint, hetibér alkalmazása esetén 41 500 forint, napibér alkalmazása esetén 8300 forint, órabér alkalmazása esetén 1038 forint.
 (3) Teljesítménybérezésnél a teljesítménykövetelmények százalékos és a teljes munkaidő teljesítése esetén a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló havi munkabérének (tisztá teljesítménybér, illetve garantált bér és teljesítménytől függő mozgóbér együttes)
 a) 1) bekezdés szerinti kötelező legkisebb összege 2017. január 1-jétől 127 500 forint, 2018. január 1-jétől 138 000 forint,
 b) (2) bekezdés szerinti garantált bérminimum összege 2017. január 1-jétől 161 000 forint, 2018. január 1-jétől 180 500 forint.
 (4) Az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott órabértételt, ha a teljes munkaidő napi nyolc óránál
 a) hosszabb [a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 92. § (2) bekezdése], arányosan csökkentett mértékben,
 b) rövidebb [Mt. 92. § (4) bekezdése], arányosan növelt mértékben kell figyelembe venni.
 (5) Részmunkaidő esetén
 a) az (1)-(3) bekezdésben meghatározott havi, heti és napi bértételt a munkaidő eltérő mértékével arányosan csökkentve,
 b) az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott órabértételt az ott szereplő összeggel, illetve annak (4) bekezdés szerint arányosan változó összegével
 kell figyelembe venni.
 3. § (1) Ez a rendelet 2017. január 1-jén lép hatályba.
 (2) E rendelet rendelkezéseit első alkalommal a 2017. január hónapra járó munkabérek megállapításánál kell alkalmazni.
 (3) E rendelet alkalmazásában
 a) munkáltatón a költségvetési szervet,
 b) munkavállalón a közalkalmazotti, kormányzati szolgálati, állami szolgálati és közszolgálati jogviszonyban állót,
 c) alaphíven a közalkalmazotti és állami szolgálati jogviszonyban állók esetében illetményt, kormányzati szolgálati és közszolgálati jogviszonyban állók esetében az alapilletmény és az illetménykiegészítés együttes összegét
 is érteni kell.
 (4) Hatályát veszti a kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) és a garantált bérminimum megállapításáról szóló 454/2015. (XII. 29.) Korm. rendelet.”

A Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény

A 2016. június 18-án hatályba lépett változások

Az Alkotmánybíróság várandóssággal, mint felmondási védelemmel kapcsolatos döntésének megfelelően a jogalkotó megteremtette a lehetőséget arra, hogy ha a munkavállaló a várandósságáról (emberi reprodukciós eljárásban való részvételéről) csak a felmondás közlését követően tájékoztatja a munkáltatót, akkor a tájékoztatástól számított tizenöt napon belül a munkáltató írásban visszavonhatja a felmondást.

Ebben az esetben a munkaviszony megszűnése és annak helyreállítása közötti időt munkában töltött időnek kell tekinteni, és arra a munkavállalót távolléti díj illeti meg.

Hatályon kívül helyezték azt a szabályt, amely szerint ha a készenléti jellegű munkakörben foglalkoztatott munkavállalónak vasárnapra rendes munkaidőt osztottak be, számára a közvetlenül megelőző szombatára rendes munkaidő nem osztható be.

Szigorúbb szabályozás lépett hatályba a külföldről igénybe vett szolgáltatásokkal kapcsolatban.

Amennyiben a szolgáltatás igénybe vevője (a továbbiakban: jogosult) tudott vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett arról, hogy a külföldi munkáltató munkabér- és járulékfizetési

kötelezettségének a munkavállaló foglalkoztatása során nem tett eleget, a külföldi munkáltatóval egyetemlegesen felel a külföldi munkáltatót terhelő munkabér és járulécai megfizetéséért.

Vagyis a jogosult is felelőssé válhat a külföldi munkavállalókat megillető munkabér és annak járulécai megfizetéséért, mind a járulékok, mind a munkabér akár közvetlenül tőle is követelhető.

A jogosult köteles gondoskodni arról, hogy a kiküldött munkavállalók

- munkaszerződése vagy azzal egyenértékű egyéb okirata,
- munkaidő-nyilvántartása, valamint
- a munkabér kifizetésére vonatkozó iratainak papíralapú vagy elektronikus másolata
- a kiküldetés teljes időtartama alatt a munkavégzés helyén, valamint az annak befejezését követő 3 évig a munkáltató székhelyén vagy telephelyén hozzáférhető és ellenőrizhető legyen.

A külföldi munkáltató a munkaügyi hatósággal való kapcsolattartásért, továbbá a fenti dokumentumok küldéséért és átvételéért felelős személyt köteles kijelölni.

Ezen túlmenően a külföldi munkáltatónak olyan kapcsolattartó személyt kell kijelölnie, akin keresztül a szociális partnerek kollektív tárgyalások folytatása céljából, a szolgáltatásnyújtás ideje alatt kapcsolatba léphetnek a szolgáltatóval.

A fenti, két típusú kapcsolattartásra akár ugyanaz a személy is jelölhető.

A 2017. január 1-jétől módosuló szabályok

A módosítások következtében 2017. január 1-jétől továbbra is lehetősége lesz a munkáltatónak 11 óránál rövidebb, 8 órás napi pihenőidő elrendelésére, csak szigorúbb feltételek mellett.

A 11 óránál rövidebb napi pihenőidő esetén ugyanis a két egymást követő napon beosztott pihenőidő tartama nem lehet rövidebb 22 óránál. Azaz ha a munkavállaló számára – élve a törvényi felhatalmazással – a munkáltató több műszakos munkaidőben 8 óra napi pihenőidőt osztott be, a következő napi pihenőidőnek el kell érnie a 14 órát.

Például ha a munkavállaló a klasszikus három műszakos beosztásban hétfőn 14.00-tól 22.00-ig, majd kedden 06.00-tól 14.00-ig dolgozik, akkor szerdán legkorábban 04.00-tól végezhet munkát.

Am tekintettel arra, hogy naptári napon átnyúló munkavégzés esetén a munkavállaló munkanapja a naptári naptól eltérően alakul, a gyakorlatban ez szerda 06.00-tól kezdődő munkavégzést jelent.

A fenti, pihenőidőre vonatkozó szabályokat a 2017. január 1-jét követően kezdődő munkaidőkeret, elszámolási időszak vagy közölt munkaidő-beosztásokra kell alkalmazni.

További – belföldi munkáltatókat feltehetően igen ritkán érintő – változás, hogy a tengeri hajó személyzetének tagjait érintő létszámcsoökkentés esetén a munkáltatónak előzetesen értesítenie kell annak az államnak az illetékes hatóságát, amelynek a lobogója alatt a hajó közlekedik.

„101. §(1) Vasárnapra rendes munkaidő

a) a rendeltetése folytán e napon is működő munkáltatónál vagy munkakörben,

b) az idejnyjellegű,

c) a megszakítás nélküli,

d) a több műszakos tevékenység keretében,

e) a készenléti jellegű munkakörben,

f) a kizárólag szombaton és vasárnap részmunkaidőben,

g) társadalmi közszükségletet kielégítő, vagy külföldre történő szolgáltatás nyújtásához - a szolgáltatás jellegéből eredően - e napon szükséges munkavégzés esetén,

h) külföldön történő munkavégzés során, valamint

i) a kereskedelemről szóló törvény hatálya alá tartozó, kereskedelmi tevékenységet, a kereskedelmet kiszolgáló szolgáltató, valamint kereskedelmi jellegű turisztikai szolgáltatási tevékenységet folytató munkáltatónál

foglalkoztatott munkavállaló számára osztható be.

(2) Az (1) bekezdés a) pont tekintetében a 102. § (3) bekezdése megfelelően irányadó.

(3) ”

„104. § (1) A napi munka befejezése és a következő munkanapi munkakezdés között legalább tizenegy óra egybefüggő pihenőidőt (a továbbiakban: napi pihenőidő) kell biztosítani.

(2) A napi pihenőidő időtartama legalább nyolc óra

a) az osztott munkaidőben,

b) a megszakítás nélküli,

c) a több műszakos vagy

d) az idényjellegű tevékenység keretében

foglalkoztatott munkavállaló esetében.

(3) A napi pihenőidő, ha az a nyári időszámítás kezdetének időpontjára esik, legalább tíz, a (2) bekezdés alkalmazásakor legalább hét óra.

(4) A (2) vagy a (3) bekezdés alkalmazása esetén a két egymást követően beosztott napi pihenőidők együttes tartama legalább huszonkét óra.

(5) A készenlétet követően nem kell pihenőidőt beosztani, ha a munkavállaló munkát nem végzett.”

„140. § (1) Vasárnapi munkavégzés esetén ötven százalék bérpótlék (vasárnapi pótlék) jár,

a) ha a munkavállaló a rendes munkaidőben történő munkavégzésre kizárólag a 101. § (1) bekezdés d), e) vagy i) pontban meghatározott feltételek alapján kötelezhető, továbbá

b) a rendkívüli munkaidőre

ba) az a) pontban meghatározott munkavállalónak,

bb) ha a munkavállaló a 101. § (1) bekezdés alapján rendes munkaidőben történő munkavégzésre nem kötelezhető.

(2) A munkavállalót munkaszüneti napon történő munkavégzés esetén száz százalék bérpótlék illeti meg.

(3) A (2) bekezdés szerinti bérpótlék jár a húsvét- vagy a pünkösdvasárnap, vagy a vasárnapra eső munkaszüneti napon történő munkavégzés esetén.”

A vezető munkaszerződésére vonatkozó szabályozás az alábbiak szerint változott:

„209. § (1) A vezető munkaszerződése e törvény Második Részében foglalt rendelkezésektől - a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivétellel - eltérhet.

(2) A vezető munkaszerződése

a) az 55. § (1) bekezdés b), c) és e) pontjában,

b) a 65. § (3) bekezdés a), b) és e) pontjában,

c) a 113. § (3) bekezdésében, valamint

d) a 127. §-ban és a 128. §-ban

foglaltaktól nem térhet el.

(3) A vezetőre a kollektív szerződés hatálya nem terjed ki.

(4) A vezető munkarendje kötetlen.

(5) A vezető gondatlan károkozás esetén a teljes kárért felel.

(6) A vezető munkaviszonyának jogellenes megszüntetése esetén - a 84. § (1) és (2) bekezdésében foglaltaktól eltérően - tizenkét havi távolléti díjnak megfelelő összeget köteles megfizetni.”

Az iskolaszövetkezetre vonatkozó teljes XVII. fejezet 2016. szeptember 1-től hatályát veszítette.

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény

Az uniós jogszabályoknak megfelelően a 2016. évi LXXIX. törvény 2016. július 8-i hatállyal módosította a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvényt.

A változtatás egyik lényeges pontja, hogy minden legalább 20 főt foglalkoztató munkáltatónál munkavédelmi képviselőt kell választani. A munkavédelmi képviselő csak választható, kinevezése

érvénytelen.

„Munkavédelmi képviselő választást kell tartani minden munkáltatónál, ahol a munkavállalók létszáma legalább húsz fő. A választás lebonyolítása és a feltételek biztosítása a munkáltató kötelezettsége;”

A rendelkezés hatálybalépésével egységesen minden 20 főt elérő, az Mvt. szerinti szervezett munkavégzés fogalomkörébe tartozó munkáltatónál meg kell szervezni a munkavédelmi képviselő választását az alábbiak figyelembevételével:

- Annál a munkáltatónál, ahol van választott munkavédelmi képviselő, az Mvt. megváltozott rendelkezéseit a munkavédelmi képviselő mandátumának lejártát követő munkavédelmiképviselő-választás során kell alkalmazni.
- Annál a munkáltatónál, ahol nem került sor munkavédelmi képviselő választására, az Mvt. megváltozott 70/A. § (1) és (2) bekezdése szerinti munkavédelmiképviselő-választást a törvény hatálybalépését követő fél éven belül meg kell tartani.

A jogalkalmazási tapasztalatokra figyelemmel és a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvénnyel való összhang érdekében a törvény módosítja a munkavédelmi képviselők választásával kapcsolatos szabályokat. Egyértelművé teszi, hogy a munkavédelmi képviselő választására az Mt. 238. §-át kell megfelelően alkalmazni. A munkavédelmi képviselők függetlenségének biztosítása céljából ugyanakkor előírja, hogy az Mt. 238. § (2) bekezdésében foglalt kizáró okokon túl nem választható munkavédelmi képviselővé az, aki a munkáltatónál munkaviszony keretében főtevékenységként a munkáltató megbízásából munkavédelmi feladatokat lát el.

„A munkavédelmi képviselő választására az Mt. 238. §-át kell alkalmazni azzal, hogy az Mt. 238. § (2) bekezdésében foglaltakon túl nem választható munkavédelmi képviselővé az, aki a munkáltatónál munkaviszony keretében főtevékenységként a munkáltató megbízásából munkavédelmi feladatokat lát el.”

A módosítás pontosította a munkavédelmi képviselők munkajogi védelmére vonatkozó szabályozást. Ennek értelmében a munkáltatónál megválasztott valamennyi munkavédelmi képviselőt megilleti az Mt. 273. § (1) szerinti munkajogi védelem, az Mt. 273. § (2) bekezdésének megfelelően.

„Valamennyi munkavédelmi képviselő munkajogi védelmére az Mt. 273. § (1), (2) és (6) bekezdése szerinti szabályokat kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a közvetlen felsőbb szakszervezeti szerven a bizottságot, annak hiányában a munkavédelmi képviselő választás során létrejött választási bizottság tagjait kell érteni.”

A munkavédelmi hatóság szabálysértési jogkörének megszűnésével a munkavállalói mulasztás nem szankcionálható a ténylegesen szabályszegő munkavállalóval szemben.

Ebből adódóan a munkavállaló szankcionálhatósága érdekében a módosítás bevezette a közigazgatási bírságot, amelynek összege legfeljebb ötszázezer forint lehet.

A munkavédelmi hatóság közigazgatási bírsággal sújtja azt a természetes személyt, aki a szervezett munkavégzés során:

- a munka egészséges és biztonságos végzésére, illetve annak ellenőrzésére vonatkozó szabályokat megszegi, vagy feladatkörében e szabályok végrehajtásának mellőzését eltűri,
- a munkabalesettel kapcsolatban nyilvántartási, kivizsgálási, jegyzőkönyv-készítési és bejelentési kötelezettségét kellő időben nem teljesíti, vagy valótlan adatot közöl, illetve a baleset valódi okát eltitkolja, vagy feltárását megakadályozza,
- a foglalkozási megbetegedéssel, fokozott expozíciós esettel kapcsolatos adatszolgáltatási kötelezettségét nem teljesíti vagy a foglalkozási megbetegedés, fokozott expozíció kivizsgálását akadályozza vagy
- a munkáltató képviselőjeként a munkavédelmi képviselőt a munkavédelemre vonatkozó szabályban biztosított jogainak gyakorlásában akadályozza, illetve a munkavédelmi képviselővel szemben jogainak gyakorlása miatt hátrányos intézkedést tesz.

„70/A. § (1) A munkavállalók az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéssel összefüggő jogaik és érdekeik képviseletére jogosultak maguk közül a következők szerint képviselőt vagy képviselőket (a továbbiakban: munkavédelmi képviselő) választani:

a) munkavédelmi képviselő választást kell tartani minden munkáltatónál, ahol a munkavállalók létszáma legalább húsz fő. A választás lebonyolítása és a feltételek biztosítása a munkáltató kötelezettsége;

b) amennyiben húsz főnél kevesebb munkavállalót foglalkoztató munkáltatónál a munkavédelmi képviselő választást a munkáltatónál működő szakszervezet, üzemi megbízott vagy ezek hiányában a munkavállalók többsége kezdeményezi, a választás megtartásával kapcsolatos, az a) pontban meghatározott kötelezettség a munkáltatót terheli;

c) a húsz főnél kevesebb munkavállalót foglalkoztató munkáltatónál - amennyiben nem kerül sor munkavédelmi képviselő választásra - a munkáltatónak a 70. §-ban meghatározottak szerint kell a munkavállalókkal tanácskoznia;

d) a munkáltató önálló telephelyén, részlegénél akkor lehet munkavédelmi képviselőt választani, ha az 54-56. §-okban meghatározott munkáltatói munkavédelmi jogosítványok az önálló telephely, részleg vezetőjét részben vagy egészben megilletik.

(2) A munkavédelmi képviselő választására az Mt. 238. §-át kell alkalmazni azzal, hogy az Mt. 238.

§ (2) bekezdésében foglaltakon túl nem választható munkavédelmi képviselővé az, aki a munkáltatónál munkaviszony keretében főtevékenységként a munkáltató megbízásából munkavédelmi feladatokat lát el.

(3) A munkavédelmi képviselőt egyenlő, titkos és közvetlen szavazással öt évre választják. A megválasztott munkavédelmi képviselők személyéről a munkavállalókat tájékoztatni kell. A munkavédelmi képviselők megválasztásának, megbízatása megszűnésének, visszahívásának rendjére, működési területére az Mt.-nek az üzemi tanács tagjaira, illetve az üzemi megbízottra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni, ideértve a központi munkavédelmi bizottság megalakításának lehetőségét is.

(4) Amennyiben a munkavédelmi képviselők száma eléri a hármat, úgy munkahelyi munkavédelmi bizottságot (a továbbiakban: bizottság) hozhatnak létre. Bizottság létrehozása esetén a munkavédelmi képviselőt megillető jogokat - ha azok a munkavállalók összességét érintik - a bizottság gyakorolja.

(5) A bizottság tárgyalásán - a bizottság kezdeményezésére - a munkáltató vagy hatáskörrel rendelkező megbízottja köteles részt venni.”

„76. § (1) A munkavédelmi képviselőt (bizottságot) jogai gyakorlása miatt hátrány nem érheti.

(2) A munkavédelmi képviselő (bizottság) a működése során tudomására jutott adatok, tények nyilvánosságra hozatala tekintetében az üzemi tanács tagjára (üzemi megbízottra) megállapított munkajogi szabályoknak megfelelően köteles eljárni.

(3) Valamennyi munkavédelmi képviselő munkajogi védelmére az Mt. 273. § (1), (2) és (6) bekezdése szerinti szabályokat kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a közvetlen felsőbb szakszervezeti szervén a bizottságot, annak hiányában a munkavédelmi képviselő választás során létrejött választási bizottság tagjait kell érteni.”

A módosított szabályokat 2016. július 8-tól kell alkalmazni.

A munkába járással kapcsolatos utazási költségtérítésről szóló 39/2010. (II. 26.) Korm. rendelet

A 335/2016. (XI. 11.) Korm. rendelet a 2. § a) pont ab) alpontját és a 3. §-t az (1a) bekezdéssel egészítette ki:

„(a munkába járás:)

ab) a közigazgatási határon belül, a lakóhely vagy tartózkodási hely, valamint a munkavégzés helye között munkavégzési célból történő napi munkába járás és hazautazás is, amennyiben a munkavállaló a munkavégzés helyét - annak földrajzi elhelyezkedése miatt - sem helyi, sem helyközi közösségi közlekedéssel nem tudja elérni, vagy olyan helyi közösségi közlekedési eszközzel tudja elérni, amelynek közlekedési útvonalát kifejezetten a település külterületén lévő munkáltató elérhetőségének biztosítása miatt létesítették, vagy módosították;”

„(1a) A munkáltató a munkavállalóval való megállapodás szerint nem téríti meg az (1) bekezdésben meghatározott költségeket, ha a munkavállalóinak lakóhelyük (tartózkodási helyük) és a munkahelyük között történő oda-vissza utazását csoportos személyszállítás útján oldja meg.”
A módosítások 2016. december 1-től hatályosak.

A nemdohányzók védelméről szóló 1999. évi XLII. törvény

A törvényt a 2015. évi CCXXIV. törvény módosította 2016. V. 20-i hatállyal.

A változtatás következtében az elektronikus cigaretta, illetve a dohányzást imitáló elektronikus eszköz a hagyományos cigarettával, szivarral, pipával került egy kategóriába. Ez azt jelenti, hogy a dohányzás számára kijelölt helyek kivételével a cigaretta, szivar stb. mellett az elektronikus cigarettát, illetve a dohányzást imitáló elektronikus eszközt sem lehet használni.

A módosítás 2017. január 1-től hatályon kívül helyezte az egészségvédelmi bírságról szóló rendelkezéseket.

A dohánytermékek forgalomba hozataláról és az egészségvédelmi bírságról szóló 39/2013. (II. 14.) Korm. rendelet

A rendeletet a 464/2016. (XII. 23.) Korm. rendelet módosította. Többek között az egészségvédelmi bírságról szóló szabályokat 2016. december 23-i hatállyal új, 12. § (1a) és (1b) bekezdés formájában iktatta be a rendeletbe.

A kiszabott egészségvédelmi bírságot a fővárosi és megyei kormányhivatal rendeletben megadott számlaszámára kell befizetni.

Nemzeti Turisztikai Tanácsadó Testület

Az 1255/2016. (VI. 6.) Korm. határozat létrehozta a Nemzeti Turisztikai Tanácsadó Testületet.

A testület feladata többek között állásfoglalás a turisztikával, vendéglátással összefüggő stratégiai kérdésekről, kormány-előterjesztések, illetve a kiemelt turisztikai és a vendéglátással összefüggő fejlesztési, felhasználási célokra vonatkozó javaslatok véleményezése.

A pénztárgépek használatával és szervizelésével kapcsolatos 50/2013. (XI. 15.) NGM rendelet

A rendelet 2015. január 1-jén az alábbiak szerint módosult:

- (6) A 9/A–9/B §-ok 2015. január 1-jétől hatályukat veszítették.
- (7) Új rendelkezés a 9/C §, amely 2015. január 1-jétől hatályos.
- (8) „9/C. § A Rendelet 1. § (1) bekezdése alapján pénztárgép használatra kötelezett olyan adóalanyt, aki vagy amely az Áfa tv. 166. §-a szerinti nyugtakibocsátási kötelezettségét az Áfa tv. 166. § (2) bekezdésében foglaltak szerint számla kibocsátásával teljesíti, az Áfa tv. 178. § (1a) bekezdés vonatkozásában úgy kell tekinteni, mint aki nyugtaadási kötelezettségének gépi nyugtakibocsátással tesz eleget. Ezen adóalany az Áfa tv. 178. § (1a) bekezdésében meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségének a Rendelet 2. § (1) bekezdésétől eltérően a Rendelet 1. mellékletében foglalt tevékenysége tekintetében olyan módon köteles eleget tenni, hogy az e tevékenységéhez kapcsolódóan kibocsátott számlák keltét, sorszámát, a vevő nevét és címét, továbbá az ellenérték adót is tartalmazó összegét, adómentesség esetén az ellenérték összegét – az állami adóhatóság által meghatározott struktúrában – a számla kibocsátásának keltét alapul véve naponkénti bontásban, havonta, a tárgyhónapot követő hónap 15. napjáig, elektronikus úton megküldi az állami adóhatóságnak.”
- (9) A 13. § 2015. január 1-jétől hatályos.
- (10) „13. § A 9/C. §-t a 2014. december 31-ét követően kibocsátott számlák vonatkozásában kell először alkalmazni.”

- A pénztárgép használatára kötelezett adóalany akkor teljesíti jogszerűen adatszolgáltatási kötelezettségét, ha a tevékenységéhez kapcsolódó kibocsátott számlák keltét, sorszámát, a vevő nevét és címét, továbbá az ellenérték adót is tartalmazó összegét – adómentesség esetén az ellenérték összegét – a számla kibocsátásának keltét alapul véve, naponkénti bontásban, havonta, a tárgyhónapot követő hónap 15. napjáig, elektronikus úton megküldi az adóhatóságnak.
- A fenti adatszolgáltatási kötelezettség a 2014. december 31-e után (azaz 2015. január 1-jétől) kibocsátott számlákra vonatkozik.
- Vagyis 2015. január 1-jétől valamennyi, pénztárgép-használatra kötelezett olyan adóalany, aki/amely bizonylatadási kötelezettségét kizárólag számla kibocsátásával teljesíti, köteles az általa kibocsátott összes számláról adatot küldeni az adóhatóságnak.

A 48/2016. (XII. 6.) NGM rendelet 2016. december 11. napjától hatályon kívül helyezte a pénztárgépek műszaki követelményeiről, a nyugtakibocsátásra szolgáló pénztárgépek forgalmazásáról, használatáról és szervizeléséről, valamint a pénztárgéppel rögzített adatok adóhatóság felé történő szolgáltatásáról szóló 48/2013. (XI. 15.) NGM rendelet módosításáról, valamint az elektromágneses összeférhetőségről szóló 62/2006. (VIII. 30.) GKM rendeletet.

Polgári perrendtartás

A 2015. évi CCXII. törvény 2016. július 1-jei hatállyal módosította a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényt.

2016. július 1-jétől minden jogi képviselő (pl. ügyvéd, jogtanácsos) és belföldi székhelyű gazdálkodó szervezet részére, továbbá a közigazgatási szervek tekintetében kötelező a bírósággal való elektronikus kapcsolattartás, azaz az e-per (magánszemélyek esetén az e-per csak választható). Ez azt jelenti, hogy a félnek vagy képviselőjének a bírósággal elektronikus úton kell tartania a kapcsolatot, és a bíróság is valamennyi bírósági iratot elektronikusan kézbesít a részére. Az e-per során a keresetlevelet és egyéb beadványokat, mint például ellentmondás, ellenkérelem, indítvány, észrevétel stb. kizárólag elektronikus úton, a megfelelő, az általános nyomtatványkitöltő keretprogramban kitöltött nyomtatvány használatával, a mellékleteket szkennelt formában, AVDH

(Azonosításra Visszavezetett Dokumentum Hitelesítés) hitelesítéssel ellátva kell betérjeszteni.
Az elektronikus kapcsolattartás szabályait a 2016. július 1-jén vagy azt követően indult ügyekben kell alkalmazni.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény

(E pont tartalmazza az utazási szerződéssel, a szállodák letéti felelősségével és a találással kapcsolatos, a Ptk. hatálybalépésével összefüggő módosításokat is.)

A Polgári Törvénykönyvről (Ptk.) szóló 2013. évi V. törvény 2014. március 15-én lépett hatályba. A hatálybalépés (2014. március 15.) előtt megkötött szerződésekre, jogügyletekre és az ezekből eredő jogvitákra az általános elévülési időre (5 év) tekintettel legkésőbb 2019. március 14-ig a régi (az 1959. évi IV. törvény) rendelkezéseit kell alkalmazni.

1.) A hatálybalépés előtti szerződések (kötelmek, jognyilatkozatok):

- (3) A törvény rendelkezéseit a 2015. március 15-e után megkötött szerződésekre kell alkalmazni.
- (4) Az e dátum előtt megkötött szerződésekre a „régí Ptk.”, az 1959. évi IV. törvény szabályai vonatkoznak.
- (11) A törvényt életbe léptető 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) kimondja:
„1. § Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezéseit a hatálybalépését követően
 - a) keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint*
 - b) megtett jognyilatkozatokra**kell alkalmazni.”*
- Minden olyan utazási szerződésre, szállodai szerződésre, autóbérlésre, amelyet a felek 2014. március 15-e előtt kötöttek, a régi Ptk., az 1959. évi IV. törvény szabályait kell alkalmazni még akkor is, ha hatásuk (teljesítésük) csak 2014. március 15-e után jelentkezik, illetve a jogvita ekkor keletkezik.
- Kivétel a Ptké. 50. §-ának (2) bekezdése alapján:
„(2) A felek megállapodhatnak abban, hogy a Ptk. hatálybalépése előtt kötött szerződésüket teljes egészében az új Ptk. hatálya alá helyezik.”
- Azaz a felek minden olyan szerződésnél, jognyilatkozatnál, amelyet 2014. március 15-e előtt kötnek vagy tesznek meg, kiköthetik, hogy a szerződésüket, jognyilatkozatukat teljes mértékben az új Ptk. hatálya alá helyezik.
- Ennek a kikötésnek egyértelműnek kell lennie, és az egész szerződésre, jognyilatkozatra szükséges vonatkoznia. A törvény nem engedi meg, hogy csak a szerződés vagy a jognyilatkozat egyes részeit helyezték a felek, a nyilatkozó az új Ptk. hatálya alá.

Utazásszervezőknek:

- Az utazási szerződésről szóló 281/2008. (XI. 28.) Korm. rendelet 19. §-a rögzíti:
„19. § E rendeletnek az egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú kormányrendeleteknek az új Polgári Törvénykönyv hatálybalépésével összefüggő módosításáról szóló 80/2014. (III. 14.) Korm. rendelettel (a továbbiakban: Mód.r.) megállapított rendelkezéseit a Mód.r. hatálybalépését követően kiadott programfüzetekre, illetve a hatálybalépését követően kötött szerződésekre kell alkalmazni.”
- XVII. Az idézett 19. § értelmében a 281/2008. (XI. 28.) Korm. rendeletnek az új Ptk. hatálybalépése miatt módosított paragrafusait [7. §, 9. § (2) és (4) bekezdés, 11. § (1) bekezdés, 12. § (2) és (3) bekezdés] csak a 2014. március 15-e után kiadott programfüzetekre, illetve szerződésekre kell alkalmazni.

A rendelet 7. §-a (engedményezés helyett átruházás)

Régi (2014. március 15. előtt)	Új (2014. március 15. után)
<i>(1) Az utas az utazási szerződés szerinti utazásban való részvétel jogát jogosult olyan harmadik személy részére engedményezni, aki megfelel az utazási szerződésben meghatározott utazási feltételeknek.</i> <i>(2) Az engedményezésről az utas haladéktalanul köteles az utazásszervezőt tájékoztatni.</i> <i>(3) Az engedményezést megelőzően keletkezett szerződéses kötelezettségekért és az engedményezésből eredő igazolt többletköltségekért az engedményező és az engedményes egyetemlegesen felel.</i>	<i>Az utas haladéktalanul köteles tájékoztatni az utazásszervezőt arról, ha az utazás megkezdése előtt az utazási szerződésből fakadó jogait és kötelezettségeit átruházta.</i>

A módosítás az utazásszervező számára egyszerűbbé és jogilag pontosabbá tette az utas személyében történő változást.

Az utas nem engedményezi, hanem átruhazza az utazási szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit.

Az engedményezés követelés és/vagy jog átengedését jelenti, azaz azt, hogy az utas az utazás jogát engedi át másnak. Az átruházás lényege pedig az, hogy a teljes szerződési pozícióba harmadik fél lép, vagyis a harmadik személy nemcsak az utazás jogát kapja meg, hanem az addig megszerzett jogokat és kötelezettségeket is átveszi.

A módosítás következtében az átruházás egyértelműen az utas joga, az indulás előtt akkor ruházza át a szerződést, amikor akarja, ehhez nincs szükség az utazásszervező előzetes vagy utólagos hozzájárulására.

Az utas kötelezettsége és felelőssége, hogy haladéktalanul tájékoztassa egyrészt az utazásszervezőt az átruházásról, másrészt a másik felet (akire átruhazza a szerződést) a szerződés feltételeiről.

A 7. § értelmében az utazásszervező nem határozhatja meg az átruházás indulás előtti legkésőbbi időpontját, ám az átruházás adminisztrációs átvezetéséhez és érvényesítéséhez időtartamot köthet ki az utazási szerződésben.

Az átruházással kapcsolatban felmerült költségekért az utas és az, akire átruhazza a szerződést, egyetemlegesen felelnek, így az utazásszervező bármelyiktől kérheti költségeinek megtérítését.

A rendelet 9. §-ának (2) és (4) bekezdése (az utazásszervező elállása)

Régi (2014. március 15. előtt)	Új (2014. március 15. után)
<i>(2) Ha az utazásszervező nem az utas érdekkörében felmerült okból áll el a szerződéstől,</i> <i>a) az utas az eredetivel azonos vagy magasabb értékű helyettesítő szolgáltatásra tarthat igényt, ha ennek nyújtására az utazásszervezőnek lehetősége van, és</i> <i>b) ha az a) pont szerinti helyettesítő szolgáltatás nyújtására nem képes, vagy az utas a felkínált helyettesítő szolgáltatást nem fogadja el, az utazásszervező a teljes befizetett díj azonnali</i>	<i>(2) Ha az utazásszervező nem az utas érdekkörében felmerült okból áll el a szerződéstől,</i> <i>a) az utas az eredetivel azonos vagy magasabb értékű helyettesítő szolgáltatásra tarthat igényt, vagy</i> <i>b) amennyiben az a) pont szerinti helyettesítő szolgáltatás nyújtására nem képes, vagy az utas a felkínált helyettesítő szolgáltatást nem fogadja el, az utazásszervező a teljes befizetett díj azonnali visszafizetésére, és az után az utazási szerződés megkötésétől számított időre az érintett</i>

visszafizetésére, és az után az utazási szerződés megkötésétől számított időre az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamat megfizetésére köteles. (4) Ha az utazásszervező nem az utas érdekkörében felmerült okból áll el az utazási szerződéstől, a (2) és (3) bekezdésben foglaltakon túlmenően köteles az utasnak az elállás következtében felmerült kárát (ideértve a nem vagyoni kárt is) megtéríteni, kivéve, ha a) az utazásszervező elállására általa nem befolyásolható (ellenőrzési körén kívül eső), ésszerűen el nem hárítható olyan külső körülmény miatt – ide nem értve valamely harmadik személy magatartását, illetve a túlfoglalás esetét – került sor, amelyet a szerződéskötés idején nem látott és ésszerű elvárhatóság mellett nem is láthatott előre (a továbbiakban: vis maior), vagy b) a jelentkezők száma a meghirdetett legalacsonyabb résztvevőszámot nem éri el, és az utazásszervező elállásáról az utast írásban, az utazási szerződésben megjelölt időtartamon belül tájékoztatták.	naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamat megfizetésére köteles. (4) Ha az utazásszervező nem az utas érdekkörében felmerült okból áll el az utazási szerződéstől, a (2) és (3) bekezdésben foglaltakon túlmenően köteles az utasnak az elállás következtében felmerült kárát megtéríteni, illetve személyiségi jogsértés esetén sérelemdíjat fizetni, kivéve, ha a) az utazásszervező elállására általa nem befolyásolható (ellenőrzési körén kívül eső), ésszerűen el nem hárítható olyan külső körülmény miatt –i de nem értve valamely harmadik személy magatartását, illetve a túlfoglalás esetét – került sor, amelyet a szerződéskötés idején nem látott és ésszerű elvárhatóság mellett nem is láthatott előre (a továbbiakban: vis maior), vagy b) a jelentkezők száma a meghirdetett legalacsonyabb résztvevőszámot nem éri el, és az utazásszervező elállásáról az utast írásban, az utazási szerződésben megjelölt időtartamon belül tájékoztatták.
---	---

- Az új szabály (2) bekezdésének a) pontja alapján egyértelműen az utas joga, hogy igényt tart-e a helyettesítő szolgáltatásra vagy sem, az – ellentétben a régi megfogalmazással – független az utazásszervező ezzel kapcsolatos lehetőségeitől.
- Az új (2) bekezdés b) pontja a kamatszámítás módszerén változtatott.
- A (4) bekezdés a korábbi nem vagyoni kár megtérítése helyett a sérelemdíj megtérítésére kötelezi az utazásszervezőt elállása esetén.

A rendelet 11. §-ának (1) bekezdése (kártérítés)

Régi (2014. március 15. előtt)	Új (2014. március 15. után)
(1) Az utazásszervező felel az utazási szerződés nem-teljesítéséből vagy hibás teljesítéséből eredő károkért, kivéve, ha a nem-teljesítés, illetve a hibás teljesítés sem az ő, sem az általa igénybe vett közreműködő magatartására nem vezethető vissza, így különösen a) ha a szerződés teljesítésében mutatkozó hiányosságok az utas magatartására vezethetők vissza, b) ha a hiba olyan harmadik személy magatartására vezethető vissza, aki az utazási szerződésben vállalt szolgáltatás teljesítésével nincs kapcsolatban, és a hibát az utazásszervező	(1) Az utazásszervező felel az utazási szerződés nem-teljesítéséből vagy hibás teljesítéséből eredő károkért, illetve a személyiségi jogsértésért járó sérelemdíjért, kivéve, ha a nem-teljesítés, illetve a hibás teljesítés sem az ő, sem az általa igénybe vett közreműködő magatartására nem vezethető vissza, így különösen a) ha a szerződés teljesítésében mutatkozó hiányosságok az utas magatartására vezethetők vissza, b) ha a hiba olyan harmadik személy magatartására vezethető vissza, aki az utazási szerződésben vállalt szolgáltatás teljesítésével

<i>ésszerű elvárhatóság mellett sem láthatta előre, illetve azt nem volt képes elhárítani, vagy c) vis maior esetén.</i>	<i>nincs kapcsolatban, és a hibát az utazásszervező ésszerű elvárhatóság mellett sem láthatta előre, illetve azt nem volt képes elhárítani, vagy c) vis maior esetén.</i>
--	---

- Az új (1) bekezdés a korábbi általános (a vagyoni és nem vagyoni kárt is magában foglaló) kártérítés helyett az utazásszervező kártérítési (vagyoni károkért), személyiségi jogsértés esetén pedig a sérelemdíjért való felelősségét állapítja meg.

A rendelet 12. §-ának (2) és (3) bekezdése (a kártérítés korlátozása)

Régi (2014. március 15. előtt)	Új (2014. március 15. után)
<i>(2) Az utazásszervezőnek az utazási szerződés nem-telejesítéséből vagy hibás teljesítéséből eredő károkért való felelőssége a szolgáltatás díja (a részvételi díj) összegének kétszeresét meghaladó része tekintetében az utazási szerződésben korlátozható.</i>	<i>(2) Az utazásszervezőnek az utazási szerződés nem-telejesítéséből vagy hibás teljesítéséből eredő károkért való felelőssége, illetve a személyiségi jogsértésért járó sérelemdíj a szolgáltatás díja (a részvételi díj) összegének kétszeresét meghaladó része tekintetében az utazási szerződésben korlátozható.</i>
<i>(3) Ha az utas az utazási szerződést utazásközvetítő útján kötötte, az utazási szerződés teljesítésével kapcsolatos szavatossági, kártérítési igényét az utazásközvetítőnél is bejelentheti.</i>	<i>(3) Ha az utas az utazási szerződést utazásközvetítő útján kötötte, az utazási szerződés teljesítésével kapcsolatos szavatossági, kártérítési, valamint sérelemdíj iránti igényét az utazásközvetítőnél is bejelentheti.</i>

- Az új (2) bekezdés az utazásszervező kártérítési felelősségének korlátozását a korábbihoz képest pontosítja: a korlátozás a vagyoni kárt és a személyiségi jogsértés miatt járó sérelemdíjat is magában foglalja.
- Az új (3) bekezdés alapján az utas sérelemdíjigényét is benyújthatja az utazásközvetítőnél.

Az utas egészségében, testi épségében okozott károsodás, illetve halála esetén a részvételi díj kétszeresében meghatározott felelősségkorlátozás nem alkalmazható, azaz érvénytelen.

A Fővárosi Törvényszék 41.Pf.637.402/2015/5. számú ítéletében megállapította:

„A R [281/2008. (XI. 28.) Korm. rendelet] 20. § utal a 90/314/EGK tanácsi irányelvre, miszerint a R. „az irányelvnek való megfelelést szolgálja”, így értelmezni is csak annak szem előtt tartásával lehet. Így e jogszabályhelyen keresztül alkalmazható az irányelv 5. cikk 2. bekezdés következő kitétele, amely szerint „a szervezett utazási forma részét képező szolgáltatások nem teljesítéséből vagy nem megfelelő teljesítéséből adódó személyi sérülésen kívüli károk esetén a tagállamok lehetővé teszik a kártérítés szerződés szerinti korlátozását.”

Ebből a megfogalmazásból következik, hogy a személyi sérüléssel okozott károk tekintetében a kártérítő felelősség korlátozása fel sem merül.

A Fővárosi Törvényszék idézett ítéletét a Kúria a Pf.V.20.643/2016. számú ítéletében változtatás nélkül helybenhagyta.

Az idézett ítélet indokolásának lényege, hogy amennyiben az utas az utazásszervező vagy közreműködője magatartása miatt személyi sérüléssel járó kárt szenved, úgy a részvételi díj kétszeresénél is nagyobb kártérítést követelhet. A kártérítés összege természetesen bírói mérlegelés függvénye, azaz a bíró dönti el a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján, hogy a követelt összeget vagy annál kevesebbet, esetleg semmit sem ítél meg a károsultnak.

2.) Személyiségi jogok

A korábbi nem vagyoni kártérítés helyébe lépett új jogintézmény. Sérelemdíjat az követelhet, akinek megsértették a személyiségi jogát.

Ptk. 2:42. § [A személyiségi jogok általános védelme]

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja.

(2) Az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.

(3) Nem sért személyiségi jogot az a magatartás, amelyhez az érintett hozzájárult.”

- A Ptk. általános jelleggel védi a személyiségi jogokat. A 2:42. §-ban megfogalmazott általános védelem fő szabályként deklarálja, hogy valamennyi, a további paragrafusokban nem nevesített vagy a jövőben esetleg kialakuló új személyiségi jogok is a törvény védelme alatt állnak.
- A turisztikai szolgáltató (utazásszervező, szálloda) és a fogyasztó (utas, vendég) kapcsolatában a személyiségi jog megsértése mindkét fél részéről megvalósulhat.

A) A fogyasztó személyiségi jogainak megsértése

- Sérülhetnek a fogyasztó személyiségi jogai, ha a szolgáltató a fogyasztóval megkötött szerződésben vállalt kötelezettségét nem vagy nem megfelelő minőségben teljesíti.
- Jellemzően az Európai Bíróság C-168/00 számú ügyben meghozott ítélete s a bírói gyakorlat alakította és alakítja a személyiségi jog megsértésének eseteit.
 - a) A C-168/00 számú ügyben az Európai Bíróság kimondta, hogy ha az utas elveszíti örömét az utazásban, joggal követelhet sérelemdíjat (nem vagyoni kártérítést).
 - b) A bírói gyakorlat szerint az élet minősége személyiségi jog, amelyet a törvény véd. Az élet minősége magában foglalja az ember testi és lelki egészségét is. Az ítéletek alapján megállapítható, hogy a pihenés, a remélt kikapcsolódás, szórakozás elmaradása, a bosszúság, az idegeskedés, a csalódottság, a bizonytalanság, a váratlan helyzet szülte megrázkódtatás személyiségi jogot sérthet.
 - c) A Ptk. 2:43. §-ában nevesített személyiségi jogok megsértése. Ezek közül leginkább az élet, a testi épség, az egészség, a képmáshoz, illetve a hangfelvételhez való jog sérülése valósulhat meg.
 - Az egészséghez való jog sérülhet, ha a fogyasztó a szállodában elfogyasztott romlott ételtől megbetegszik.
 - A testi épséghez való jog sérülhet, ha a fogyasztó a szálloda konditermében a nem megfelelően működő futópadról leesik és összetöri magát.
 - Az élethez való jog sérülhet, ha a szálloda nem megfelelően rögzített erkélye a fogyasztóval együtt lezuhan.
 - A képmáshoz való jog sérülhet, ha az utazásszervező a prospektusában a fogyasztó engedélye nélkül közli annak fotóját.

„2:43. § [Nevesített személyiségi jogok]

A személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen

a) az élet, a testi épség és az egészség megsértése;

b) a személyes szabadság, a magánélet, a magánlakás megsértése;

c) a személy hátrányos megkülönböztetése;

d) a becsület és a jó hírnév megsértése;

e) a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jog megsértése;

- f) a névviseléshez való jog megsértése;
g) a képmáshoz és a hangfelvételhez való jog megsértése.”

B) A szolgáltató személyiségi jogainak megsértése

A Ptk. a személyiségi jogok védelmének tekintetében nem tesz különbséget természetes személy (ember) és jogi személy között. A jogi személynek éppúgy jár személyiségi jogainak védelme, mint a természetes személynek. A Ptk.-ban leírt, illetve felsorolt személyiségi jogok megilletik a jogi személyt is, kivéve azokat, amelyek jellegüknél fogva csak az embernél fordulhatnak elő, mint például a személyes szabadság, a pihenéshez való jog, az élet, a testi épség megsértése.

- Ha a fogyasztó a szállodára nézve hátrányos, valótlan információt tesz közzé közösségi oldalon, akkor a szálloda jó hírnévhez való jogát sérti meg.
- A szálloda személyes adatok védelméhez való jogát sérti meg a fogyasztó, ha a birtokába került gazdasági adatokat nyilvánosságra hozza, harmadik személynek átadja.

3.) Sérelemdíj

A Ptk. 2:52. §-a rendelkezik a sérelemdíjról.

„2:52. § [Sérelemdíj]

(1) Akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért.

(2) A sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges.

(3) A sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel, egy összegben határozza meg.”

- Az (1) bekezdés értelmében, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet.
- A sérelemdíj nemcsak a nevében, hanem a tartalmában is különbözik a korábbi nem vagyoni kártérítéstől.
- A sérelemdíjra jogosult csak a jogsértés tényét köteles bizonyítani, azt már nem, hogy a személyiségi jogának megsértése milyen hátránnyal járt.
 - Ha például a fogyasztó nászutas szobát kért, de nem olyant kapott, elegendő, ha azt bizonyítja, hogy milyen szobát kért, és mit kapott helyette. Azt már nem kell bizonyítania, hogy ez mennyi bosszúságot, idegeskedést, csalódottságot okozott neki.
 - Az utazási szerződésben szereplő látnivaló elmaradása esetén az utasnak a nevezetesség fölkeresésének megghiúsulását kell igazolnia, azt már nem, hogy ez milyen érzéseket váltott ki nála.
- A szerződés nem- vagy hibás teljesítése önmagában megalapozza a sérelemdíj követelését.
- A sérelemdíj összegének megállapítására kizárólag a bíróság jogosult.

A sérelemdíj alkalmazása

2013. évi CLXXVII. törvény

„8. § (1) A Ptk. személyiségi jogok megsértésének szankcióira vonatkozó rendelkezéseit a hatálybalépését követően történt jogsértésekre kell alkalmazni.

(2) A Ptk. hatálybalépése előtt megsértett személyhez fűződő jogok alapján érvényesíthető polgári jogi igényekre a jogsértés idején hatályos jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni. A Ptk. hatálybalépése előtt megkezdődött, folyamatosan tanúsított jogsértő magatartásra – ideértve a mulasztást is – akkor is a Ptk. hatálybalépése előtt hatályos jogszabályok rendelkezéseit kell

alkalmazni, ha a jogsértő magatartás befejezése a Ptk. hatálybalépése utáni időpontra esik.”

- Az idézett törvény értelmében az új Ptk. hatálybalépése (2014. március 15.) után bekövetkezett személyiségi jogsértésekre kell alkalmazni a sérelemdíj szabályait.
- Ha a szerződés a turisztikai szolgáltató és a fogyasztó között 2014. március 15. előtt jött létre, de annak nem- vagy hibás teljesítése miatt a személyiségi jogsértés március 15. után következett be, akkor az új Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni.
- Ha például a 2014. február 1-jén megkötött utazási szerződés augusztusi teljesítése során az utas nem a kért és visszaigazolt diabetikus ételeket kapja, és ezért megbetegszik, akkor az új Ptk. szabályai szerint követelhet sérelemdíjat.

4.) A szerződéskötési szabadság

Az új Ptk. a 6:59. §-ban egyértelműen deklarálja a szerződéskötési szabadságot.

„6:59. § [Szerződési szabadság]

(1) A felek szabadon köthetnek szerződést, és szabadon választhatják meg a másik szerződő felet.

(2) A felek szabadon állapíthatják meg a szerződés tartalmát. A szerződéseknek a felek jogaira és kötelezettségeire vonatkozó szabályaitól egyező akarattal eltérhetnek, ha e törvény az eltérést nem tiltja.”

- A szerződő felek maguk választhatják meg szerződő partnereiket.
- Az (1) bekezdés alapján sem az utazásszervező, sem a szálloda nem köteles utazási, illetve szállodai szerződést kötni a fogyasztóval. Egyik oldalt tekintve sincs szerződéskötési kötelezettség sem az utazásnál, sem a szállásnál.
- Sem a szolgáltató (utazásszervező, szálloda), sem a fogyasztó nem köteles indokolni a szerződéskötés elutasítását.
- A szerződő felek szabadon állapíthatják meg a szerződés tartalmát (a szerződés tárgyát, a felek jogait és kötelezettségeit, a fizetési feltételeket, az irányadó jogszabályokat, a felmondás feltételeit stb.).
- A felek a közösen megállapított tartalomtól közös akarattal eltérhetnek, kivéve, amikor az eltérést a Ptk. (és csakis a Ptk.!) nem tiltja.
 - Például: a Ptk. 6:300. §-a alapján semmis a tartós közvetítői szerződésben a kártalanítás mellőzése vagy a közvetítő hátrányára való eltérés (lásd később).

5.) Tájékoztatási kötelezettség

Az új Ptk. a 6:62. §-ban a régihez képest pontosította és új elemekkel egészítette ki a szerződő felek együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét.

„6:62. § [Együttműködési és tájékoztatási kötelezettség]

(1) A felek kötelesek a szerződéskötési tárgyalások alatt, a szerződés megkötésénél, fennállása alatt és megszűntetése során együttműködni és tájékoztatni egymást a szerződést érintő lényeges körülményekről.

(2) A fél nem hivatkozhat a tájékoztatási kötelezettség megsértésére olyan jogokkal, tényekkel és adatokkal kapcsolatban, amelyeket ismert, vagy közhiteles nyilvántartásból vagy más forrásból ismernie kellett.

(3) Ha a szerződés létrejön, az a fél, aki az (1) bekezdésben foglalt kötelezettségét megszegi, köteles a másik fél ebből származó kárát a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség általános szabályai szerint megtéríteni.

(4) A szerződés létrejöttének elmaradásáért a feleket kártérítési kötelezettség nem terheli.

(5) Ha a szerződés nem jön létre, az a fél, aki az (1) bekezdésben foglalt kötelezettségét a szerződéskötési tárgyalások során megszegte, köteles a másik fél ebből származó kárát a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség általános szabályai szerint megtéríteni.”

- A (2) bekezdés alapján a fogyasztó (az utas vagy a vendég) nem hivatkozhat a szolgáltató

tájékoztatási kötelezettségének nemteljesítésére olyan adattal, információval kapcsolatban, amely közhiteles nyilvántartásból vagy más forrásból megismerhető, illetve amit a fogyasztónak ismernie kellett.

- Egyéb jogszabályok alapján közhiteles nyilvántartás többek között az MKEH, a cégbíróságok, a földhivatalok nyilvántartásai, illetve a nem ajánlott célterületekkel kapcsolatban a KKM tájékoztatója.
- A bírói gyakorlatra vár annak kialakítása, hogy a turizmus területén milyen más forrásból megismerhető tényekre és adatokra lehet, illetve kell alkalmazni a (2) bekezdés rendelkezéseit.
 - Vélhetően az oltásokkal, járványokkal kapcsolatban a WHO, az ÁNTSZ hírei megfelelő más forrásnak minősülnek.
 - Az időjárással, meteorológiai előrejelzésekkel, hóviszonyokkal stb. kapcsolatban az OMSZ, a WMO adatai, közleményei megfelelő más forrásnak minősülnek.
 - Vízumokkal, beutazási, kiutazási szabályokkal kapcsolatban a nagykövetségek, a külügyminisztérium közleményei megfelelő más forrásnak minősülnek.
- A szolgáltató a (2) bekezdés alapján nem követ el jogsértést, ha nem tájékoztatja a fogyasztót azokról a tényekről, adatokról, információkról, amelyeket a fogyasztónak a (2) bekezdés alapján tudnia kellett.
- A (2) bekezdés alapján nem lesz megalapozott a fogyasztó követelése, ha azt a szolgáltató nem megfelelő tájékoztatására alapozza olyan esetben, amikor a hiányolt vagy kifogásolt információt a (2) bekezdés alapján ismernie kellett.

6.) Elektronikus úton történő szerződéskötés

A korábbi Ptk. nem szabályozta külön jogintézményként az elektronikus úton megkötött szerződést. Az új Ptk. külön paragrafusokban tárgyalja az elektronikus úton történő szerződéskötés feltételeit.

„6:82. § [Tájékoztatás elektronikus úton történő szerződéskötés esetén]

(1) Elektronikus úton történő szerződéskötés esetén az elektronikus utat biztosító fél köteles a szerződéskötésre vonatkozó jognyilatkozatának megtételét megelőzően a másik felet tájékoztatni

a) a szerződéskötés technikai lépéseiről;

b) arról, hogy a megkötendő szerződés írásba foglalt szerződésnek minősül-e, az elektronikus utat biztosító fél rögzíti-e a szerződést, továbbá, hogy a szerződés utóbb hozzáférhető lesz-e;

c) azokról az eszközökről, amelyek az adatok elektronikus rögzítése során felmerülő hibák azonosítását és kijavítását a szerződési jognyilatkozat megtételét megelőzően biztosítják;

d) a szerződés nyelvéről; és

e) ha ilyen létezik, arról a szolgáltatási tevékenységre vonatkozó magatartási kódexről és annak elektronikus hozzáférhetőségéről, amelyet az elektronikus utat biztosító fél magára nézve kötelezőnek ismer el.

(2) Az elektronikus utat biztosító fél köteles az általános szerződési feltételeit olyan módon hozzáférhetővé tenni, amely lehetővé teszi a másik fél számára, hogy tárolja és előhívja azokat.

6:83. § [Az adatbeviteli hibák javítása]

Az elektronikus utat biztosító fél köteles megfelelő eszközökkel biztosítani, hogy a másik fél az adatok elektronikus rögzítése során felmerülő hibákat szerződési jognyilatkozatának megtételét megelőzően kijavíthassa. Ha az elektronikus utat biztosító fél e kötelezettségének nem tesz eleget, a másik fél szerződési jognyilatkozatát megtámadhatja.

6:84. § [Elektronikus szerződési jognyilatkozat és annak visszaigazolása]

(1) Az elektronikus úton tett szerződési jognyilatkozat akkor válik hatályossá, amikor az a másik fél számára hozzáférhetővé válik.

(2) Az elektronikus utat biztosító fél köteles a másik fél szerződési jognyilatkozatának megérkezését elektronikus úton késedelem nélkül visszaigazolni. A fél mentesül az ajánlati kötöttség alól és a

szerződés teljesítésére nem kötelezhető, ha a visszaigazolás a másik félhez nem érkezik meg késedelem nélkül.

6:85. § [Az elektronikus szerződéskötési szabályok hatálya és kógenciája]

(1) E fejezet rendelkezéseit – az elektronikus úton tett szerződési jognyilatkozat hatályossá válására vonatkozó rendelkezés kivételével – elektronikus levelezés vagy azzal egyenértékű egyéni kommunikációs eszközzel kötött szerződés esetén nem kell alkalmazni.

(2) Fogyasztó és vállalkozás közötti szerződéskötés esetén az e fejezet rendelkezéseitől eltérő megállapodás semmis.

- A 6:85. § egyértelművé teszi, hogy az előző (6:82. §-6:84. §) paragrafusokat kizárólag és kifejezetten az online úton létrejövő szerződésekre kell alkalmazni.
- E szabályok nem alkalmazhatók az elektronikus levelezés (e-mail) formájában létrejövő szerződésekre.
- Szolgáltatásainak online megrendelése előtt az utazásszervező, a szálloda köteles a másik fél, a megrendelő figyelmét felhívni arra, hogy:
 - milyen technikai lépéseket kell megtennie ahhoz, hogy a szerződés online módon létrejöjjön (azaz mikor hova kell „klikkelnie”),
 - az így létrejött szerződés írásbeli szerződésnek minősül-e (utazási szerződés esetén ez a nyilatkozat elengedhetetlen), s ha igen, akkor a megkötés után hogyan, milyen módon lehet a szerződéshez hozzáférni,
 - mi a szerződés nyelve; ha többnyelvű a szerződés, akkor vita esetén melyik változat a hiteles.
- Az általános szerződési feltételeket úgy kell megjeleníteni, hogy azokat a fogyasztó, illetve a másik fél elmenthesse.
- Az online megrendelő/foglalási oldalt úgy kell kialakítani, hogy a foglalás/megrendelés során elkövetett hibák (név-, dátumelírás stb.) még a foglalás/megrendelés véglegesítése előtt javíthatók legyenek.
- A szerződés csak akkor válik hatályossá, amikor a jognyilatkozat (megrendelés, foglalás) megérkezik a másik félhez (utazásszervező, szálloda).
- Az utazásszervező, a szálloda köteles elektronikus úton, késedelem nélkül visszaigazolni a jognyilatkozat beérkezését. A visszaigazolás történhet online úton vagy elektronikus levélben (e-mail). Ha a visszaigazolás elektronikus levélben történik, akkor erről előzetesen tájékoztatni kell a másik felet.
- A visszaigazolás a 6:84. § (2) bekezdése értelmében késedelem nélküli és nem azonnali. Ez azt jelenti, hogy az utazásszervező, a szálloda a visszaigazolás megküldésére határidőt állapíthat meg. A késedelem ehhez a határidőhöz képest következhet be. Előzetesen tájékoztatni kell a másik felet a visszaigazolás határidejéről.
- A visszaigazolás elmaradása vagy késedelmes megküldése esetén a fogyasztó, illetve a másik fél nem kötelezhető a szerződés teljesítésére.
- Jogi személyek (utazásszervezők, szállodák) az egymás közötti online szerződéseiknél eltérhetnek a 6:82–6:84. paragrafusok rendelkezéseitől.
- Fogyasztóval megkötött online szerződésnél nem lehet eltérni ezektől a paragrafusoktól, az eltérés semmis.

7.) Általános szerződési feltételek

Az új Ptk. a korábbi általános szerződési feltételek szabályozását több helyen módosította, illetve bővítette.

„6:77. § [Általános szerződési feltétel]

(1) Általános szerződési feltételnek minősül az a szerződési feltétel, amelyet az alkalmazója több szerződés megkötése céljából egyoldalúan, a másik fél közreműködése nélkül előre meghatározott, és amelyet a felek egyedileg nem tárgyaltak meg.

(2) Az általános szerződési feltételt alkalmazó felet terheli annak bizonyítása, hogy a szerződési feltételt a felek egyedileg megtárgyalták.

6:78. § [Az általános szerződési feltétel szerződéses tartalomává válása]

(1) Az általános szerződési feltétel akkor válik a szerződés részévé, ha alkalmazója lehetővé tette, hogy a másik fél annak tartalmát a szerződéskötést megelőzően megismerje, és ha azt a másik fél elfogadta.

(2) Külön tájékoztatni kell a másik felet arról az általános szerződési feltételről, amely lényegesen eltér a jogszabályoktól vagy a szokásos szerződési gyakorlattól, kivéve, ha megfelel a felek között kialakult gyakorlatnak. Külön tájékoztatni kell a másik felet arról az általános szerződési feltételről is, amely eltér a felek között korábban alkalmazott feltételtől.

(3) A (2) bekezdésben leírt feltétel akkor válik a szerződés részévé, ha azt a másik fél a külön tájékoztatást követően kifejezetten elfogadta.

6:79. § [Fogyasztóval szembeni többletkövetelés szerződéses tartalomává válása]

Az a feltétel, amely a vállalkozást a szerződés szerinti főkötelezettsége teljesítéséért járó ellenszolgáltatáson felül további pénzbeli követelésre jogosítja, akkor válik a szerződés részévé, ha azt a fogyasztó – külön tájékoztatást követően – kifejezetten elfogadta.

6:80. § [Szerződési feltételek ütközése]

Ha az általános szerződési feltétel és a szerződés más feltétele egymástól eltér, az utóbbi válik a szerződés részévé.

6:81. § [Általános szerződési feltételek ütközése]

(1) Ha az általános szerződési feltételekre utalással közölt ajánlatot a másik fél saját általános szerződési feltételeivel fogadja el, és az általános szerződési feltételek egymással nem ellentétesek, mindkét fél általános szerződési feltételei a szerződés részévé válnak.

(2) Ha az általános szerződési feltételek nem lényeges kérdésben eltérnek egymástól, a szerződés létrejön, és az egymással ellent nem mondó általános szerződési feltételek válnak a szerződés részévé.

(3) Ha az általános szerződési feltételek között a szerződés lényeges kérdésében van eltérés, a szerződés nem jön létre.”

- A 6:79. § értelmében minden olyan feltétel, amelyik a részvételi díjon felül további befizetésre kötelezi az utast, csak akkor válik az utazási szerződés részévé – azaz jogszerűen követelhetővé –, ha ezt a feltételt a fogyasztó kifejezetten elfogadta. A szolgáltatót terheli annak bizonyítása, hogy a fogyasztóval külön megtárgyalta ezt a többletbefizetésre jogosító/kötelező feltételt. A kifejezett elfogadás azt jelenti, hogy a fogyasztó e feltétel elfogadásáról a többi általános feltételtől elkülönítve nyilatkozzon, vagy a szolgáltatónak erre a jogára, illetve a fogyasztónak erre a kötelezettségére külön felhívás szerepeljen az általános feltételekben.
 - Például: Ha a részvételi díjon felül az utazásszervező a helyi szokásoknak megfelelően borraavaló befizetését is elvárja az utastól, akkor ez a követelés csak akkor lesz az utazási szerződés része, ha erről vagy külön nyilatkoztatja az utast (írásban), vagy az általános feltételekben erre elkülönítetten hívja fel a figyelmét. Ezeknek a feltételeknek az elmaradása esetén az utas nem kötelezhető a pluszbefizetésre, és a pluszbefizetés mögött álló szolgáltatás sem tagadható meg tőle.
- Utazásszervezők és szállodák egymás közötti szerződéseiben a 6:81. § értelmében mindkét fél használhatja a saját általános szerződési feltételeit. Ha ezek nem ellentétesek, akkor mindkét szerződő fél általános szerződési feltételei a szerződés részeivé válnak.
- Az általános feltételek nem lényeges ellentmondása esetén csak az egymásnak ellent nem mondó feltételek válnak a szerződés részeivé.

8.) Aláírás

Az új Ptk. pontosította a szerződés aláírását, mint az írásbeli alakhoz kötött szerződés érvényességi feltételét.

„6:70. § [Írásbeli alakhoz kötött szerződés]

(1) Írásbeli alakhoz kötött szerződés megkötésére ajánlatot és elfogadó nyilatkozatot írásban lehet tenni.

(2) A szerződést írásba foglalttnak kell tekinteni akkor is, ha nem ugyanaz az okirat tartalmazza valamennyi fél jognyilatkozatát, hanem a szerződő felek külön okiratba foglalt jognyilatkozatai együttesen tartalmazzák a felek kölcsönös és egybehangzó akaratnyilvánítását.

(3) A szerződést írásba foglalttnak kell tekinteni akkor is, ha a több példányban kiállított okiratok közül mindegyik fél a másik félnek szánt példányt írja alá. ”

- Az utazási szerződés érvényességi feltétele, hogy a felek írásban kössék meg. Az (1) bekezdés értelmében az írásban (papíron) megkötött utazási szerződés akkor felel meg a jogszabályi követelményeknek, ha a felek aláírták.
- Az elektronikus (online) úton megkötött utazási szerződés esetében nem érvényességi feltétel az aláírás. Érvényes az online úton megkötött utazási szerződés, ha az ajánlat (szerződési feltételek) elektronikus elfogadása rögzített, és egyértelműen nevesíthetően köthető az elfogadásról elektronikusan nyilatkozó utashoz. A (2) bekezdés értelmében ugyanis a szerződést írásban létrejötnek kell tekinteni akkor is, ha az ajánlat és az elfogadás külön iratban (akár papíron, akár elektronikusan) szerepel.

9.) A szerződés értelmezése

A régebbi Ptk.-szabályozás alapján a szerződés értelmezése adott esetben nehézkes és ellentmondásos volt, mert a másik félnek nyilatkozó feltehető akarata határozta meg. Ezt a sok esetben nehezen kivitelezhető módszert az új Ptk. lényegesen pontosította.

„6:86. § [A szerződés értelmezése]

(1) Az egyes szerződési feltételeket és nyilatkozatokat a szerződés egészével összhangban kell értelmezni.

(2) Ha az általános szerződési feltétel tartalma vagy a szerződés más, egyedileg meg nem tárgyalt feltételének tartalma a jognyilatkozat értelmezésére vonatkozó rendelkezések és az (1) bekezdésben foglalt szabály alkalmazásával nem állapítható meg egyértelműen, a feltétel alkalmazójával szerződő fél számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni. Fogyasztó és vállalkozás közötti szerződés esetén ezt a szabályt kell alkalmazni a szerződés bármely feltételének értelmezésére.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazható a közérdekű kereset alapján indult eljárásban.

6:87. § [Teljességi záradék]

(1) Ha az írásbeli szerződés olyan kikötést tartalmaz, amely szerint az a felek közötti megállapodás valamennyi feltételét tartalmazza, az írásbeli szerződésbe nem foglalt korábbi megállapodások hatályukat veszítik.

(2) A felek korábbi jognyilatkozatai a szerződés értelmezésénél figyelembe vehetők. ”

- Az (1) bekezdés szerint a szerződés egyes nyilatkozatait, feltételeit az egész szerződés alapján, értelmében és céljával összhangban kell értelmezni. A nyilatkozatot tevő fél feltehető akarata, amely a korábbi szabályozásban az értelmezés alapja volt, teljes mértékben kikerült a Ptk.-ból. A nyilatkozatot tevő fél feltehető akarata érdektelenné vált, helyette a nyilatkozatot a szerződés egészével összefüggésben kell értelmezni.
 - Például: Ha az utazásszervező a meghirdetettől kevesebb jelentkező miatt azt az értesítést küldi ki az utasoknak, hogy a csoport a kis létszám miatt nem indul, és egyben más utakat ajánl fel, akkor ez az új Ptk. szellemében nem a megkötött szerződéstől való elállást, hanem annak módosítását jelenti.
- A (2) bekezdés alapján, ha az általános szerződési feltétel tartalma a szerződés egészével összefüggésben sem állapítható meg, akkor a másik fél számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni.

- Például: Jogról lemondani vagy abból engedni csak kifejezett jognyilatkozattal lehet. Ha az utazási feltételek/szerződés azt a kitélt tartalmazza, hogy az utas a saját felelősségére vesz részt a túrán, akkor ezt lehet úgy is értelmezni, hogy az utas ezzel lemond esetleges kártérítési követeléséről, s úgy is, hogy vállalja a kockázatot és a lehetséges károsodást, de kártérítési igényéről nem mond le. A (2) bekezdés értelmében vita esetén az utas számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni, ez pedig az, hogy vállalja a túra kockázatát, de kártérítési igényéről nem mond le.
- Fogyasztóval megkötött szerződés esetén minden esetben a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni, függetlenül attól, hogy melyik fél tette a kérdéses nyilatkozatot.
- A teljességi záradék jellemzően jogi személyek közötti szerződéskötésnél alkalmazható. Mindazon korábbi jognyilatkozat, feltétel, kikötés, amelyet a felek nem foglaltak írásban megkötött szerződésükbe, a szerződés megkötésével érvényét veszti. Erről a feleknek rendelkezniük kell a szerződésben.

10.) A szokás, mint a szerződés tartalmi része

A 6:63. § (5) bekezdésében megfogalmazott jogintézmény korábban még közvetve sem létezett.

A tartós üzleti és szerződési kapcsolatokra való tekintettel a bírói gyakorlat kezdte kidolgozni a szokás és a gyakorlat szerepét a felek közötti jogviszonyokban.

„(5) A szerződés tartalmává válik minden szokás, amelynek alkalmazásában a felek korábbi üzleti kapcsolatukban megegyeztek, és minden gyakorlat, amelyet egymás között kialakítottak. A szerződés tartalmává válik továbbá minden, az adott üzletágban a hasonló jellegű szerződés alanyai által széles körben ismert és rendszeresen alkalmazott szokás, kivéve, ha annak alkalmazása a felek között – korábbi kapcsolatukra is figyelemmel – indokolatlan volna.”

- Az (5) bekezdés jellemzően, de nem kizárólag a jogi személyek közötti üzleti, szerződési kapcsolatokban alkalmazható.
- A Ptk. értelmében gyakorlatnak minősülnek a felek között kialakított feltételek.
 - Például: Két szálloda megállapodik, hogy az egyik vendégei használhatják a másik strandját. A megállapodásban nem rögzítik a használat időtartamát, így az idő múlásával a két szálloda közötti írásbeli megállapodás nem írott részévé válik a vízpart egész napos használatának gyakorlata. A kialakított gyakorlatot a felek a szerződésmódosítás szabályainak megfelelően megváltoztathatják vagy megszüntethetik.
- Szokás az, amelyet a felektől függetlenül az adott piacon széles körben és rendszeresen gyakorolnak.
 - Például: Szokásnak lehet tekinteni azt, hogy az utazásközvetítők több utazásszervezővel kötnek közvetítői vagy tartós közvetítői szerződést. Ha a közvetítő és az utazásszervező közötti szerződés nem rendelkezik kifejezetten a kizárólagosságról, akkor a közvetítő szabad szerződéskötési joga a kialakult szokás szerint kifejezett kikötés hiányában is a közvetítői szerződés tartalmi részévé válik.
- A még nem túl nagy bírói gyakorlat alapján szakmai szokáson azt a gyakorlatot, szakmai ismeretet kell érteni, amelyet a felekkel azonos helyzetben lévő (természetes és jogi) személyek általában alkalmaznak vagy irányadónak tartanak.
 - Például: Szakmai szokásnak lehet tekinteni az MSZÉSZ és a MUISZ között létrejött Code of Conduct megállapodás előírásait, a HOTREC-iránymutatást stb.

11.) A teljesítés

A korábbi Ptk. szabályaihoz képest az új Ptk. pontosított és új rendelkezéseket hozott.

„6:127. § [A szolgáltatás megvizsgálásának kötelezettsége]

(1) A jogosult késedelem nélkül köteles meggyőződni arról, hogy a szolgáltatás minősége és mennyisége megfelelő-e.

(2) A dolog átvétele során nem kell vizsgálni azokat a tulajdonságokat, amelyeknek a minőségét tanúsítják, vagy amelyekre jótállás vonatkozik.

(3) A szolgáltatás minőségének és mennyiségének megvizsgálásával járó költségek a jogosultat terhelik.”

- Az (1) bekezdés értelmében az utas, a vendég késedelem nélkül, vagyis azonnal köteles megvizsgálni, hogy azt a minőségű és mennyiségű szolgáltatást kapta-e, amelyre az utazásközvetítő, a szálloda a szerződésben kötelezettséget vállalt.
- Az (1) bekezdésben előírt megvizsgálási kötelezettség szoros összefüggésben áll a Ptk. 6:162. § rendelkezéseivel.
 - 6:162. § [A hiba közlése]
 - (1) A jogosult a hiba felfedezése után késedelem nélkül köteles a hibát a kötelezettel közölni.*
 - (2) Fogyasztó és vállalkozás közötti szerződés esetén a hiba felfedezésétől számított két hónapon belül közölt hibát késedelem nélkül közölni kell tekinteni.*
 - (3) A közlés késedelméből eredő kárért a jogosult felelős.*
 - Noha az utas, a vendég köteles tehát nyomban megvizsgálni a kapott szolgáltatás minőségét és mennyiségét, a 6:162. § (2) bekezdése értelmében mégis azonnali bejelentésnek minősül, ha a hibát a felfedezésétől számított két hónapon belül közli az utazásszervezővel vagy a szállodával.

„6:134. § [Teljesítés vagylagos szolgáltatás esetén]

(1) Ha a kötelezettség több szolgáltatás közül bármelyikkel teljesíthető, a választás joga a kötelezettet illeti.

(2) Ha a jogosultat illeti meg a választás joga, és a választással késedelembe esik, a választás joga a kötelezettre száll át.”

- Az (1) bekezdés alapján mind az utazási, mind a szállodai szerződésben kiköthetők olyan szolgáltatások, amelyeknél a választás joga az utazásszervezőt vagy a hotelt illeti meg.
- Például: Körutazásnál vagy üdülésnél az utazásszervező jogosult a szállást úgy feltüntetni, hogy nem adja meg a katalógusban, utazási szerződésben a szálláshely nevét és pontos címét, hanem csak a földrajzi elhelyezkedését (város, annak valamelyik kerülete, régió stb.) és kategóriáját közli, azzal a kikötéssel, hogy az utas megérkezésekor lesz nevesítve a szálláshely.
- A (2) bekezdés értelmében az utazásszervező, a szálloda jogosult döntési határidő megjelölésével szolgáltatások közötti választási lehetőséget felkínálni. Ha az utas, a vendég elmulasztja a megadott döntési határidőt, akkor az utazásszervező, a szálloda jogosult választani az általa felkínált szolgáltatások közül.
 - Például: Szilveszteri csomagkínálatában a szálloda A, B és C menü közötti választást kínál a vendégnek azzal, hogy a megadott határidőig jelölje meg, melyiket választja. Ha a vendég a határidőig nem válaszol, a hotel jogosult eldönteni, hogy melyik menüt szolgálja fel szilveszterkor.

12.) Vállalkozások közötti fizetési késedelem

A korábbi Ptk. pénztartozással kapcsolatos rendelkezéseit jelentős mértékben megváltoztatta az új törvény.

„6:155. § [Fizetési késedelem vállalkozások közötti szerződésben, valamint pénztartozás fizetésére kötelezett hatóság szerződése esetén]

(1) Vállalkozások közötti szerződés, valamint pénztartozás fizetésére kötelezett szerződő hatóságnak

szerződő hatóságnak nem minősülő vállalkozással kötött szerződése esetén a késedelmi kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat – idegen pénznemben meghatározott pénztartozás esetén az adott pénznemre a kibocsátó jegybank által meghatározott alapkamat, ennek hiányában a pénzpiaci kamat – nyolc százalékponttal növelt értéke. A kamat számításakor a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat irányadó az adott naptári félév teljes idejére.

(2) Ha vállalkozások közötti szerződés esetén a kötelezett, szerződő hatóságnak szerződő hatóságnak nem minősülő vállalkozással kötött szerződése esetén a szerződő hatóság fizetési késedelembe esik, köteles a jogosultnak a követelése behajtásával kapcsolatos költségei fedezésére negyven eurónak a Magyar Nemzeti Bank késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdőnapján érvényes hivatalos deviza-középárfolyama alapján meghatározott forintösszeget megfizetni. E kötelezettség teljesítése nem mentesít a késedelem egyéb jogkövetkezményei alól; a kártérítésbe azonban a behajtási költségátalány összege beszámít. A behajtási költségátalányt kizáró, vagy azt negyven eurónál alacsonyabb összegben meghatározó szerződési kikötés semmis.

(3) Vállalkozások közötti szerződés esetén a késedelmi kamat mértékét az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően, a késedelmi kamat esedékességét a pénztartozás teljesítésének idejére az e törvény által meghatározott fizetési határidőt követő naptól eltérően a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a jogosult hátrányára megállapító szerződési feltételt – mint tisztességtelen kikötést – a jogosult megtámadhatja. Szerződő hatóságnak szerződő hatóságnak nem minősülő vállalkozással kötött szerződése esetén a késedelmi kamat esedékességét a pénztartozás teljesítésének idejére e törvény által meghatározott fizetési határidőt követő naptól eltérően megállapító szerződési feltétel semmis.

(4) Vállalkozások közötti szerződés esetén a késedelmi kamatot kizáró szerződési feltétel, szerződő hatóságnak szerződő hatóságnak nem minősülő vállalkozással kötött szerződése esetén a késedelmi kamatot kizáró vagy azt az (1) bekezdésben meghatározott mértékhez képest alacsonyabb értékben meghatározó szerződési feltétel semmis, kivéve, ha a kötelezett késedelme esetére kötbér fizetésére köteles.”

- Az (1) bekezdés a késedelmi kamat számításának módját változtatja meg a korábbi Ptk.-hoz képest. A hatályos szabály szerint a késedelemmel érintett naptári félév első napjára eső jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékét kell számítani az adott naptári félév teljes idejére.
 - Például: A vállalkozás 2014. október 1-jén esett fizetési késedelembe. A késedelmi kamatot a naptári félév első napján, azaz 2014. július 1-jén érvényes MNB alapkamat plusz nyolc százalékponttal kell számítani az egész félévre, azaz 2014. október 1-jétől december 31-éig.

Behajtási költségátalány

A behajtási költségátalányról szóló évi IX. törvény 2016. március 24-én lépett hatályba, és ugyanezen a napon veszítette hatályát a Ptk. 6:155. § (2) bekezdése.

A korábbi szabályozás lényege az volt, hogy a vállalkozások közötti szerződés esetén, ha a kötelezett fizetési késedelembe esett, köteles volt a jogosultnak a követelés behajtásával kapcsolatos kiadások fedezésére legalább 40 eurónak megfelelő (a késedelembe esés napján érvényes MNB deviza-középárfolyam alapján meghatározott) forintösszeget fizetni behajtási költségátalány jogcímen.

A tavaly kihirdetett szabályozás ezt a helyzetet kívánja feloldani az alábbi új elemek bevezetésével:

A behajtási költségátalány alkalmazásának hatálya a korábbi szabályozáshoz képest leszűkül a kereskedelmi ügyletekre. Ennek megfelelően meghatározásra kerül a kereskedelmi ügylet, a szerződő hatóság és a vállalkozás fogalma.

Megfordul a szabályozásban a kötelezettség keletkezésének megközelítése. Nem „a kötelezett köteles” fizetési késedelem esetén behajtási költségátalányt fizetni, hanem „a jogosult tarthat arra igényt”. Azaz nem a kötelezettnek kell a jogosulttól megkérdeznie, hogy

igényt tart-e a költségátalányra, hanem a jogosult értesíti vagy értesítheti a kötelezettet, hogy kéri a behajtási költségátalányt. Az egyszerűbb ügyintézés érdekében a jogosultnak nem kell kifejezetten lemondania a költségátalányról, ugyanis amennyiben az éves elévülési időn belül nem érvényesíti a költségátalányt, úgy a kötelezett automatikusan mentesül ezen szankció alól.

Önkéntes teljesítés hiányában fizetési felszólítással kell érvényesíteni a behajtási költségátalányt, amire csak a késedelem bekövetkezésének napjától számított egy éves jogvesztő határidőn belül van lehetősége a jogosultnak.

Átmeneti visszamenőleges hatályú szabályt is tartalmaz a törvény. Ez azt jelenti, hogy a törvény hatálybalépését megelőzően kötött kereskedelmi ügyletekből eredő fizetési késedelemre is alkalmazni kell az egy éves jogvesztő határidőt azzal, hogy azt a törvény hatálybalépésétől kell számítani.

A korábbi előírások alapján a késedelembe eső félnek a behajtási költségátalányt partnerével szembeni kötelezettségként azonnal el kellett számolnia az egyéb ráfordításokkal szemben.

Az új előírások alapján a törvény hatálybalépésekor még fennálló ezen kötelezettségek összegét – ha azt ezen időpontig a jogosult még nem követelte – 2016. március 24-vel az egyéb bevételekkel szemben kell megszüntetni.

Továbbra is érvényesülnek a behajtási költségátalány alábbi jellemzői:

- annak összege független a pénztartozás összegétől és a késedelembe esés időtartamától,
- az érintett felek a behajtási költségátalányt 40 eurónál magasabb összegben is meghatározhatják, de ennél alacsonyabb összegben nem, és a behajtási költségátalányt nem lehet előzetesen sem elengedni, sem kizárni,
- az új jogszabály a korábbi rendelkezésekkel azonosan tartalmazza az igény érvényesítése esetén a késedelem kimentésének lehetőségét, ami a költségátalány megfizetésének kötelezettsége alól mentesíti a kötelezettet,
- amennyiben a felek részletfizetésben állapodtak meg, akkor a behajtási költségátalány minden késedelmes részlet esetén érvényesíthető,
- a behajtási költségátalány a késedelmi kamat összegén felül érvényesíthető és a kártérítés összegébe beleszámít.

13. A közbenső és az előzetes szerződésszegés

A szerződésszegéssel kapcsolatban a mostani Ptk. két új, a korábbi törvényben ismeretlen jogintézményt vezetett be.

Az egyik a közbenső szerződésszegés, a másik az előzetes szerződésszegés.

6:150. § [Közbenső szerződésszegés]

(1) A fél szerződésszegést követ el, ha elmulasztja megtenni azokat az intézkedéseket vagy nyilatkozatokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a másik fél a szerződésből eredő kötelezettségeit megfelelően teljesíthesse.

(2) Az egyik felet terhelő intézkedés vagy nyilatkozat elmulasztása kizárja a másik fél olyan kötelezettségének megszegését, amelynek teljesítését az intézkedés vagy nyilatkozat elmulasztása megakadályozza.

- Közbenső szerződésszegés, ha az egyik szerződő fél elmulaszt megtenni olyan intézkedést vagy nyilatkozatot, amely ahhoz szükséges, hogy a másik fél teljesíthesse szerződéses kötelezettségét. Például:
 - Közbenső szerződésszegés, amikor az utazásszervező nem küld számlát vagy fizetési felszólítást a hátralék befizetésére.
 - Közbenső szerződésszegés, ha a hotel a szobákba való beköltözés (becsekkolás) előre megadott, meghirdetett időpontjára nem tudja az utazásszervező utasainak rendelkezésére bocsátani a megrendelt szobákat, és erről nem értesíti kellő időben az

irodát.

- Az egyik fél által elkövetett közbenső szerződésszegés mentesíti a másik felet az elmulasztott intézkedés vagy meg nem tett nyilatkozat jogkövetkezményei alól.
 - Például: Az el nem küldött számla miatt az utas nem tudja teljesíteni fizetési kötelezettségét, ezért mentesül a késedelmi kamat megfizetése alól. Nem szüntetheti meg az utazásszervező az utazási szerződést arra hivatkozva, hogy az utas a hátralékot nem fizette be határidőben, ha a hátralék befizetésével kapcsolatos felhívást vagy számlát elmulasztotta megküldeni neki.

6:151. § [Előzetes szerződésszegés]

(1) Ha a teljesítési határidő lejárta előtt nyilvánvalóvá válik, hogy a kötelezett a szolgáltatását az esedékességgkor nem tudja teljesíteni, és a teljesítés emiatt a jogosultnak már nem áll érdekében, a jogosult gyakorolhatja a késedelemből eredő jogokat.

(2) Ha a teljesítési határidő lejárta előtt nyilvánvalóvá válik, hogy a teljesítés hibás lesz, a jogosult a hiba kijavítására vagy kicserélésre tűzött határidő eredménytelen eltelte után gyakorolhatja a hibás teljesítésből eredő jogokat.

- Előzetes szerződésszegés akkor valósul meg, amikor a teljesítés folyamatában, de még a teljesítési határidő lejárta előtt nyilvánvalóvá válik, hogy a kötelezett nem tudja szerződésszerűen teljesíteni a szolgáltatást.
- Ha a nemteljesítés nyilvánvalóvá vált, akkor a jogosult, amennyiben a teljesítéshez fűződő érdeke megszűnt, elállhat a szerződéstől, és kártérítést, illetve sérelemdíjat követelhet a kötelezettől.
- Például: Ha a szálloda nem tudja elhelyezni a vendéget a visszaigazolt szobatípusban, és helyette felajánl egy másikat, akár jóval színvonalasabb ellátással, akkor a vendég dönthet úgy, hogy eláll a szerződéstől, s kártérítést, illetve sérelemdíjat követelhet. Csakhogy az elállással kapcsolatban a vendégnek igazolnia kell: azért nem fogadja el a felajánlott másik szobát, mert érdekmúlás következett be. Az érdekmúlás tekintetében nem azt kell bizonyítania, hogy általában a szállodai pihenés már nem áll érdekében, hanem azt, hogy az adott hotel további teljesítéséhez fűződő érdeke szűnt meg.
- A (2) bekezdés értelmében a jogosult, amikor nyilvánvalóvá válik számára, hogy a szolgáltatás hibás, kijavítást vagy kicserélést kérhet. Amennyiben a kötelezett nem tudja határidőre teljesíteni a kijavítást vagy kicserélést, úgy a jogosult elállhat a szerződéstől, kártérítést és sérelemdíjat követelhet.
 - Például: Az utazásszervező nem tudja abban a szobatípusban elhelyezni érkezéskor az utast, amire szerződést kötöttek. Az utas követelheti a kicserélést vagy a kijavítást, számára ésszerű határidőn belül. Ha az utazásszervező ezt képtelen teljesíteni, akkor az utas elállhat a szerződéstől, és kártérítést, illetve sérelemdíjat követelhet.

14.) Kártérítés

Az új Ptk. a kártérítés szempontjából az úgynevezett előreláthatóság intézményét pontosította a kialakult bírói gyakorlat tükrében.

A Ptk. 6:521. §-a és a 6:143. §-ának (2) bekezdése szoros tartalmi és értelmezési összefüggésben állnak.

„6:143. § [A kártérítés mértéke]

(1) Kártérítés címén meg kell téríteni a szolgáltatás tárgyában keletkezett kárt.

(2) A szerződésszegés következményeként a jogosult vagyonában keletkezett egyéb károkat és az elmaradt vagyoni előnyt olyan mértékben kell megtéríteni, amilyen mértékben a jogosult bizonyítja,

hogy a kár mint a szerződésszegés lehetséges következménye a szerződés megkötésének időpontjában előre látható volt.

(3) Szándékos szerződésszegés esetén a jogosult teljes kárát meg kell téríteni.”

„6:521. § [Előreláthatóság]

Nem állapítható meg az okozati összefüggés azzal a kárral kapcsolatban, amelyet a károkozó nem látott előre és nem is kellett előre látnia.”

- A 6:143. § (2) bekezdése a kártérítés mértékével kapcsolatban állapítja meg az előreláthatóság követelményét.
- A (2) bekezdésben megfogalmazott követelmény azt jelenti, hogy az úgynevezett következménykárok és az elmaradt haszon miatt fizetendő kártérítés összege nem lehet több annál a veszteségnél, mint amit a károkozó a károkozás pillanatában előre láthatott vagy látnia kellett volna. Más szóval az előreláthatóság az esély elvesztése miatti kár.
 - Például: A vendég elcsúszik a szálloda nedves padlóján, eltöri a lábát, s emiatt betegállományba kerül. Ez olyan közvetlen és közvetett kár, amelyet a károkozónak a károkozás pillanatában (a padlót nedvesen hagyta, nem helyezett ki figyelmeztető táblát) látnia kellett volna, ezért ezeket a károkat köteles megtéríteni. A károsult vendég a betegállománya miatt lemarad egy jól fizető külföldi kiküldetésről, ami anyagi veszteséget jelent számára. Ez viszont már olyan kár, amelyet a károkozó szálloda a károkozás pillanatában nem tudhatott, és nem is kellett tudnia, ennél fogva ezt a veszteséget nem kell megtérítenie.
- A (3) bekezdés értelmében a károkozó szándékos szerződésszegés esetén nem hivatkozhat az előreláthatósági klauzulára.
- Például: Ha a hotel a meghirdetett időponttól eltérően, előzetes figyelmeztetés nélkül indítja el a kert automata locsolását, s a nedvessé vált sétányon a vendég elesik és összetöri magát, akkor a közvetlen kár mellett a betegállomány miatt elmaradt kiküldetés anyagi veszteségeit is meg kell téríteni. A szándékosságot a károsultnak, azaz a vendégnek kell bizonyítania.
- A 6:521. § alapján nincs ok-okozati összefüggés a károkozó magatartás és az olyan kár között, amit a károkozó nem láthatott előre és nem is kellett előre látnia. Ha nincs ok-okozati összefüggés a károkozó magatartás és a miatta keletkezett kár között, akkor a károkozó felelőssége nem állapítható meg, így kártérítésre sem kötelezhető.
 - Például: Ha a szálloda konditermében a kardiógép elégtelen rögzítése miatt a vendég leesik és megsérül, az ilyenfajta károkat a szálloda köteles megtéríteni. Ha azonban a vendég szívpanaszai az esés után fokozódnak, és hosszas gyógykezelésre szorul, az ebből eredő károkat és költségeket nem kell megtérítenie a hotelnek, hiszen nem tudhatta és nem is kellett tudnia, hogy a vendégnek milyen egészségügyi problémái vannak. Ebben az esetben nem valószínű, hogy ok-okozati összefüggés állapítható meg a nem megfelelően rögzített kardiógép és a vendég szívpanaszai között.
- A bíróságok esetről esetre vizsgálják és mérlegelik az előre nem láthatóság kérdését. Előfordulhat, hogy a károkozónak bizonyítania kell: a konkrét ügyben a szállodáktól általában elvárható gondossággal járt el.

15.) A közvetítői és a tartós közvetítői szerződés

A régi Ptk. nem foglalkozott a közvetítés jogintézményével; ezt az új Ptk. hatálybalépésével egy időben megszünt 2000. évi CXVII. törvény szabályozta.

Az új Ptk. a közvetítő díjazását a klasszikus polgári jogi elvek alapján szabályozta, ami szükségessé tette a jelenlegi gyakorlatnak megfelelő kiegészítő jogszabály megalkotását, a 65/2014. (III. 13.) Korm. rendeletet.

„6:288. § [Közvetítői szerződés]

Közvetítői szerződés alapján a közvetítő megbízója és harmadik személy között szerződés

megkötésének elősegítésére irányuló tevékenység folytatására, a megbízó díj fizetésére köteles.

6:289. § [A közvetítő képviseleti jogának terjedelme]

Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a közvetítő a megbízója nevében az általa közvetített szerződés megkötésére és az annak alapján történő teljesítés elfogadására nem jogosult.

6:290. § [Tájékoztatási kötelezettség]

A közvetítő köteles a megbízót tájékoztatni, ha harmadik személy javára közvetítői tevékenységet végez.

6:291. § [A közvetítő díjazása]

(1) A díj a közvetített szerződés megkötésének időpontjában válik esedékessé.

(2) A díj a közvetítőt abban az esetben is megilleti, ha a közvetített szerződést a felek a közvetítői szerződés megszűnését követően kötik meg.

6:292. § [A megbízás szabályainak alkalmazása]

E fejezet eltérő rendelkezésének hiányában a közvetítői szerződésre a megbízási szerződés szabályait kell megfelelően alkalmazni.”

- A 6:288. § egyértelművé teszi a közvetítő feladatát: kizárólag a megbízó (például utazásszervező) és harmadik személy (például utas) közötti szerződés (utazási szerződés) megkötésének elősegítése. A paragrafus alapján a közvetítőt nem terheli eredménykötelezettség, nem követ el szerződésszegést, ha megbízója és a harmadik személy között nem jön létre a szerződés.
- A 6:289. § alapján a közvetítő csak akkor jogosult aláírni az általa közvetített szerződést a megbízó nevében, illetve az ellenszolgáltatást (részvételi díj, előleg, foglalási díj stb.) átvenni, ha ezt a Ptk. kifejezetten megengedi. A felek ezzel ellentétes megállapodása semmis. A Ptk. a tartós közvetítő esetében rendelkezik úgy, hogy a megbízó feljogosíthatja a közvetítőt a közvetített szerződés aláírására és az ellenérték átvételére.
- A 6:291. § egyértelműen kimondja, hogy a közvetítőt akkor illeti meg a közvetítői díj, amikor a közvetített szerződés létrejött, vagyis azt az utas, a vendég elfogadta. A közvetítő feladata az általa közvetített szerződés létrejöttével befejeződik, és miután ezt a feladatát teljesítette, megilleti a díjazás.
- Az e paragrafusban meghatározott díjazási szabályok vonatkoznak a tartós közvetítésre is.
- A 6:291. § értelmében a közvetítőt akkor is megilleti a közvetítői díj, ha az általa közvetített és létrejött szerződés később bármilyen, de nem neki felróható okból megszűnik.
 - Például: Megilleti a díj a közvetítőt, ha később az, akivel létrehozta a szerződést, eláll, a megbízó nem tudja teljesíteni a szerződést stb.
- A 6:291. §-ban szabályozott díjfizetést kell alkalmazni minden közvetítésre, kivéve a tartós közvetítés esetét.

„2. A tartós közvetítői szerződés

6:293. § [Különös szabályok önállóan eljáró közvetítő esetén]

(1) Közvetítői szerződés alapján a közvetítő tartós jogviszony keretében, önállóan eljárva megbízójának harmadik személyekkel kötendő szerződések közvetítésére, illetve a megbízó nevében történő megkötésére, a megbízó díj fizetésére köteles.

(2) Önállóan jár el az a személy, aki az (1) bekezdés szerinti tevékenységet nem munkaviszony, vezető tisztségviselői jogviszony vagy más olyan jogszabályon, bírósági vagy hatósági rendelkezésen alapuló jogviszony keretében végzi, amely őt valamely jogi személy képviseletére feljogosítja.

(3) E fejezet alkalmazásában tartós a jogviszony, ha a közvetítő

a) több szerződés megkötésének közvetítésére; vagy

b) egy szerződés megkötésének közvetítésére és a jogviszony fenntartására, illetve megújítására köteles.

(4) Ha a szerződést írásba foglalták, az egyik fél kérelmére a másik fél köteles átadni a szerződés és

annak módosításának másolatát; e rendelkezéstől való eltérés és e jogról való lemondás semmis.

6:294. § [A közvetítő képviseleti jogának terjedelme]

Ha a közvetítő az általa közvetített szerződés megkötésére jogosult, a képviseleti joga minden olyan jognyilatkozat megtételére kiterjed, amely a közvetített szerződések teljesítésével rendszerint együtt jár. Ez a jog nem foglalja magában a már megkötött szerződések módosításához, a pénz átvételéhez és a fizetési határidő megállapításához való jogot.

6:295. § [A megbízó kötelezettségei]

(1) A megbízó saját költségére köteles a közvetítőnek mindazt a tájékoztatást és segítséget megadni, amely kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges. E körben köteles különösen a szerződés tárgyára vonatkozó iratot a közvetítő rendelkezésére bocsátani.

(2) A megbízó köteles a közvetítőt késedelem nélkül értesíteni, ha lényegesen kisebb mennyiségben képes vagy kíván szerződést kötni annál, mint amire a közvetítő számíthatott.

(3) A megbízó köteles a közvetítőt késedelem nélkül értesíteni a közvetítő által közvetített szerződés elfogadásáról vagy elutasításáról, és a megkötött szerződés teljesítésének elmaradásáról.

(4) A feleknek az (1)–(3) bekezdés rendelkezéseitől való eltérése semmis.

6:296. § [A szerződés időtartama]

A határozott időre kötött szerződés határozatlan időtartamúvá alakul át, ha a határozott idő lejárta után a szerződéses szolgáltatások teljesítését a felek továbbra is folytatják.

6:297. § [A szerződés felmondása]

(1) A határozatlan időtartamra kötött közvetítői szerződést bármelyik fél a naptári hónap utolsó napjára felmondhatja. A felmondási idő a szerződés első évében egy hónap, a szerződés második évében két hónap, a harmadik és az azt követő években három hónap. Ennél rövidebb felmondási idő kikötése semmis.

(2) Ha a felek az (1) bekezdésben foglaltaknál hosszabb felmondási időben állapodnak meg, a megbízóra irányadó felmondási idő nem lehet rövidebb, mint a közvetítőre irányadó felmondási idő. A felek ettől eltérő megállapodása semmis.

(3) Ha a határozott időtartamra kötött szerződés határozatlan időtartamúvá alakul át, a felmondási idő számítása szempontjából a szerződés teljes időtartamát figyelembe kell venni.

6:298. § [A közvetítő kártalanítása]

(1) A közvetítői szerződés megszűnése esetén a közvetítőnek a megbízótól kártalanítás jár, ha a kártalanítás a szerződéssel összefüggő valamennyi körülményre tekintettel méltányos, figyelemmel arra, hogy a közvetítő a szerződés megszűnése következtében elveszíti az olyan jutalékhoz való jogát, amely őt a szerződés fennmaradása esetén az adott üzletfelekkel kötött vagy jövőben kötendő üzletek után megilletné, feltéve, hogy

a) a közvetítő a megbízónak üzleti kapcsolatok kialakításával új ügyfeleket szerzett, vagy meglévő üzleti kapcsolatokat – legalább egy új ügyfél megnyerésének megfelelő mértékben – bővített, ha az üzleti kapcsolatokból a megbízó a szerződés megszűnése után is jelentős előnyre tesz szert; vagy

b) a tartós jogviszony létrehozására irányuló megbízást teljesítette, de a közvetítői szerződés megszűnése következtében folytatólagos díjazástól esik el.

(2) A kártalanítás összege nem haladhatja meg a közvetítő által a szerződés megszűnését megelőző öt évben kapott díjazás átlagából számított egyévi összeget, öt évnél rövidebb közvetítői szerződés esetén a szerződés időtartama alatt kapott díj átlagából számított egyévi összeget.

(3) A kártalanítási igény egyéves jogvesztő határidőn belül érvényesíthető.

(4) A kártalanítás nem érinti a közvetítőt megillető kártérítési igényt és a közvetítőnek a szerződés megszűnését követő gazdasági tevékenysége gyakorlásában korlátozó megállapodásért járó díjigényt.

6:299. § [A kártalanítás kizártsága]

Nem jár kártalanítás a közvetítőnek, ha

a) a szerződést a közvetítő mondta fel, kivéve, ha azt a megbízó ellenőrzési körében beállt olyan körülmény alapozta meg, vagy a közvetítő olyan életkora vagy egészségi állapota indokolta, amelynek folytán a közvetítőtől a tevékenységének folytatása már nem volt elvárható; vagy

b) ha a megbízóval kötött szerződés alapján a közvetítő a szerződésben meghatározott jogait és

kötelezettségeit másra ruházza.

6:300. § [A kártalanítási szabályok eltérést nem engedő jellege a közvetítő javára]

Semmis a feleknek a szerződés megszűnése előtt kötött olyan megállapodása, amely a közvetítő kártalanítására vonatkozó rendelkezésektől a közvetítő hátrányára eltér.

6:301. § [A szerződés megszűnését követő versenykorlátozás]

(1) A szerződés megszűnését követően a közvetítőt a gazdasági tevékenysége gyakorlásában korlátozó megállapodást írásba kell foglalni.

(2) A közvetítőt gazdasági tevékenysége gyakorlásában korlátozó megállapodás legfeljebb a szerződés megszűnésétől számított két évre köthető ki; a két évet meghaladó korlátozó kikötés semmis.

(3) Semmis a közvetítőt gazdasági tevékenysége gyakorlásában korlátozó megállapodás annyiban, amennyiben eltér a közvetítői szerződésben meghatározott földrajzi területtől, ügyfélkörtől, illetve áruajtától.”

- A tartós közvetítés szabályait kell alkalmazni, ha a megbízó és a közvetítő közötti szerződés fennállása időben elhúzódó; ha a felek közötti szerződés alapján a közvetítő előre meg nem határozott számú szerződés közvetítésére köteles. A tartós közvetítés értelemszerűen tartós jogviszonyt feltételez a megbízó és a közvetítő között.
- Tartós közvetítő csak önállóan, azaz nem munkaviszony alapján eljáró természetes vagy jogi személy lehet.
- A 6:294. § szerint a tartós közvetítő – a megbízó felhatalmazása alapján, a tartós közvetítői szerződésben kikötötteknek megfelelően – jogosult lehet a közvetített szerződés aláírására és a pénz átvételére.
- A közvetítő csak abban az esetben jogosult a pénz átvételére, ha a tartós közvetítői szerződés erről külön rendelkezik.
- A tartós közvetítő díjazását nem a Ptk., hanem a 65/2014. (III. 13.) Korm. rendelet szabályozza.

65/2014. (III. 13.) Korm. rendelet

- A rendelet a tartós közvetítőt megillető jutalékról rendelkezik.
- A rendelet 8. §-a szabályozza a tartós közvetítőt megillető jutalék eseteit:
 - „8. § (1) A jutalék akkor és olyan mértékben esedékes, amikor és amilyen mértékben
 - a) a harmadik személlyel a szerződés létrejött és a megbízó teljesítette azt, vagy teljesítenie kellett volna, vagy
 - b) a harmadik személlyel a szerződés létrejött és a harmadik személy teljesítette azt.
 - (2) A jutalék legkésőbb akkor esedékes, amikor a harmadik személy teljesítette a szerződést, vagy teljesítenie kellett volna, ha a megbízó is teljesített volna.
 - (3) Ha a felek az (1) bekezdéstől eltérően úgy állapodnak meg, hogy a közvetítő jutalékhoz való jogát a szerződés létrejötte önmagában megalapozza, illetve azt a teljesítés elmaradása nem érinti, a jutalék a szerződés megkötésekor esedékes.
 - (4) A harmadik személlyel kötött szerződés nemteljesítése esetén is megilleti a jutalék a közvetítőt, kivéve, ha a szerződés teljesítésére olyan okból nem kerül sor, amelyért a megbízó nem felelős.
 - (5) Ha a közvetítő jutalékra nem jogosult, illetve jogát elveszíti, köteles a már felvett jutalékot a megbízónak haladéktalanul visszafizetni. A jóhiszeműen felvett jutalék után visszafizetés esetében kamat nem jár.
 - (6) A (2) és a (4) bekezdésben foglaltaktól a felek megállapodása a közvetítő hátrányára nem térhet el.”

A 8. § alapján a felek megállapodhatnak, hogy a közvetítői jutalék akkor esedékes,

amikor a megbízó teljesítette a harmadik személlyel megkötött szerződést. Az utazásszervező a tartós közvetítői szerződésben kikötheti, hogy csak az utazási szerződésben meghatározott utazás befejezése (a teljesítés) után fizeti ki a jutalékot a tartós közvetítőnek.

- Akkor is jár jutalék a közvetítőnek, ha a harmadik személlyel létrejött szerződést nem teljesítette a megbízó. Az utazásközvetítőt megilleti a jutalék az általa létrehozott utazási szerződés után, ha azt az utazásszervező nem teljesíti, mert például felfüggesztik az engedélyét, közreműködője (például a légitársaság, hajótársaság) törli a szerződött szolgáltatást.
- Nem jár a jutalék, ha a megbízó olyan ok miatt nem teljesítette a szerződést, amelyért nem felelős. Például a külügyminisztérium nem javasolja a célországot, vis maior helyzet következett be a célországban stb.
- Nem jár a jutalék, ha a harmadik személy, akivel a tartós közvetítő létrehozta a szerződést, nem teljesít. Mondjuk, ha az utas az utazási szerződés megkötése után, az indulás előtt eláll a szerződéstől, a közvetítőt nem illeti meg a jutalék.
- Amennyiben a közvetített utazási szerződés úgynevezett sztoróbiztosítást is tartalmaz, úgy az utas elállása esetén a közvetítőt a sztoróbiztosítás fedezeti arányában illeti meg a jutalék.
- A 6:298. § a tartós közvetítő kártalanításáról rendelkezik. Kártalanítás illeti meg a közvetítőt, ha közvetítői tevékenysége a közvetítői szerződés megszűnése után is hasznot hozhat a megbízónak. Nevezetesen: ha az utazásszervező a közvetítői szerződés megkötése után is köthet utazási szerződést a közvetítő által közvetített utasokkal.
- A kártalanítás ténybeli feltételei, hogy a közvetítő vagy új ügyfeleket szerezzen a megbízónak, vagy a meglévő létszámot bővítse. Ha egyik sem valósul meg, akkor a közvetítő nem jogosult a kártalanításra.
- A 6:298. § (2) bekezdése a kártalanítási összeg felső határát rögzíti. A jogszabály „nem haladhatja meg” megfogalmazása azt feltételezi, hogy nem jogellenes, ha a felek a (2) bekezdésben meghatározott felső határnál kisebb kártalanítási összegben állapodnak meg.
- Semmis minden olyan kikötés, amely a kártalanítás tekintetében a Ptk.-ban meghatározottakhoz képest a közvetítő hátrányára tér el.
- A kártalanítás az esedékességtől számított egyéves határidőn belül követelhető. Ez a határidő jogvesztő, azaz letelte után a követelés bíróság előtt sem érvényesíthető.
- A felek a közvetítői szerződés megszűnését követő versenykorlátozásban állapodhatnak meg. A versenykorlátozás időtartama legfeljebb két év lehet.

16.) A szállodai letéti szerződés

Az új Ptk. a szállodai letét korábbi szabályozásához képest csak kisebb pontosításokat tett.

„6:369. § [Szállodai letéti szerződés]

(1) A szálloda felelőssége azokban a dolgokban bekövetkezett károkért áll fenn, amelyeket a vendég a szállodában kijelölt, illetve általában erre rendelt helyen vagy a szobájában helyezett el, vagy amelyeket a szálloda olyan alkalmazottjának adott át, akit dolgai átvételére jogosultnak tarthatott. A szálloda felelőssége alapján a kártérítés mértéke legfeljebb a napi szobaár összegének ötvenszerese. A felelősség ezt meghaladó mértékű korlátozása vagy kizárása semmis.

(2) Az értékpapírokért, készpénzért és egyéb értéktárgyakért a szálloda felelőssége akkor áll fenn, ha a szálloda a dolgot megőrzésre átvette, vagy a megőrzésre átvételt megtagadta. Az így elhelyezett dolgokért a szálloda felelőssége korlátlan.

6:370. § [A szálloda zálogjoga]

A szállodát mint letéteményest megillető zálogjogra a bérbeadó zálogjogának szabályait kell

megfelelően alkalmazni.”

- Az (1) bekezdés utolsó mondata szerint a szálloda legfeljebb a napi szobaár ötvenszereséig köteles megtéríteni a vendég bevitt dolgaiban keletkezett kárt. Az ezt meghaladó felelősségkorlátozás semmis. Ez a szabály féloldalúan kógens, ami azt jelenti, hogy a szálloda az ötvenszeresnél nagyobb korlátozást – például hatvanszoros, hetvenszeres, vagy nem napi, hanem kétnapi szobaár ötvenszerese – még akkor sem köthet ki, helyesebben kiköthet, de az érvénytelen lesz, ha ezt ő maga akarja.
- Az (1) bekezdés fentebb leírt féloldalú kógens volta azt jelenti: ha a vendég különösen nagy értékű dolgot visz magával a szállodába, akkor tisztázni kell a hotellel, hogy vállalják-e annak őrzését. Ha igen, akkor a szálloda az (1) bekezdésben megszabott korlátozás nélkül felel.
- A féloldalúan kógens nem jelenti azt, hogy a szálloda a napi szobaár ötvenszeresénél kisebb összegben – például a tízszeresében – korlátozhatja a felelősségét. Ha a vendég bevitt dolgában keletkezett kár mértéke kisebb, mint a napi szobaár ötvenszerese, akkor a tényleges kárt kell megfizetni.
- Készpénz, értékpapír, értéktárgy esetében a szálloda felelőssége akkor áll csak fenn, ha ezeket megőrzésre átvette, vagy a megőrzésre való átvételt kifejezetten megtagadta. Ezekben az esetekben a szálloda felelőssége korlátlan, és e felelősségét nem korlátozhatja érvényesen.
- Szolgáltatásainak ellenértéke fejében zálogjog illeti meg a szállodát a vendég bevitt dolgain.

17.) A találás

Az új Ptk. a korábbi Ptk. és a „talált dolgok tekintetében követendő eljárás szabályairól” szóló, hatályon kívül helyezett 18/1960. (IV. 13.) Korm. rendelet szabályait ötvözte egybe, némi korszerűsítéssel és pontosítással.

5:54. § [Tulajdonszerzés találással]

(1) Ha valaki feltehetően más tulajdonában álló, elveszett dolgot talál és azt birtokba veszi, megszerzi annak tulajdonjogát, ha arra igényt tart, feltéve, hogy

a) megtett mindent annak érdekében, hogy a dolgot a tulajdonos visszakaphassa; és

b) a dolog tulajdonosa vagy az átvételre jogosult más személy a találástól számított egy éven belül, élő állat esetén három hónapon belül, a dologért nem jelentkezik.

(2) Ha a dolgot többen találják meg, a találótársakat a találó jogai együttesen, egymás között egyenlő arányban illetik meg és kötelességei egyetemlegesen terhelik. Találótárs az is, aki a dolgot elsőként felfedezte és annak birtokbavételére törekedett, de végül más vette azt előbb birtokba.

5:55. § [A találó kötelezettsége]

(1) A találó köteles a talált dolgot a találástól számított nyolc napon belül a dolog elvesztőjének, tulajdonosának, a dolog átvételére jogosult más személynek vagy a találás helye szerint illetékes jegyzőnek átadni.

(2) A jegyzőnek való átadáskor a találó nyilatkozni köteles arra nézve, hogy igényt tart-e a dolog tulajdonjogára. A találó igénybejelentéséről a jegyző igazolást ad.

5:56. § [A jegyző eljárása]

(1) Ha az átadott dolog átvételére jogosult személye megállapítható, a jegyző a dolgot késedelem nélkül átadja a jogosultnak.

(2) Ha az átvételre jogosult személye nem állapítható meg, a jegyző a dolgot az átadástól számított három hónapon át megőrzi. Ha ez idő alatt a jogosult nem jelentkezik, a dolgot – ha ennek tulajdonjogára az átadáskor igényt tartott – a találónak ki kell adni.

5:57. § [A találó jogainak korlátai és a dolgot terhelő jogok sorsa]

(1) A találó a neki kiadott dolgot állagának sérelme nélkül használhatja, azonban azt nem idegenítheti el, nem terhelheti meg és használatát másnak nem engedheti át.

(2) A jogosult tulajdonszerzésével a harmadik személynek a dolgot terhelő jogai megszűnnek.

5:58. § [A talált dolog értékesítése]

(1) Ha a jogosult a dologért az átadástól számított három hónap alatt nem jelentkezett, és a találó az átadáskor nem tartott igényt a dolog tulajdonjogára, a jegyző a talált dologt értékesíti.

(2) A talált dolgok értékesítésére a közigazgatási végrehajtás keretében lefoglalt vagyontárgyak értékesítésére vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

5:59. § [Közönség számára nyitva álló helyen talált dolog]

(1) A közönség számára nyitva álló épületben vagy helyiségben, továbbá közforgalmú közlekedési és szállítási vállalat szállítóeszközén talált dologt a találó köteles az üzemeltető alkalmazottjának késedelem nélkül átadni. Az ilyen dolog tulajdonjogára a találó nem tarthat igényt.

(2) Ha a talált dolog átvételére jogosult személye megállapítható, az üzemeltető őt értesíti és jelentkezése esetén részére a dologt késedelem nélkül átadja.

(3) Ha az átvételére jogosult személye nem állapítható meg, az üzemeltető a dologt az átadástól számított három hónapon át megőrzi, vagy – ha a megőrzésre lehetősége nincs – azt az átadástól számított nyolc napon belül a jegyzőnek átadja.

(4) Ha a jogosult a dologért három hónap alatt nem jelentkezik, az üzemeltető vagy a jegyző azt értékesíti.

5:60. § [A nem eltartható vagy nem megőrizhető dolog esetén követendő eljárás]

Ha a talált dolog nem tartható el vagy nem őrizhető meg, a jegyző, a hivatal vagy a vállalat az értékesítéséről késedelem nélkül gondoskodik.

5:61. § [A tulajdonos jogai]

Ha a jogosult az értékesítés előtt jelentkezik, a dologt részére ki kell adni, az értékesítés után történő jelentkezés esetén a befolyt összeget ki kell neki fizetni. Elveszti a jogosult a dolog tulajdonjogára vagy az értékesítés során befolyt összegre vonatkozó igényét, ha a találástól számított egy éven belül nem jelentkezik.

5:62. § [Találódíj]

(1) Ha a talált dolog nagyobb értékű, és annak tulajdonjogát a találó nem szerzi meg, a találó méltányos összegű találódíjra jogosult, ha mindent megtett annak érdekében, hogy a tulajdonos a dologt visszakaphassa. A találódíj a találótársakat egyenlő arányban illeti meg.

(2) A találó a talált dolog kiadását költségkövetelésének és találódíjának kielégítéséig megtagadhatja.

(3) A találót ezek a jogok akkor is megilletik, ha a talált dologt a hatóságnak adta át. A hatóság a dologt vagy az értékesítéséből befolyt vételárat a találó hozzájárulásával adhatja ki az átvételre jogosultnak, kivéve, ha az átvételre jogosult a dolog értékét a hatóságnál letétbe helyezi. A letétbe helyezett összeg a letett dolog helyébe lép.

5:63. § [A tulajdonjog és az értékesítés során befolyt vételár sorsa, ha a jogosult nem jelentkezik]

Ha a talált dolog tulajdonosa, elvesztője vagy az átvételre jogosult más személy az egyéves, élő állat esetén három hónapos határidőn belül nem jelentkezik, és a dolgon a találó sem szerez tulajdonjogot, a tulajdonjog vagy a dolog értékesítéséből befolyt vételár az államot illeti.”

(5) A közönség számára nyitva tartott helyiségben vagy épületben – például egy szállodában – talált dolgon a találó még akkor sem szerezhet tulajdont, ha ezt az igényét bejelentette, és a jogszabályban az ezzel kapcsolatos feltételeket teljesítette.

(6) Ha a vendég lel rá az elveszett dologra, akkor köteles azt haladéktalanul átadni a hotel bármelyik alkalmazottjának, aki ezt nem utasíthatja vissza. Amennyiben a szállóvendég – vagy bárki más, aki a szállodában nem alkalmazottként tartózkodik – nem adja át, úgy a szállodának semmi teendője, hiszen ha nincs tudomása arról, hogy valaki talált valamit, akkor ez a hotel számára nem létező esemény, illetve magatartás.

(7) Ha a találó átadja a tárgyat, akkor a szálloda két lehetőség közül választhat:

a) Mindent megtesz annak érdekében, hogy kiderítse, ki hagyta el a dologt, és ha ez sikerül, akkor azt eljuttatja a jogosultnak. Érdemes jegyzőkönyvben rögzíteni a talált tárgy átvételét (s annak állapotát), és az sem hátrányos, ha a hotel dokumentálja (ha ez egyáltalán lehetséges), hogy mindent megtett annak kiderítésére, ki vesztette el, illetve azt, hogy

- eljuttatta annak, akit illet.
- b) Ha nem sikerült kideríteni, kit illet az elveszett dolog, akkor vagy három hónapig őrzi azt, és ezt követően értékesíti, vagy az elhagyott dolog találásától vagy átvételétől számított nyolc napon belül átadja a területileg illetékes jegyzőnek. A jegyző az átvételt nem tagadhatja meg.
- (8) Ha a szálloda dolgozója leli meg az elkallódott dolgot, akkor köteles azt haladéktalanul átadni a belső szabályzatban erre kijelölt alkalmazottnak.
- (9) A hotel – ha nem adja át a jegyzőnek – három hónapig köteles őrizni a dolgot. E határidő eltelte után értékesítheti, és ha a találástól számított egy évig sem jelentkezik a tulajdonos, akkor az eladásból befolyt összeget megtarthatja.
- (10) Amennyiben a jogosult még az értékesítés előtt jelentkezik, akkor a talált tárgyat át kell adni, de a szálloda követelheti az őrzés és a jogosult felkutatásával járó költségeinek megtérítését. Jogában áll a dolgot mindaddig visszatartani, amíg a kiadásait a jogosult ki nem fizeti.
- (11) Ha az elveszett dolog nem tartható el – mert például gyorsan romló élelmiszer –, vagy nem őrizhető (például kutya, macska stb.), akkor rögtön értékesítheti a szálloda, vagy azonnal átadhatja a jegyzőnek. A jegyző ezeket is köteles átvenni.
-

A szabálysértésekről szóló 2012. évi II. törvény

A 2012. évi II. törvényt a 2015. évi CCII. törvény több pontban módosította. A változások 2016. január 1-jén léptek hatályba.

A személyautóval, autóbusszal rendelkező utazási vállalkozásokat, szállodákat érinthetik a törvény alábbi módosításai:

„56/A. §

(2) A bíróság és a szabálysértési hatóság a kiemelt közlekedési szabálysértések és a közlekedéssel kapcsolatos egyéb szabálysértések elkövetése miatt indított szabálysértési eljárás során az elkövető személyének megállapítása és a tényállás tisztázása érdekében állami és helyi önkormányzati szervet, hatóságot, köztisztviselőt, gazdálkodó és civil szervezetet kereshet meg tájékoztatás adása, adatok közlése, átadása, illetve iratok rendelkezésre bocsátása érdekében, és ennek a teljesítésére legalább nyolc, legfeljebb harminc napos határidőt állapíthat meg.”

A gépjárművel elkövetett szabálysértések ismeretlen elkövetője kilétének megállapítása érdekében lehetővé válik az állami és a helyi önkormányzati szerv, a hatóság, a köztisztviselő, gazdálkodó és civil szervezet tulajdonos/üzemben tartó megkeresése. A megkereső hatóság a megkeresés teljesítésére nyolc napos határidőt állapít meg. Amennyiben a teljesítés elmarad, a megkeresett szerv rendbírásággal sújtható.

„75. § (1a)

„(1a) A helyszíni bírság kiszabására jogosult személy a feladatának teljesítése során azt a dolgot, amely e törvény alapján általa lefoglalható, a szabálysértési vagy előkészítő eljárás lefolytatására jogosult hatóságnak történő átadásáig átvételi elismervény ellenében ideiglenesen elveheti.”

A módosítás lehetővé teszi – a korábbiakkal ellentétben –, hogy a helyszínen eljáró és intézkedő szerv vagy személy (például rendőr, pénzügyőr stb.) a törvény alapján lefoglalható dolgot (ilyen többek között a személyautó, autóbusz) átvételi elismervény ellenében elvegye. Tehát nem csak a rendszámot veheti vagy vetetheti le, hanem magát a járművet is elveheti.

Szálláshely-szolgáltatás: 239/2009. (X. 20.) Korm. rendelet a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről

A rendeletet 2016. január 1. hatállyal a 441/2015. (XII. 28.) Korm. rendelet módosította.

A 239/2009. (X. 20.) Korm. rendelet határozza meg és szabályozza Magyarország területén a szálláshely-szolgáltatás és üzemeltetés, valamint bejelentés (a 2016. január 1. előtti megfogalmazás szerint: engedélyezés) feltételeit.

A jogszabály definiálja a különböző szálláshely típusokat – szálláshely, szálloda, kemping, panzió, falusi szálláshely stb. –, továbbá meghatározza a rendeletben felsorolt szálláshelyek üzemeltetési és bejelentési feltételeinek minimális követelményét.

A szálláshely-szolgáltatási tevékenység csak nyilvántartásba vétellel kezdhető meg, illetve folytatható. A szálláshelyek nyilvántartását a területileg illetékes jegyző vezeti. A szálláshelyekről vezetett nyilvántartás közhiteles nyilvántartásnak minősül.

A jegyző az üzemeltető szálláshely-szolgáltatásra vonatkozó bejelentését – amennyiben a bejelentés megfelel a rendeletben előírt feltételeknek és tartalmazza a szükséges mellékleteket – nyilvántartásba veszi.

A szálláshely-szolgáltatás megszűnését a szolgáltató a megszűnést követő nyolc naptári napon belül köteles a jegyzőnek bejelenteni.

A módosított rendelet értelmében 2016. január 1. után a jegyző a nyilvántartásban nem szereplő szálláshely üzemeltetését azonnali hatállyal megtiltja és pénzbírságot szab ki.

Ha a jegyző jogsértés miatt a szálláshely ideiglenes bezárását rendeli el, és az üzemeltető a bezárást elrendelő határozatban megszabott határidőn belül nem szünteti meg a jogsértő állapotot, akkor a jegyző köteles pénzbírságot kiszabni, továbbá elrendeli a szálláshely bezárását és törli a szolgáltatót a nyilvántartásból. Ugyanez a jogkövetkezmény terheli a szolgáltatót, ha egy éven belül ismételtelen olyan jogsértő magatartást tanúsít, amely miatt vele szemben pénzbírságot kell kiszabni.

A rendelet hatálybalépését követően a kereskedelmi szálláshelyek osztályba sorolásáról szóló 45/1998. (VI. 24.) IKIM rendelet hatályát veszítette.

Szállodák esetében a 45/1998. (VI. 24.) IKIM rendelet alapján megkapott minőségi jelzést, a csillag(ok) használatát a 239/2009. (X. 20.) Korm. rendelet 2012. június 30-ig engedélyezte.

A Nemzetgazdasági Minisztérium és a Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége 2012. június 12-én megállapodást kötött, mely szerint a HOTELSTARS harmonizált európai minősítő rendszert – Nemzeti Szállodai Tanúsító Védjeggyé emelve – alkalmazzák a hazai szállodák minősítésére.

E megállapodás alapján a szállodák az ötágú sárga csillagot minőségjelzésre kizárólag a Magyar Szállodák és Éttermek Szövetségének engedélyével használhatják. Az engedély nélküli használat egyrészt védjegybitorlásnak minősül, másrészt a fogyasztók megtévesztése jogcímén a fogyasztóvédelmi hatóság bírságot szabhat ki.

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény

A 2015. évi LXXVIII. törvény a versenyhivatali eljárást módosította több pontban, ezek közül egy érinti közvetlenül a vállalkozásokat.

A törvény 78. §-a a következő, (8) és (9) bekezdésekkel egészült ki:

„(8) Kis- és középvállalkozásokkal szemben az első esetben előforduló jogsértés esetén - kivéve az Európai Unió jogába való ütközés esetét - bírság kiszabása helyett az eljáró versenytanács

figyelmeztetést is alkalmazhat.

(9) Nincs lehetőség a (8) bekezdés alapján a bírságtól való eltekintésre, ha

a) a jogsértés közbeszerzési eljárás során árak rögzítésére vagy a piac felosztására irányuló megállapodás kötésében, vagy összehangolt magatartás tanúsításában nyilvánul meg, vagy

b) a jogsértésre a személyeknek koruk, hiszékenyséjük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatott, egyértelműen azonosítható csoportjához tartozó személlyel szemben került sor.”

A módosítás következtében a versenyhivatal, illetve az eljáró tanács jogszabályi felhatalmazást kapott arra, hogy kis- és középvállalatokkal szemben (az utazási vállalkozások túlnyomó része ebbe a kategóriába esik) az első alkalommal megvalósuló jogsértésnél bírság kiszabása helyett figyelmeztetésben részesítse a jogsértőt.

A 2016. évi CLXI. törvény a 2014/104/EU irányelv előírásainak megfelelően jelentős mértékben módosította a törvényt.

A módosítás következtében a törvény összefonódással kapcsolatos rendelkezései, a 24–78. §-ok gyakorlatilag teljes mértékben megváltoztak, a bíróság versenyfelügyeleti eljárását szabályozó XIV. fejezet teljes mértékben átalakult, illetve XIV/A és XIV/B fejezetekkel egészült ki.

A módosítások 2017. január 1-jén léptek hatályba.

Turisztikai térségek

2016. évi CLVI. törvény a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól

A törvény hatálya az államháztartás központi alrendszeréből, valamint az európai uniós forrásokból nyújtott költségvetési támogatás igénybevételeivel megvalósuló turisztikai fejlesztésekre terjed ki.

A törvény 2. §-a meghatározza a turisztikai térség, a turisztikai fejlesztés, a kiemelt turisztikai fejlesztési térség és a kiemelt állami turisztikai beruházás fogalmait.

A jogszabály kimondja, hogy a turisztikai fejlesztések tervezésének alapegysége a turisztikai térség. Az állam a turisztikai fejlesztésekkel kapcsolatos feladatát a Magyar Turisztikai Ügynökség Zrt.-n keresztül látja el.

A kiemelt állami turisztikai beruházások megvalósítása érdekében az állam kizárólag állami tulajdonban lévő nonprofit gazdasági társaságokat, vagyonkezelőket hoz létre.

Az állami turisztikai fejlesztési beruházások kizárólagosan állami tulajdonban lévő ingatlanon valósulhatnak meg, amelyet a tulajdonosi jog gyakorlója köteles ingyenesen, 30 éves időtartamra átadni a vagyonkezelőnek.

A beruházás megvalósításával kapcsolatos hatósági eljárásokban a szakhatósági eljárás ügyintézési határideje 15 nap, amely nem hosszabbítható meg. Amennyiben a szakhatóság a 15 napos (naptári nap és nem munkanap) határidőt elmulasztja, úgy a szakhatósági engedélyt megadottnak kell tekinteni.

Ha a turisztikai beruházás az ingatlanon lévő vagy ahhoz csatlakozó közművet érint, akkor a szükséges fejlesztési, építési, bontási stb. munkát a közmű tulajdonosa az építetővel (vagyonkezelővel) egyeztetett időtartamon belül köteles elvégezni vagy elvégeztetni.

A közmű tulajdonosa által elvégzett, a közműszakaszt érintő munka indokolt költségeit az építető a közmű tulajdonosának köteles megfizetni. Ha a közműszakaszt érintő munkára a műszakilag feltétlenül szükséges mértéket meghaladóan került sor, akkor a műszakilag feltétlenül szükséges mértéket meghaladó munkák arányos költségét a közmű tulajdonosa köteles megtéríteni, illetve viselni.

Ha a közmű tulajdonosa neki felróható módon a közműszakaszt érintő munka elvégzésére vagy elvégeztetésére vonatkozó kötelezettségét késedelmesen teljesíti, vagy egyébként nem megfelelő módon végzi vagy végezteti el, köteles az ezzel okozott kárt a polgári jog általános szabályai szerint

megtéríteni.

A törvény 2017. január 1-jén lépett hatályba.

429/2016. (XII. 15.) Korm. rendelet a turisztikai térségek és a kiemelt turisztikai fejlesztési térségek meghatározásáról

A rendelet 1. számú melléklete az ország turisztikai térségeit, 2. számú melléklete a turisztikai térségek közül a kiemelt turisztikai fejlesztési térségeket határozza meg.

A rendelet 2017. január 1-jén lépett hatályba.

A Kormány 1861/2016. (XII. 27.) Korm. határozata a Balaton kiemelt turisztikai fejlesztési térség meghatározásáról és a térségben megvalósítandó egyes fejlesztések megvalósításához szükséges források biztosításáról

„A Kormány

1. elfogadja a Balaton térség – a Balaton Területfejlesztési Koncepción és a Balaton Területfejlesztési Stratégiai Programon alapuló – fejlesztési stratégiáját a részére bemutatottak szerint,

2. egyetért a Balaton kiemelt turisztikai fejlesztési térség tekintetében a következő stratégiai fejlesztési irányokkal:

- a) turisztikai fejlesztések,*
- b) gazdaság és innováció,*
- c) egészséges Balaton termékek,*
- d) vízminőség, biztonság,*
- e) közlekedési infrastruktúra,*
- f) területfejlesztés,*
- g) humánerőforrás-fejlesztés,*
- h) közúti, vízi, légi közlekedési infrastruktúra és járműpark fejlesztése és*
- i) turisztikai szolgáltatások fejlesztése, valamint az 1. és a 2. mellékletben foglalt táblázat B oszlopában meghatározott fejlesztések megvalósításának szükségességével és azokra a táblázat C oszlopában meghatározott forrásoknak a táblázat D oszlopa szerinti biztosításával,”*

A Kormány 1862/2016. (XII. 27.) Korm. határozata a Sopron-Fertő kiemelt turisztikai fejlesztési térség meghatározásáról és a térségben megvalósítandó egyes fejlesztések megvalósításához szükséges források biztosításáról

„A Kormány

egyetért a Sopron-Fertő kiemelt turisztikai fejlesztési térség tekintetében az 1. mellékletében foglalt táblázat B oszlopában meghatározott fejlesztések megvalósításának szükségességével és azokra a táblázat C oszlopában meghatározott forrásoknak a táblázat D oszlopa szerinti biztosításával,”

A 1861/2016. és a 1862/2016. Kormányhatározatok a Magyar Közlöny 2016. évi 217. számában jelentek meg.

Tűzvédelem: az Országos Tűzvédelmi Szabályzatról szóló 54/2014. (XII. 5.) BM rendelet

A rendelet követelményeit kell betartani minden létesítmény, építmény, épületrész stb. tervezése, építése, átalakítása, felújítása, használata, továbbá többek között szabadtéri rendezvények tartása során.

A rendelet 37. §-a a szállodák (szálláshely), a 39. § az irodák létesítési feltételeit részletezi.

A rendelet 2015. március 6-án lépett hatályba, kivéve a 288. § (2) bekezdését, amely 2015. július 1-jén lépett hatályba.

Az utazási szerződésről szóló 281/2008. (XI. 28.) Korm. rendelet

Az utazási csomagokról és az utazási szolgáltatás-együttesekről szóló 2015/2302/EU irányelv, amely hatályon kívül helyezte a 90/314/EGK irányelvet, 2015. november 25-én jelent meg az unió Hivatalos Lapjában.

A tagállamok – így Magyarország is – legkésőbb 2018. január 1-ig kötelesek megalkotni az irányelvnek megfelelő nemzeti jogszabályt, amelyet 2018. július 1-től kell alkalmazni.

Az irányelv a www.eur-lex.europa.eu oldalról tölthető le.

Az utazásszervező és -közvetítő tevékenységről szóló 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet

A 2015. szeptember 2-án hatályba lépett 140/2015. (VI. 9.) Korm. rendelet, valamint a 2016. január 1-jén hatályba lépett 441/2015. (XII. 28.) Korm. rendelet az alábbiakban módosította a 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendeletet:

Régi	Hatályos
<i>2. § (1) Utazásszervezői vagy utazásközvetítői tevékenységet Magyarországon csak az az utazási vállalkozó folytathat, aki a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvényben (a továbbiakban: Kertv.), valamint az e §-ban előírt feltételeknek megfelel, és kérelme alapján e tevékenység folytatását számára a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) engedélyezte.</i>	<i>2. § (1) Utazásszervezői vagy utazásközvetítői tevékenységet Magyarországon csak az az utazási vállalkozó folytathat, aki a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvényben (a továbbiakban: Kertv.), valamint az e §-ban előírt feltételeknek megfelel, és e tevékenységét a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatalnál (a továbbiakban: Hivatal) a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvényben (a továbbiakban: Szolgtv.) foglaltak szerint bejelentette.</i>
<i>2. § (2) b) a Kertv. 6/F. § (2) bekezdés a) pontja szerinti felelős személyre vonatkozóan előírt képesítési és gyakorlati követelmények meglétét igazoló iratokat,</i>	<i>2. § (2) b) a Kertv. 6/F. § (2) bekezdés a) pontja szerinti felelős személyre (a továbbiakban: tevékenységért felelős személy) vonatkozóan előírt foglalkoztatási, képesítési és gyakorlati követelmények meglétét igazoló iratokat,</i>

(4) Nem engedélyezhető a tevékenység, ha a kérelmező - a kérelem benyújtásának időpontjában - az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 178. § 32. pontja szerint nem minősül köztartozásmentes adózónak. A kizáró feltétel fennállásának hiányát a kérelmező - ha nem szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban - 30 napnál nem régebben kiállított közokirattal igazolhatja.	(4) A tevékenység végzésének feltétele, hogy a bejelentő az adózás rendjéről szóló törvény szerint köztartozásmentes adózónak minősüljön. A köztartozás-mentességet a bejelentő – ha nem szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban – harminc napnál nem régebben kiállított közokirattal igazolhatja.
2. § (5) A Kertv. 6/F. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott, a szakmai tevékenységért felelős személy feladatait - az egyéni vállalkozó saját vállalkozásának kivételével - gazdálkodó szervezet nem láthatja el.	2. § (5) A tevékenységért felelős személy feladatait – az egyéni vállalkozó saját vállalkozásának kivételével – gazdálkodó szervezet nem láthatja el.
2. § (7) d) a szakmai tevékenységért felelős személy nevét, szakképzettségét, a szakképzettségét igazoló okirat, a minősítő vizsga, valamint a nyelvvizsga-bizonyítványának számát,	2. § (7) d) a tevékenységért felelős személy nevét, az 5. § (1) bekezdése szerinti képesítését, a képesítést igazoló okirat, az utazásszervező és -közvetítő tevékenységről szóló 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendelet, valamint az utazási szerződésről szóló 281/2008. (XI. 28.) Korm. rendelet módosításáról szóló 140/2015. (VI. 9.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Módr.) hatálybalépése előtt megszerzett utazásszervezői szakmai minősítő vizsga igazolása esetében a vizsgabizonyítványának, valamint a nyelvvizsga-bizonyítványának vagy az azzal egyenértékű okirat számát,
2. § (7) h) az utazási vállalkozás engedélyének visszavonására, felfüggesztésére vonatkozó bejegyzést, az ezeket elrendelő határozat számát és keltét.	2. § (7) h) utazási vállalkozó nyilvántartásból történt törlésének és tevékenység megtiltásának tényét, az ezt elrendelő határozat számát, keltét és jogerőre emelkedésének dátumát.
4. § (1) A 2. §-ban meghatározott adatok megváltozását és a tevékenység megszüntetését az utazási vállalkozó 15 napon belül köteles a Hivatalnak bejelenteni. (2) Az utazásszervező tevékenységnek utazásközvetítő tevékenységre történő módosítását, illetve utazásközvetítő tevékenységgel történő kiegészítését a Hivatal csak akkor engedélyezi, ha az utazási vállalkozó nyilatkozik arról, hogy az utazásszervező tevékenységével összefüggésben kötött valamennyi szerződésében vállalt kötelezettségét teljesítette és e szerződések nem vagy nem megfelelő teljesítése miatt jogerős határozattal	4. § (1) A 2. §-ban meghatározott adatok megváltozását és a tevékenység megszüntetését az utazási vállalkozó haladéktalanul köteles a Hivatalnak bejelenteni. (2) Az utazásszervező tevékenységnek utazásközvetítő tevékenységre történő módosítását, illetve utazásközvetítő tevékenységgel történő kiegészítését az utazási vállalkozó a 2. § szerint bejelenti, és egyidejűleg nyilatkozik arról, hogy az utazásszervező tevékenységével összefüggésben a 11. § (1) bekezdés b)–f) pontja szerinti tevékenységtől eltiltás feltételei nem állnak fenn, ellene végrehajtási eljárás nem folyik. Az

megállapított, illetve végrehajtható kiegyenlített tartozása nincs, illetőleg ezekkel összefüggésben végrehajtási eljárás nem folyik ellene. Az utazásszervező tevékenységnek utazásközvetítő tevékenységre történő módosítása esetén a 9. §-ban foglaltak az irányadók.

(3) A (2) bekezdésben foglalt rendelkezést megfelelően kell alkalmazni akkor is, ha az utazásközvetítő tevékenységet kívánják utazásszervezésre módosítani, illetve kiegészíteni.

utazásszervező tevékenységnek utazásközvetítő tevékenységre történő módosítása esetén a 9. §-ban foglaltak az irányadók.

(3) A (2) bekezdésben foglalt rendelkezést megfelelően kell alkalmazni akkor is, ha az utazásközvetítő tevékenységet kívánják utazásszervezésre módosítani, illetve kiegészíteni.

5. § (1) A tevékenységért felelős személynek:

- a) turisztikai szervező, értékesítő szakképesítéssel,
- b) utazás-ügyintéző szakképesítéssel,
- c) utazásszervező menedzser szakképesítéssel,
- d) idegenforgalmi menedzser szakképesítéssel,
- e) idegenforgalmi technikus szakképesítéssel,
- f) idegenforgalmi ügyintéző szakképesítéssel,
- g) idegenforgalmi szakmenedzser szakképesítéssel,
- h) felsőfokú idegenforgalmi szakvizsgával,
- i) turizmus-vendéglátás felsőoktatási szakképzésben turizmus szakirányon szerzett felsőfokú közgazdász-asszisztens szakképzettséggel,
- j) felsőfokú végzettséggel,
- k) turizmus-vendéglátás alapképzési szakon szerzett közgazdász szakképzettséggel,
- l) idegenforgalmi és szálloda főiskolai szintű alapképzési szakon szerzett közgazdász szakképzettséggel,
- m) idegenforgalmi-szállodai közgazdász főiskolai szintű alapképzési szakon szerzett közgazdász és idegenforgalmi szálloda szakos tanár szakképzettséggel,
- n) turizmus menedzsment mesterképzési szakon szerzett okleveles közgazdász szakképzettséggel,
- o) turizmus (idegenforgalmi) szakon egyetemi szakosító továbbképzésben szerzett szakképzettséggel vagy idegenforgalmi és szállodaipari szakon főiskolai szakosító továbbképzésben szerzett szakképzettséggel,
- p) idegenforgalmi és szálloda vállalkozási szakirányú továbbképzési szakon szerzett főiskolai szakközgazdász vagy idegenforgalmi és szálloda vállalkozási szakképzettséggel,
- q) turizmus szakközgazdász szakirányú továbbképzési szakon szerzett szakképzettséggel,

vagy

r) turizmus-szálloda vállalkozási szakirányú továbbképzési szakon szerzett szakképzettséggel kell rendelkeznie.

(2) A tevékenységért felelős személynek legalább egy idegen nyelvből C1 típusú államilag elismert nyelvvizsgával vagy azzal egyenértékű okirattal és

a) az (1) bekezdés a)–i) pontjaiban meghatározott képesítés esetén

aa) legalább hét év utazásszervezői munkakörben vagy foglalkoztatásra irányuló egyéb jogviszony alapján utazásszervezői feladatok ellátásával eltöltött szakmai gyakorlattal, vagy

ab) kizárólag utazásközvetítői tevékenységet folytató utazásközvetítő szolgáltató esetében legalább hét év utazásszervezői vagy utazásközvetítői munkakörben vagy foglalkoztatásra irányuló egyéb jogviszony alapján utazásszervezői vagy utazásközvetítői feladatok ellátásával eltöltött szakmai gyakorlattal,

b) az (1) bekezdés j) pontjában meghatározott végzettség esetén

ba) legalább öt év utazásszervezői munkakörben vagy foglalkoztatásra irányuló egyéb jogviszony alapján utazásszervezői feladatok ellátásával eltöltött szakmai gyakorlattal, vagy

bb) kizárólag utazásközvetítői tevékenységet folytató utazásközvetítő szolgáltató esetében legalább öt év utazásszervezői vagy utazásközvetítői munkakörben vagy foglalkoztatásra irányuló egyéb jogviszony alapján utazásszervezői vagy utazásközvetítői feladatok ellátásával eltöltött szakmai gyakorlattal, vagy

c) az (1) bekezdés k)–r) pontjaiban meghatározott szakképzettség esetén

ca) legalább három év utazásszervezői munkakörben vagy foglalkoztatásra irányuló egyéb jogviszony alapján utazásszervezői feladatok ellátásával eltöltött szakmai gyakorlattal, vagy

cb) kizárólag utazásközvetítői tevékenységet folytató utazásközvetítő szolgáltató esetében legalább három év utazásszervezői vagy utazásközvetítői munkakörben vagy foglalkoztatásra irányuló egyéb jogviszony alapján utazásszervezői vagy utazásközvetítői feladatok ellátásával eltöltött szakmai

	gyakorlattel kell rendelkeznie. (3) A (2) bekezdésben meghatározott szakmai gyakorlat időtartamának igazolására a) közhiteles nyilvántartásból származó igazolás, b) más közokirat, vagy c) a foglalkoztatási jogviszonyt, valamint annak időtartamát és a munkakört vagy az ellátott feladatokat egyértelműen meghatározó iratok együttese vehető figyelembe. (4) A tevékenységért felelős személy kizárólag egy utazási vállalkozónál láthatja el a tevékenységért felelős tisztséget. (5) Az utazási vállalkozó köteles a tevékenységért felelős személyt oly módon foglalkoztatni, hogy hetente legalább húsz órában a munkakörébe tartozó vagy a foglalkoztatásra irányuló egyéb jogviszony alapján meghatározott, az utazásszervezői, illetve utazásközvetítői tevékenységgel kapcsolatos feladatot lásson el. (6) A tevékenységért felelős személy köteles a Hivatal e rendelet szerinti ellenőrzési és más hatósági eljárásaival összefüggésben az utazási vállalkozó vezető tisztségviselőjének akadályoztatása, vagy elérhetetlensége esetén az utazási vállalkozó utazásszervezői, illetve utazásközvetítői tevékenységével összefüggő naprakész adatokról a Hivatalt teljes körűen tájékoztatni. (7) A Hivatal törli a hatósági nyilvántartásból azt a tevékenységért felelős személyt, aki a) a (4) bekezdés szerinti feltételt megsérti, vagy b) a (6) bekezdéssel összefüggő kötelezettségét nem teljesíti. (8) Az a tevékenységért felelős személy, akit a Hivatal a (7) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott okok valamelyike miatt jogerősen törölt a hatósági nyilvántartásból, öt évig nem láthatja el utazási vállalkozásnál a tevékenységért felelős tisztséget.
11. § (1) A Hivatal visszavonja az engedélyét annak az utazási vállalkozónak, és ezzel egyidejűleg törli a nyilvántartásból azt az utazási vállalkozót, aki a) az engedély valamely feltételével már nem rendelkezik, b) a vagyoni biztosítékkal kapcsolatos	11. § (1) A Hivatal törli a nyilvántartásból azt az utazási vállalkozót, aki a) a tevékenység folytatásához szükséges, jogszabályban meghatározott feltételek valamelyikével nem rendelkezik, b) a vagyoni biztosítékkal kapcsolatos kötelezettségét megszegi, vagy a vagyoni

kötelezettségét megszegi, vagy a vagyoni biztosíték összegét nem a megfelelő mértékben szolgáltatja; kivéve, ha a kötelezettségszegés kizárólag a 8. § (8) bekezdésében meghatározott időszakot megelőző évre vonatkozik és az ezt követő időszakban nem kevesebb a szolgáltatott vagyoni biztosíték összege, mint amennyit a jogszabály előír;

c) az utast az utazási szerződésben meghatározott esedékességekor - a vis maior esetét kivéve - nem utaztatta el és a befizetett előleget, illetve részvételi díjat a külön jogszabályban foglaltak szerint nem fizette vissza,

d) nem gondoskodik az utas hazautaztatásáról,

e) a hatóság ellenőrzésekor azt nyilatkozza, hogy az utasok el-, illetve hazautaztatását nem tudja biztosítani, vagy nem tudja hitelt érdemlően igazolni, hogy képes az utasok el-, illetve hazautaztatására,

f) ellen a bíróság felszámolási eljárást rendelt el,

g) a Hivatal számára valótlan tartalmú bejelentést tett,

h) a hatósági ellenőrzést akadályozza,

i) az utazási vállalkozó azt maga kéri.

(2) Az (1) bekezdés g) pontja szempontjából nem minősül valótlan bejelentésnek a név- vagy számhiba és más hasonló elírás.

(3) Ha az engedély visszavonására az (1) bekezdés b)-e) pontja alapján kerül sor, vagy a vállalkozás az utazásszervezői vagy utazásközvetítői tevékenységet engedély nélkül folytatja, vagy jogosulatlanul folytat határon átnyúló szolgáltatásnyújtási tevékenységet, a Hivatal a vállalkozást egy évre vagy - jogosulatlan határon átnyúló szolgáltatásnyújtás esetén - a jogosultsága igazolásáig eltiltja a tevékenység folytatásától. Az eltiltás hatálya alatt a vállalkozás utazásszervezői, illetve utazásközvetítői tevékenységet nem folytathat, új engedély részére nem adható.

(4) Az utazási vállalkozó a tevékenysége megszüntetése esetén az engedély visszavonása iránti kérelmet köteles benyújtani, amelyben nyilatkozik arról, hogy az utazásszervező vagy utazásközvetítő tevékenységével összefüggésben kötött valamennyi szerződésben vállalt kötelezettségét teljesítette és e szerződések nem vagy nem megfelelő teljesítése miatt jogerős

biztosíték összegét nem a megfelelő mértékben szolgáltatja, kivéve, ha a kötelezettségszegés kizárólag a 8. § (8) bekezdésében meghatározott időszakot megelőző évre vonatkozik és az ezt követő időszakban nem kevesebb a szolgáltatott vagyoni biztosíték összege, mint amennyit a jogszabály előír;

c) az utast az utazási szerződésben meghatározott esedékességekor – a vis maior esetét kivéve – nem utaztatta el és a befizetett előleget, illetve részvételi díjat a külön jogszabályban foglaltak szerint nem fizette vissza,

d) nem gondoskodik az utas hazautaztatásáról,

e) a hatóság ellenőrzésekor azt nyilatkozza, hogy az utasok el-, illetve hazautaztatását nem tudja biztosítani, vagy nem tudja hitelt érdemlően igazolni, hogy képes az utasok el-, illetve hazautaztatására,

f) ellen a bíróság felszámolási eljárást rendelt el,

g) a Hivatal számára valótlan tartalmú bejelentést tett,

h) a hatósági ellenőrzést akadályozza,

i) bejelentette a tevékenységének megszüntetését.

(2) A Hivatal az (1) bekezdés b)–e) pontja szerinti esetekben a nyilvántartásból való törléssel egyidejűleg egy évre határozatban tiltja meg az utazási vállalkozónak az adott szolgáltatási tevékenység folytatását.

(3) Az (1) bekezdés g) pontja szempontjából nem minősül valótlan bejelentésnek a név- vagy számhiba és más hasonló elírás.

(4) Az utazási vállalkozó a tevékenysége megszüntetése esetén nyilatkozik arról, hogy az utazásszervező vagy utazásközvetítő tevékenységével összefüggésben kötött valamennyi szerződésben vállalt kötelezettségét teljesítette és e szerződések nem vagy nem megfelelő teljesítése miatt kiegyenlíthetetlen tartozása nincs, valamint az (1) bekezdés b)–e) pontja szerinti tevékenység megtiltás feltételei nem állnak fenn.

(5) A (4) bekezdés szerinti bejelentés esetén a Hivatal 15 napon belül megvizsgálja, hogy nem állnak-e fenn a tevékenység megtiltásának feltételei.

(6) A Hivatal közli az utazási vállalkozó nyilvántartásból történt törléséről szóló döntését a fogyasztóvédelmi hatósággal és a turizmusért felelős miniszterrel.

(7) Ha a Hivatal az utazási vállalkozót a

határozattal megállapított, illetve végrehajtható kiegyenlítetlen tartozása nincs, illetve ezekkel összefüggésben végrehajtási eljárás nem folyik ellene.

(5) Az utazási vállalkozó (4) bekezdés szerinti kérelme esetén a Hivatal köteles megvizsgálni, hogy nem állnak-e fenn a tevékenységtől eltiltás feltételei. Ha a tevékenységtől eltiltás feltételei fennállnak, a Hivatal a kérelem elutasítása mellett az (1) bekezdés b)-e) pontja alapján jár el.

(6) A Hivatal közli az utazási vállalkozó engedélyének visszavonására vonatkozó jogerős határozatát a fogyasztóvédelmi hatósággal, a turizmusért felelős miniszterrel, valamint mindazokkal a szervezetekkel, amelyekkel az engedély megadása tárgyában hozott határozatát közölte.

(7) Ha a Hivatal az utazási vállalkozó engedélyét visszavonta, az utazási vállalkozó újabb utazásokat nem szervezhet és nem bonyolíthat le, köteles azonban az úton lévő utasait hazautaztatni, az elmaradt utazásokra befizetett előlegeket és részvételi díjakat a külön jogszabályban foglaltak szerint teljes összegben visszafizetni.

11/A. (2) Nem szabható ki bírság, ha a jogsértés miatt az engedély visszavonásának van helye.

(3) Ha a 11. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti esetben az ott meghatározott kivétel alapján az utazási vállalkozó engedélyét a Hivatal nem vonja vissza, a pénzbírság mértéke az utazási vállalkozó által a 8. § (8) bekezdésében meghatározott időszakot megelőző évre szolgáltatott vagyonbiztosíték-összeg és azon vagyonbiztosíték-összeg közötti különbözet legalább 5%-a, de legfeljebb 10%-a, amit erre az időszakra a jogszabály alapján ténylegesen szolgáltatnia kellett volna. Ismételt jogsértés esetén az utazási vállalkozó engedélyét vissza kell vonni.

(4) A (3) bekezdésben nem szabályozott esetekben kiszabható bírság mértékéről, a bírság alkalmazásának részletes szabályairól és megfizetésének módjáról külön jogszabály rendelkezik.

nyilvántartásból törölte, a tevékenység folytatásának újabb bejelentéséig az utazási vállalkozó utazásokat nem szervezhet, és nem bonyolíthat le, köteles azonban az úton lévő utasait hazautaztatni, az elmaradt utazásokra befizetett előlegeket és részvételi díjakat a külön jogszabályban foglaltak szerint teljes összegben visszafizetni.”

11/A. § (1) Ha a Hivatal ellenőrzése során megállapítja, hogy az utazási vállalkozó a Kertv., és az e rendeletben foglalt rendelkezéseket megsérti – a jogsértés miatt nyilvántartásból való törlés esetének kivételével –, bírságot szabhat ki.

(2) Ha a 11. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kivételként meghatározott esetben az utazási vállalkozót a Hivatal nem törli a nyilvántartásából, a pénzbírság mértéke az utazási vállalkozó által a 8. § (8) bekezdésében meghatározott időszakot megelőző évre szolgáltatott vagyonbiztosíték-összeg és azon vagyonbiztosíték-összeg közötti különbözet legalább 5%-a, de legfeljebb 10%-a, amelyet erre az időszakra a jogszabály alapján ténylegesen szolgáltatnia kellett volna. Ismételt jogsértés esetén az utazási vállalkozót törölni kell a nyilvántartásból és a tevékenység folytatását egy évre meg kell tiltani.

(3) A (2) bekezdésben nem szabályozott esetekben kiszabható bírság mértékéről, a bírság alkalmazásának részletes szabályairól és megfizetésének módjáról külön jogszabály

<i>12. § (2) A turizmusért felelős miniszter a Turisztikai Értesítőben és a minisztérium honlapján rendszeresen közzéteszi a nyilvántartásba vett, a nyilvántartásból törölt, illetve azoknak az utazási vállalkozóknak a jegyzékét, akik az utazásszervező tevékenységet utazásközvetítésre vagy az utazásközvetítő tevékenységet utazásszervezésre módosították.</i>	<i>rendelkezik.</i> <i>12. § (2) A turizmusért felelős miniszter a turizmusért felelős miniszter által vezetett minisztérium hivatalos lapjában és honlapján rendszeresen közzéteszi a nyilvántartásba vett, a nyilvántartásból törölt, illetve azoknak az utazási vállalkozóknak a jegyzékét, akik az utazásszervezői tevékenységet utazásközvetítői tevékenységre vagy az utazásközvetítői tevékenységet utazásszervezői tevékenységre módosították.</i> <i>14. § (1) E rendeletnek a Módr.-rel megállapított 5. § (1)–(3) bekezdése által meghatározott követelmények nem vonatkoznak arra a tevékenységért felelős személyre, aki a Módr. hatálybalépésekor a Hivatal nyilvántartásában szerepel.</i> <i>(2) A Módr. hatálybalépésekor a Hivatal nyilvántartásában szereplő utazási vállalkozóknak az 5. § (4) és (5) bekezdése szerinti feltételek teljesítéséről szóló bejelentést az 5. § (5) bekezdése szerinti – szükség esetén módosított – foglalkoztatási jogviszony fennállását igazoló dokumentum megküldésével 2015. december 31-ig kell teljesítenie.</i>
---	---

A rendelet módosításának rövid összefoglalója:

A tevékenységért felelős személynek a rendelet (új) 5. §-ában meghatározott képesítéssel kell rendelkeznie, és meghatározott szakmai gyakorlatot kell igazolnia.

Középfokú képesítés esetén 7 év, felsőfokú végzettséggel 5 év, szakmai felsőfokú végzettség (például turisztikai közgazdász) meglétével pedig 3 év szakmai gyakorlat szükséges a tisztség betöltéséhez. További követelmény a felsőfokú nyelvvizsga megléte.

A tevékenységért felelős személy a feladatát munkavállalóként vagy más jogviszony – például megbízás – alapján, és csak egy utazási vállalkozásnál láthatja el.

A módosítás előírja, hogy a tevékenységért felelős személynek legalább heti 20 órában kell a feladatával foglalkoznia.

A módosítás értelmében 2016. január 1-től az utazásszervezői és -közvetítői tevékenységet az MKEH – 2017. január 1-től a BFKH – nem kérelem, hanem az utazási vállalkozó bejelentése alapján nyilvántartásba veszi. A nyilvántartásba vétel feltétele a rendeletben meghatározott követelmények teljesítése.

Jogsértés esetén a hivatal bírságot szabhat ki. Ismételt jogsértés esetén 2016. január 1. után a hivatal köteles törölni az utazási vállalkozót a nyilvántartásból és a tevékenység folytatását egy évre megtiltja.

A 379/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet módosította a 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendeletet.

A módosítás alapján a 213/1996. (XII. 23.) Korm. rendeletben 2017. január 1-jei hatállyal a Hivatal szó helyébe a Kormányhivatal szó kerül.